

உயிர் கடவுள்

அருளியது
ஞானகுரு, தவத்திரு
வேணுகோபாஸசுவாமிகள்

ஓம்

ஓம் ஈஸ்வராய குருதேவர் துணை

உயிரே கடவுள்

அருளியது

ஞானகுரு, தவத்திரு
வேணுகோபால சுவாமிகள்

மாமகரிஷி ஈஸ்வராய குருதேவர்
துபோவனம்

பஞ்சை புளியம்பட்டி-638459
பெரியார் மசவட்டம்

வெளியீடு: 1

முதற்பதிப்பு: மே 1987

உரிமை: ஆசிரியருக்கு ©

இப்புத்தகத்தில் உள்ள கருத்துக்களை பிரசுரிக்கவோ,
மொழி பெயர்க்கவோ, ஆசிரியரின் முன் அனுமதி
பெறவேண்டும்,

விலை: ரூ 18-00

அட்டைப்படம்: திரு P.N. ஆனந்தன்

அச்சிட்டோர் :

ஸ்ரீ குருராஜா பிரஸ்

7, சின்னப்ப ராவுத்தர் தெரு,

திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை-5

ஓம்

ஓம் ஈஸ்வராய குருதேவர் துணை ஞானகுருவின் அருளுரை

குருதேவர் எமக்கு உபதேசித்து காட்சியாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் உணர்த்தியருளியதை, யாம் அனுபவபூர்வமாக தியானத்தினால் அறிந்துணர்ந்ததை, உலக மக்கள் அனைவரும் இத்தியானத்தினால் ஆற்றல்களைப் பெறவேண்டும் என்ற அவாவினால் “உயிரே கடவுள்” என்ற இந் நூலை எழுதலானோம்.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் உலக மக்கள் நலம் பெற, மகிழ்ச்சி செய்ய, விஞ்ஞான அறிவால், பற்பல நன்மைகள் செய்து வந்தாலும், விஞ்ஞான அறிவால் வானமண்டலத்தில் ‘ராக் கெட்’டுகளை ஏவி வெடிக்கச் செய்து, வானமண்டலத்தில் நச்சுத் தன்மை ஏற்படுத்தியதோடு அல்லாமல் பூமியில் அணுகுண்டுகளை வெடிக்கச் செய்து, அணுகுதிரியக்கங்களை பரவச்செய்தும், இயந்திரங்களை இயக்கச் செய்ய அணுகுதிரியக்கங்களைப் பயன்படுத்தி காற்று மண்டலத்தில் நச்சுத் தன்மைகளைப் பரவச்செய்தும், பூச்சிகொல்லி மருந்துகளைத் தூவி பூச்சிகளைக் கொல்ல எண்ணிகாற்றையே நச்சாக்குகின்றனர் விஞ்ஞானிகள்.

ஞானியார்கள் உபதேசித்த வழியில் நல்லதையே செய்து, நல்வழி நடந்து, நல்ல நிலைகளைப் பெற்று பிறவாநிலையான ஒளிநிலை பெற எண்ணி வாழ்ந்து வந்தாலும், விஞ்ஞானிகளால் பரவச்செய்த நச்சுத் தன்மைகளை உலக மக்கள்

அனைவரும் சுவாசிக்க நேருவதால் மனிதர்களின் உடல்களில் பதிந்துள்ள நல்லகுணங்களைத் தூண்டச் செய்யும் நல் உணர்வுகளின் அணுக்களில் சுவாசித்த நச்சுத் தன்மைகள் கலந்து விடுகின்றன. அதாவது விஷப்பூச்சிகள் கடித்து விட்டால் எவ்வாறு கடுகடுப்பாகின்றதோ அதைப் போன்று நற்குணங்களின் உணர்வுடன் பேசினாலும், சொல்லில் கடுகடுப்பாக வார்த்தைகள் வெளிப்படுகின்றன. இதைப்போன்று தன்னை அறியாது கோபம், குரோதம், வெறுப்பு வேதனை போன்ற எண்ணங்கள் தோன்றுகின்றன. அது மட்டுமல்ல சாதாரண மனிதன் முதல் விஞ்ஞானிவரை தற்கொலை செய்து கொள்ள தூண்டுவிடுகின்றன.

உடலை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற உயிராத்மாவையும், காற்றில் உள்ள நச்சுத் தன்மைகள் உருக்குலையச் செய்து, மறு ஜென்மம் மனிதனாகப் பிறக்கத் தகுதியிழந்து விஷப்பூச்சிகளாகப் பிறக்கச் செய்து விடுகின்றன.

இத்தகைய விஞ்ஞான உலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்கள் மெய்ஞானியர்கள் காட்டிய வழியில், தியானத்தில், உங்கள் ஆற்றல்களைக் கூட்டி, சப்தரிஷி மண்டலங்களிலிருந்து வெளிப்படும் மெய்ஞான ஒளி அலைகளைப் பெற்று உங்கள் சுவாசத்தால் உங்கள் உடல்களில் சேர்ந்த நச்சுத் தன்மைகளை மாய்த்து மனிதன், மனிதன் என்ற நிலையில் வாழ்ந்து, உயிராத்மாவை மெய்ஞான ஒளியாக மாற்றி, சப்தரிஷி மண்டல சுழற்சி வட்டத்தில் சென்றடைந்து

“என்றும் பதினாறு” என்ற ஒளிநிலை பெறுவீர்களாக!

குருதேவர் எமக்கு உபதேசித்து காட்சியாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் உணர்த்தியருளியதை, யாம் அனுபவபூர்வமாக தியானத்தினால் அறிந்துணர்ந்த உண்மை நிலைகளை சாதாரண மக்களும் குடும்ப வாழ்க்கையில் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை தியானத்தால் ஆற்றல்கள் பெற்று, வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்களை “ஆத்ம சுத்தி” செய்து, போக்கிக் கொண்டு உயிராத்மாவை ஒளியாக்கலாம், என்று யாம் உபதேசித்து வந்ததை, சிதம்பரம் திரு. கே. பி. கிருஷ்ணராஜ் அவர்கள் இதை எப்படியும் நூல் வடிவில் கொண்டு வந்து, எல்லா மக்களும் இதை அறிந்துணர்ந்து, வாழ்வில் இந்நிலையைக் கடைபிடித்து நலமும், வளமும் பெற வேண்டும் என்ற பேரவாவினால், எம்மை இந்நூலை எழுதும்படி மிகவும் வேண்டிய விடாமுயற்சியால், யாம் இந் நூலை எழுதலானோம்.

இந்நூலை அச்சில் கொண்டு வர, எல்லாவித முயற்சிகளையும் செய்து நூல்வடிவில் கொண்டு வந்த திரு. கே. பி. கிருஷ்ணராஜ் அவர்களுக்கு, இந்நூலை வாசித்து அதனால் ஆத்மபலமும், ஆத்மஞானமும் பெறும், ஆத்ம ஐக்கிய அன்பர்களின் நல்லாசிகளைப் பெற எமது ஆசிகள் உரித்தாகுக! மேலும் குருதேவர் அருளால், ஆசியால், மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியால் ஆத்ம

பலமும், மெய்ஞானஒளியும் பெற எமது அருளாசிகள் உரித்தாகுக!

இந்த நூலை எல்லா மக்களும் பெறவேண்டும் என்ற அவாவினால், இரவு பகலாக இந்நூலின் எழுத்துப் பிழைகளைத் திருத்தியும், இந்நூல் விரைவில் எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கப் பெறச் செய்யவேண்டும், என்றும், அதற்கு வேண்டிய பணிகளைச் செய்து தந்த சென்னை திரு. எஸ். ருத்திரமூர்த்தி அவர்களுக்கு குருதேவர் அருளாசியால் மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற்று ஆத்மபலமும், மெய்ஞானஒளியும் பெற எமது அருளாசிகள் உரித்தாகுக!

யாம் இந் நூலை, எழுதியதைக் கைப்பிரதி எழுதிக் கொடுத்த தாம்பரம் திரு. ஆர். பழனிசாமி அவர்களுக்கு குருதேவர் அருளாசியால் மகரிஷிகளின் அருள்ஒளிபெற்று, ஆத்மபலமும், மெய்ஞான ஒளியும் பெற எமது அருளாசிகள் உரித்தாகுக!

யாம் இந் நூலை எழுதி வரும்பொழுது, அனுதினமும் வந்திருந்து தமது அரும், பெரும் ஒத்துழைப்பைத் தந்து உதவிய திரு. எம். கிருஷ்ணன் பி.ஏ., அவர்களுக்கு குருதேவரின் அருளாசியால் மகரிஷிகளின் அருள்ஒளிப்பெற்று, ஆத்ம பலமும், மெய்ஞான ஒளியும் பெற எமது அருளாசிகள் உரித்தாகுக!

வாழ்க!

நலம் பெறுக!

வளம் பெறுக!

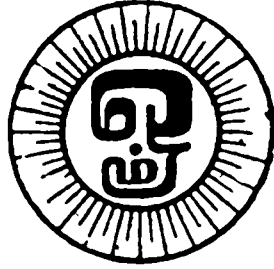
மகரிஷிகள் அருளொளி பெறுக!]

வேணுகேரபாலசாமி
மாமகரிஷி ஈஸ்வராய குருதேவர்
தபோவனம்

புஞ்சை புளியம்பட்டி

சற்குருதேவர்
மாமகரிஷி ஈஸ்வரபட்டர்

“உயிரே கடவுள்”
(விளக்கம்)

ஆதிசக்தியும் பரப்பிரம்மமும்

ஆதியில் ஆவியாக இருந்த ஆற்றல்கள் “ஆதிசக்தி” அந்த ஆற்றல்கள் மேகங்களாக மாறி, மேகங்கள் தூசுகளாக மாறி, தூசுகள் ஈர்ப்பு காந்த நுண்ணணுக்களாக மாறி, ஈர்ப்பு காந்த நுண்ணணுக்கள் அதனதன் ஈர்ப்பில் பற்பல குணங்கள் கொண்ட ஆற்றல்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, பற்பல குணங்களின் உணர்வலைகளாக மாறி, ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்ததால் நீராக மாறி, நீர் ஆவியாக மாறி, ஆவி பற்பல குணங்களின் உணர்வலைகளாக மாறி, இவ்வாறே ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்தால் வெப்பமாக்கும் காந்த நுண்ணணுக்கள், ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்தால் அமிலமாக கரைக்கும் அணுக்கள், ஈர்க்கும் காந்த அணுக்களும், பொறிகளை உருவாக்கும் உணர்வலைகளும், கண்களுக்கு புலப்படாத நிலையில், அணுக்களாக, அலை அலைகளாக பேரண்டத்தில் உருப்பெற்றுப் பரவிய பேராற்றல்கள், பற்பல குணங்களின் நுண்ணணுக்களாக

உருப்பெறச் செய்ய காரணமாக இருந்த நிகழ்ச்சிகளே “பரப்பிரம்மம்”. பற்பல உணர்வலைகள் குவிந்து ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பொருளாக உருப்பெறச் செய்யும் நிகழ்ச்சி “பிரம்மம்” உருப் பெற்ற பொருள் “சிவம்”. தன் எடையின் கனத்தால் பேரண்டத்தில் நகர்ந்து சுழலச் செய்யும் ஆற்றல் “சக்தி”. இவ்வாறு “சிவசக்தியாக” இயங்கி சுழலும்பொழுது வெப்பமாகி, வெப்ப அலைகள் பொருளுக்குள் இருக்கும் உணர்வலைகளில் அணுக்களை வெப்பமாக்கி உணர்வலைகளை இயங்கச் செய்யும் ஆற்றலே “கடவுள்”.

பேரண்டத்தில் ஒரு சிறு பொருளாக உருப்பெற்று, அந்தப் பொருள் சிவசக்தியாக சுழன்று, இயங்கிக் கொண்டு, பேரண்டத்தில் உள்ள பற்பல குணங்களின் உணர்வலைகள், காந்த அணுக்கள், பொறிகளை எழுப்பும் அணுக்கள், ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்தால் அமிலமாக்கும் அணுக்கள், தூசுகள், துகள்களையும் தனக்குள் எடுத்துக் கொண்டு வளரும் நிலைபெற்றது.

மேற்கூறியவாறு பல கோடி கோடி ஆண்டுகள் வளர்ந்து, கோளாகி, நட்சத்திரமாகி, சூரியனாக முழுமை பெற்று சூரியன் தனக்குள் வளர்ச்சி பெற்ற பேராற்றல் மிக்க கதிரியக்க ஆற்றல் களையும், வெப்ப அணுக்களையும் உயிர் அணுக்களையும், பற்பல தாது வர்க்க சத்துக்களையும், காந்த அணுக்களையும், தூசுகளையும், கடும் விஷ துகள்களையும் பெரும் புயலாக பரவெளியில் உமிழ்ந்து, பரவெளியில் பரவச் செய்கின்றது.

சூரியன் பரவெளியில் உமிழ்ந்ததில், சிறு பொருளாகி, அதன் வளர்ச்சியில் கோள்களாகி, கோள்கள் தன்வளர்ச்சியில் நட்சத்திரங்களாகின்றன. வளர்ந்து வரும் கோள்களும், சூரியனின் ஈர்ப்பு வட்டத்தில் சூரியன் வலம் வந்து கொண்டும், சூரியனின் அணைப்பில் வாழ்ந்து வளர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

குறிப்பு:- (சூரியனின் ஈர்ப்பு வட்டம் ஓர் பிரபஞ்சம். இந்த பிரபஞ்சத்திற்குள் சூரியனை வலம் வரும் கோள்களும், நட்சத்திரங்களும், சந்திரன்களும் சேர்ந்து ஓர் சூரிய குடும்பமாகின்றது).

பிரபஞ்சத்திற்குள் இருக்கும் கோள்கள், சந்திரன்கள், நட்சத்திரங்கள், உயிரணுக்கள், இவைகள் அனைத்தையும் 'சூரியன் தன் ஆற்றல்களால் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றது. மேற்கூறியவாறு பிரபஞ்சத்திற்குள் இருக்கும் அனைத்திற்கும் உயிராக இருந்து இயக்கும் சூரியனை 'சர்வேஸ்வரா' என்றும், இயங்கும் பொழுது ஏற்படும் சக்தி 'சர்வேஸ்வரி' என்றும் மகரிஷிகள் அழைக்கலாயினர்.

பிரபஞ்சத்தில் சூரியனை வலம் வரும் பூமி, பிரபஞ்சத்தில் மிதந்து, சுழன்று கொண்டிருக்கும் நிலையில், பிரபஞ்சத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் உயிரணுக்களையும், பற்பல உணர்வுகளின் சத்துக்களையும் தனக்குள் ஈர்த்து எடுத்துக் கொண்டு, தானும் வளர்ந்து கொண்டு, தனக்குள் தாவர

இனங்களையும் வளரச் செய்கின்றது. தாவர இனங்கள் தனக்குள் வளர்த்துக் கொண்ட சத்துகள் பூமியில் பரவச் செய்கின்றன. இதைப் போன்றே பூமியில் விளைந்த சர்வசத்துகளும் தமக்குள் வளர்த்துக்கொண்ட சத்துக்களை பூமியில் பரவச் செய்கின்றன. பிரபஞ்சத்திலிருந்து ஈர்த்து எடுத்துக் கொண்ட வெப்ப அலைகளும், மற்றும் பற்பல உணர்வலைகளும் பூமியில் பரவி படர்ந்திருக்கின்றன.

பூமி பிரபஞ்சத்தில் இருந்து ஈர்த்து எடுத்துக் கொண்ட உயிர் அணுக்கள், பூமியில் பரவியுள்ள தாவர இனங்களின் சத்துகளையும் பற்பல உணர்வலைகளின் சத்துகளையும் ஈர்த்து, உடல் கொண்டு வளர்கின்றன. அதாவது கிருமியாக, புழுவாக, பறவையாக, மிருகமாக, இவ்வாறு மனிதன் வரை வளர்ச்சி பெற்று வளர்ந்து கொண்டும் வாழ்ந்து கொண்டும் இருக்கின்றன.

பூமி பிரபஞ்சத்தில் ஓர் பரமாக இருப்பதால் 'பரமேஸ்வரா' என்றும், பூமியில் அனைத்து பொருட்களையும் இயங்கச் செய்து கொண்டு இருக்கும் சக்தியை 'பரமேஸ்வரி' என்றும் மகரிஷிகள் அழைக்கலாயினர்.

பூமிக்குள் காற்றுடன் கலந்திருக்கும் சர்வ உணர்வலைகளும் சத்துகளும், பூமிக்கு ஆத்மாவாக இருக்கின்றன, (பூமி ஓர் பரம், பரத்துக்கு ஆத்மா பரமாத்மாவாக இருக்கின்றது.) பூமிக்குள் இருக்கும் அனைத்துப் பொருள்களும் தாவர இனங்களும், உயிரினங்களும் பரமாத்மாவில்

இருந்தே சத்துக்களை ஈர்த்து வளர்ந்து வாழ்கின்றன. இதைப் போன்றே உயிரினங்கள் இறந்தாலும், உயிராத்மாக்கள் பரமாத்மாவில் கலக்கின்றன. தாவர இனங்களின் சத்துக்களும் பரமாத்மாவில் கலக்கின்றன.

சூரியனில் கோள்களில் நட்சத்திரங்களில் விளைந்த பேராற்றல்கள் பிரபஞ்சத்தில் பரவி இருந்ததில் சூரியனில் விளைந்த உயிரணுவாய் உருப்பெறச் செய்யவல்ல நுண்ணணுவும், கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் விளைந்த கதிரியக்க நுண்ணணுவும், வியாழன் கோளில் விளைந்த சத்தும். செவ்வாய் கோளில் விளைந்த சத்தும் சந்தர்ப்ப வசத்தால், இந்த நான்கு ஆற்றல்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்தால், ஓர் கருவாகி துடிப்புள்ள உயிரணுவாகின்றது.

(குறிப்பு):- இவ்வாறே சூரியனில் விளைந்த உயிரணுவாய் உருப்பெறச் செய்யவல்ல நுண்ணணுவும் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்திலும் விளையும் கதிரியக்க நுண்ணணுவும். வியாழன் கோளில் விளைந்த சத்தும், ஒவ்வொரு கோளில் விளையும் சத்தும், சந்தர்ப்ப வசத்தால், இந்த இரண்டு ஆற்றல்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்தால் ஓர் கருவாகி துடிப்புள்ள உயிரணுவாகின்றது. அதாவது உயிரணுவுக்குள் துடிப்பு இருந்து கொண்டு இருப்பதால் உயிரணுவுக்குள் வெப்பம் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. சந்தர்ப்ப வசத்தால் தாவர இன சத்துக்களில் இத்தகைய உயிரணு வீழ்ந்தால், அந்த தாவர இனசத்தை

உயிரணு ஈர்த்து உயிரின் துடிப்பால் ஏற்படும் வெப்பம், தாவர இனத்தின் சத்திற்குள் மறைந்திருக்கும், வெப்ப அணுக்களை இயக்கி புழுவாக உருப் பெறச் செய்கின்றது.

மேற்கூறியவாறு உயிரணுவின் துடிப்பினால், உயிரணுவுக்குள் ஏற்படும் வெப்பம், புழுவின் உடலுக்குள் மறைந்திருக்கும் வெப்ப அணுக்களை இயக்கி, உடலை வாழ வளரச் செய்யும் உயிரணு விற்குள் வெப்பமாய் இருந்து, உயிராய் இயங்கும் “உயிரே கடவுள்.”

புழுவாகி உடல் பெற்று வளர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில், புழு உட்கொண்ட இரையும், சுவாசித்த உணர்வுகளும், உடலில் நுண்ணணுக்களாக விளைந்து, விளைந்த நுண்ணணுக்கள் புழுவின் உயிரின் ஈர்ப்பில் ஆத்மாவாக சேர்ந்து, உயிராத்மவாகி, புழு இறந்தபின், புழுவின் உயிராத்மா பரமாத்மாவில் கலக்கின்றது.

பரமாத்மாவில் கலந்துள்ள, புழுவின் உயிராத்மா, மறு பிறவியில் பூச்சியாக பிறக்கின்றது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு உடலிலும் உட்கொண்ட உணவுகளுக்கும், பற்பலகுணங்களின் உணர்வுகளுக்கொப்ப பல்லியாய், பாம்பாய், பறவையாய், மிருகமாய், இவ்வாறு மனிதன் வரை உருப்பெறச் செய்த ‘உயிரே கடவுள்’. எண்ணும் எண்ணமே இறைவன். உணர்வுகளின் செயல்களே தெய்வங்கள்.

இந்நூல் கிடைக்குமிடங்கள்

மாமகரிஷி ஈஸ்வராய குருதேவர் தபோவனம்
வடுகபாளையம், புஞ்சைப் புளியம்பட்டி-638 459

சென்னை

: திரு. S. ருத்திரமூர்த்தி,
H5/24, கோட்டுர்புரம்
சென்னை-600 085.

சிதம்பரம்

: திரு. K. P. கிருஷ்ணராஜ்
92, வடக்கு ரத வீதி, சிதம்பரம்

சேலம்

: திரு. A. கந்தசாமி
No. 1, தர்மலிங்கம் பிள்ளைத் தெரு,
தாதகாப்பட்டி, லைன் மேடு,
சேலம்

வெள்ளக்கேரயில் : திரு. டாக்டர் R. கிருஷ்ணன்
மாணிக்கம் மெடிக்கல்ஸ்,
முத்துார் ரோடு,
வெள்ளக்கோயில்-638 111

பழனி

: திரு. N. கேசவன்,
1, சங்கிலித் தேவர் சந்து,
பழனி-624 601

மதுரை

: திரு. R. வெங்கட்ராமன்,
ஜவுளிக்கடை
4, பொன்னகரம் 3வது தெரு.
மதுரை-625 010.

திருநெல்வேலி

: திரு. S. அருணாசலம்,
மேனேஜர், விசாலம் சிட் பண்ட்,
தருமபுரம் ஆதீனம் பில்லிங்
திருநெல்வேலி-627 001.

ஓம்
ஓம் ஈஸ்வராய குருதேவர் துணை!

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

1	எமது வாழ்க்கையும் மகானின் சந்திப்பும்	5
2	பித்தர் அல்ல மகான் என்று அறிதல்	10
3	எனக்கு உபதேசம் அளித்தார்	13
4	குருநாதராக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்	21
5	தற்கொலை செய்து கொண்ட உயிராத்மாவின் நிலை	23
6	சாபத்தினால் ஏற்படும் நிலை	25
7	சப்தரிஷி மண்டலங்களைக் காண்பித்தல்	27
8	மின்னலைப் பார்க்கச் செய்தல்	29
9	தாவரங்கள் சத்தெடுக்கும் முறை	32
10	கேதார்நாத்தில் தியானம்	34
11	பழனியில் பஸ்களை வழி மறித்தல்	35
12	புற்று நோயை குணமாக்குதல்	36
13	அடிக்க வந்தவர்கள் ஆசீர்வாதம் பெறுதல்	41
14	ஓடாத ஆட்டோவை ஓடவைத்தல்	42
15	ஐவர் மலைக்குச் செல்லுதல்	43
16	வித்தைகளைக் கற்றுக் கொள் என்றார்	45
17	குருதேவரை முதுகில் சுமந்து செல்லுதல்	49
18	மனிதனின் வாழ்க்கை	50
19	உயிரே கடவுள்	54
20	குருதேவர் சூட்சும நிலையடைதல்	57
21	முதல் தெய்வம் என்றால் யார் என்று அறிதல்	59
22	பேச்சிழந்தவரைப் பேசவைத்தல்	61
23	திருப்பதிக்குச் செல்லுதல்	63
24	என் குடும்பத்தைக் காட்சியாகக் காண்பித்தல்	68
25	நோயாளிகளை நுகர்ந்து பார்த்து குணமாக்குதல்	73
26	திருத்தணிக்குப் புறப்படுதல்	77
27	வியாபாரி சொன்னது	79

28	வாத நோயை குணமாக்குதல்	82
29	அருணகிரிநாதர் ஞானம் பெற்ற நிலை	88
30	அருளாடுவோர் நிலை	92
31	மந்திரவாதிகளும் ஆவியுலகமும்	93
32	குமாரபாளையம் செல்லுதல்	95
33	குமாரபாளையத்தில் நோயாளிகளை குணமாக்குதல்	97
34	மந்திரவாதிகளால் ஏற்பட்ட இன்னல்கள்	98
35	மங்கனூர் செல்லுதல்	101
36	முகாம்பிகையில் தியானம்	104
37	கோலமா மகரிஷியின் தபோவலிமையை அறிதல்	105
38	“ஓம்” என்ற பிரணவத்தின் உண்மை நிலை	108
39	தெய்வ குணங்களின் தன்மைகள்	109
40	விஷ்ணு காக்கின்றான்	119
41	பிரம்மா படைக்கின்றான்	120
42	சிவன் அழிக்கின்றான்	120

தியானம்

43	தியானம்	123
44	தியானம் செய்யும் முறை	124
45	காலையில் எழும் போது செய்ய வேண்டியவை	127
46	உணவு உட்கொள்ளும் போது செய்ய வேண்டியவை	127
47	ஆத்ம சுத்தி	127
48	அன்பாய் எண்ணும் போது	127
49	கஷ்டங்களைக் காதால் கேட்கும் போது	129
50	கண்களால் பார்க்கும் போது	132
51	ஆத்மசுத்தி பெறும் வழி	144
52	வெளியே செல்லும் போது— வேலை பார்க்கும் இடங்களில்	144
53	வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு- பத்திரிகை படிக்கும் போது	145

54	உறவினர்கள் நண்பர்கள் இல்லங்களுக்குச் செல்லும் போது	146
55	வயவில் விதையிடும் போது	146
56	நோயாளிகளைச் சந்திக்கும் போது	147
57	சங்கடமான உணர்வலைகளைப் போக்க	147
58	விபத்துக்களையோ எதிர்பாராத நிலைகளையோ பார்க்கும் போது	147
59	துக்கமான நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லும் போது	148
60	கூட்டுத் தியானம் செய்யும் முறை	148
61	கூட்டுத் தியானத்தின் பலன்	153
62	பௌர்ணமித் தியானம் செய்யும் முறை	155
63	பௌர்ணமித் தியானம் செய்வதால் ஏற்படும் பலன்கள்	157
64	குடும்பத்தியானம்	159
65	குடும்பத்தியானத்தின் பலன்கள்	160
66	கலசமும் தியானமும்	161
67	கணவன் மனைவி படுக்கச் செல்லுமுன்	165
68	குழந்தைகள் மீது கோபம் வரும் போது	167
69	கார்ப்பமாக இருக்கும் பெண்களுக்கு	167
70	கைக் குழந்தைகளுக்கு	168
71	குழந்தைகளுக்கு தியானம் பழக்குதல்	169
72	விவரம் தெரிந்த குழந்தைகளுக்கு	170
73	குழந்தைகள் நலம் பெற	172
74	சமையல் செய்யும் பொழுது	173
75	உணவு பரிமாறும் பொழுது உறவினர்கள், அவர்கள் கஷ்டங்களைச் சொல்லக் கேட்டபின்	174
76	குல தெய்வங்களை வணங்கும் முறை	175
77	கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடும் முறைகள்	177

ஞானகுரு தவத்திரு
வேணுகோபால சுவாமிகள்

எமது வாழ்க்கையும் மகானின் சந்திப்பும்

போகமாமகரிஷி முருகன் வடிவில் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் பழனியம்பதியில், நான் சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து பிறகு பஞ்சாலையில் வேலை பார்த்துக் கொண்டு, உபதொழிலாக சைக்கிள் கடையும், விறகு கடையும் வைத்து தொழில் செய்து வந்தேன். நான் படித்தது நான்காம் வகுப்பு வரைதான். என் வாழ்க்கைக்குப் போதுமான அளவு சம்பாதித்து வாழ்ந்து வந்தேன். இவ்வாறு நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது பித்தராக பழனியில் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒருவர் என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் தேனீர் வாங்கிக் கொடுப்பார், அதைக் குடிக்க மறுத்தாலோ இன்னது தான் சொல்லுவதென்று தெரியாமல் கண்டபடி திட்டி என்னை ஏசுவார். ஏன் இந்த வம்பு, என்று நினைத்து நகர்ந்து சென்றாலும் என் சட்டையைப் பிடித்து இழுத்துக் கட்டாயப்படுத்தி தேனீர் குடிக்க வைப்பார். இதற்குப் பயந்து அவருக்குத் தெரியாமல் மறைந்து வேறு வழியில் சென்றாலும் எப்படியாவது கண்டுபிடித்து விடுவார். சில நாட்கள் எங்கு போவார் என்றே தெரியாது. வேறு சில நாட்களில் எனது சைக்கிள் கடைக்கு வந்து தேனீர் குடிக்கச் சொல்வார். சிலசமயம் நான் வேலைக்குச் சென்று திரும்பும்போது சண்முகநதி அருகில் நின்றிருந்து என்னை இடைமறித்து ஏதோதோ சொல்வார். அவர் என்ன சொல்கிறார்

ஏன்று எனக்குப் புரிவதில்லை. அவர் பேசும் பாஷையே எனக்குப் புரியாது. இப்படித்தான் எனக்கும் அவருக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது.

சில சமயம் ஒரு வெள்ளி உருண்டையை என்னிடம் கொடுத்து ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். சில சொற்கள் புரியும். சில சொற்கள் புரியாது. ஆனால், அந்த வெள்ளி உருண்டையை வாங்கி நான் வைத்துக் கொள்ள மறுத்துவிட்டேன். காரணம், அவர் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்து, ஒருவித பயம் என்னுள்ளே வந்து விட்டது. அவர் மந்திர தந்திரங்கள் செய்துத் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றியது. அதிலிருந்து அவரைக் கண்டாலே பயம் வந்தது. ஏனென்றால் அவர் கொடுக்கும் பொருளை வாங்கினால் எனக்கும் அந்நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்றுதான்.

அதிலிருந்து அவரைத் தெருவில் பார்த்து விட்டால் வேறு பாதையில் திரும்பி செல்வேன். அப்படிச் சென்றாலும், திரும்பும் வளைவான இடங்களிலிருந்து கொண்டு திடீரென்று என்னைப் பிடித்துவிடுவார். அப்படிப் பிடித்ததும் 'திருடன், திருடன்' என்று சப்தம் போடுவார். இந்நிலையை மற்றவர்கள் பார்க்கும்பொழுது எனக்கு வெட்கமாக இருக்கும். அதனால் மறைந்து செல்வதை அதிலிருந்து விட்டுவிட்டேன்.

தொழிலின் நிமித்தம் ஒருசமயம் ஆமதாபாத் சென்று இருந்தேன். அங்கு இரண்டு வருடம்

தொழில் செய்தேன். அங்கும் ஒரு நாள் திடீரென்று என் முன் தோன்றி என்னை தேனீர் குடிக்க கூப்பிட்டுச் சென்றார். நானும் தேனீர் வாங்கிக் குடித்தேன். குடிக்கவில்லை என்றால் திட்டுவார் என்று எனக்குத் தெரியுமே. இங்கு எப்படி வந்தீர்கள். நான் இருக்குமிடம் எப்படித்தெரிந்து கொண்டீர்கள், என்று கேட்டால் இனம் புரியாத பாஷையில் கோபமாகப் பேசுவார். ஆகையால் அவரிடம் எப்படி ஆமதாபாத் வந்தார் என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவும் முடியவில்லை. இருந்தாலும், அவர் வாங்கிக் கொடுக்கும் தேனீரை என் கையில் கொடுக்கும்வரை பார்த்துக் கொண்டேயிருப்பேன். ஏனென்றால் அதில் ஏதாவது போட்டுக் கொடுத்துவிடுவாரோ என்ற பயம். வேறு எந்தப் பொருள் கொடுத்தாலும் வாங்கிக் கொள்வதில்லை. கொடுக்கும் பொருளில் ஏதேனும் செய்து கொடுத்து விட்டால் நமக்கு ஏதாவது தொல்லை வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. இப்படிப் பல வருடங்கள் பித்தர் போன்று இருந்தவரிடம் பழகி வந்தேன். இப்படித் தான் அவருக்கும் எனக்கும் தொடர்பு இருந்தது.

எனக்குத் திருமணமாகி இரண்டு பையன்கள், மூன்று பெண்கள் இருந்தனர். ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணமும் ஆகிவிட்டது. கடைசி பையனுக்கோ வயது ஒன்றரை இருக்கும். இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது என் மனைவிக்கு உடல் நலம் சரியில்லாது, இடுப்புக்குக் கீழ் கால்கள் இரண்டும்

அசைக்க முடியாத நிலை. மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் சென்று பரிசோதனை செய்ததில் டாக்டர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்யவேண்டும், ஆனால் அறுவை சிகிச்சை செய்யும் அளவிற்கு உடல்நிலை சரியில்லையென்றும், மருந்து கொடுத்து உடல்நிலை ஓரளவிற்கு பக்குவமான பின், அறுவை சிகிச்சை செய்யலாம் என்று மருந்து கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் உடல்நிலை தேறுவதற்குப் பதிலாக நாளுக்குநாள் மேலும் உடல்நிலை மோசமடைந்து வந்தது. இப்படிப் பல மாதங்கள் மருந்து கொடுத்து வந்தும், உடல்நிலையில் முன்னேற்றம் இல்லை. டாக்டர்கள் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லும் படி கூறிவிட்டார்கள். வீட்டிற்கு எடுத்து வரும் போது என் மனைவியின் உடல்நிலை இன்றோ, நாளையோ என்ற நிலை, இடுப்பிற்கு கீழ் இருகால்களும் உணர்ச்சியற்ற நிலையில் கால்கள் இரணமாகி மிகவும் மோசமாக இருந்தது. வீட்டிற்கு எடுத்துவந்த அன்றே மகளைப் பார்த்த என் மாமனார் மூர்ச்சையாகி மரணம் அடைந்தார். அவருக்கு என் மனைவி ஒரே மகள். அதனால் இந்நிலை ஏற்பட்டது. மறுநாள் எனது மாமனாருக்கு ஈரிச்சடங்கு செய்ய தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கையில் பையனை (அழுது கொண்டிருந்தவனை) தெருவிற்கு எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன். அச்சமயம் எனக்கு தேனீர் வாங்கிக் கொடுக்கும் பித்தனானவர் என்னைப் பார்த்துவிட்டார். நான் வருத்தத்துடன் இருப்பதைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்பொழுதும் என்னை தேனீர் அருந்த அழைத்தார்.

நான் செல்ல மறுத்தேன். அவ்வளவுதான், என்னைக் கடுமையான வார்த்தைகளால் திட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார். உறவினர்கள் என்னை ஏளன மாய் பார்ப்பார்களே என்று எண்ணி நான் அந்த பித்தரை கோபத்துடன் தள்ளிவிட்டேன். அவரோ என்னை அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். பையனை வேறு ஒருவரிடம் கொடுத்துவிட்டு நின்றிருந்தேன். எனது சட்டையைப் பிடித்துக் கிழிக்க ஆரம்பித்து விட்டார். 'இன்று என்னுடன் தேனீர் குடிக்க வில்லையென்றால் உன்னை விடமாட்டேன்' என்று அவர் கூற, என் அருகிலிருந்தவர்கள் 'ஏன் இந்த வம்பு, தேனீரை வாங்கிக் குடித்துவிடு' என்று என்னைத் தேனீரைக் குடிக்கச் செய்தனர். நானும் தேனீரை குடித்தேன். ஆனால் அந்த பித்தரோ என்னை விட்டபாடில்லை. 'இன்று உன்னை விடமாட்டேன்' என்று, என்னை வேறு இடத்திற்கு அழைத்தார். நானோ பித்தரை அழைத்துச் சென்று சற்று தூரத்தில் விட்டு வந்து விடலாம் என்று அவருடன் சென்றேன்.

பழனியில் உள்ள பெரியநாயகி அம்மன் கோயில் தெப்பக்குளம் வரை என்னை அழைத்துச் சென்றார். நான் வீட்டிற்குச் செல்லவேண்டும் என்று சொன்னேன். அவர் கேட்டபாடில்லை. தெப்பக் குளத்தில் தண்ணீர் இல்லை. குளத் திற்குள் வரவேண்டுமென்று அழைத்தார். எனக்கோ என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. என் கையைப் பிடித்து குளத்திற்குள் அழைத்துச் சென்றார். அங்கு சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்

தார். அச்சமயம் அங்கு எங்கள் இருவரைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. சிறிது நேரத்தில் தமிழில் நன்றாகப் பேச ஆரம்பித்தார். எனக்கு விபரம் தெரிந்த காலத்திலிருந்து என் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும், என் மனைவியின் உடல் நிலை குறித்தும், மருத்துவமனையில் மருத்துவர்கள் என் மனைவியைப் பற்றி என்னிடம் சொன்னதையும், அதாவது இனி உன் மனைவி பிழைப்பது ஆண்டவன் செயல் என்று மருத்துவர் சொன்னதை, இவர் சொல்லி, ஆண்டவன் உன் மனைவியை காப்பாற்றி விட்டார் என்று சொல்லிவிட்டுப் பல மாகச் சிரித்தார்.

பின்னர் தெப்பக் குளத்தை விட்டு மேலே கூட்டிவந்து தேனீர் கடைக்குச் சென்று தேனீர் குடிக்கச் சொன்னார். தேனீர் குடித்துவிட்டு கோயில் அருகிலுள்ள கடையில் ஒரு எலுமிச்சம் பழமும், கொஞ்சம் விபூதியும் வாங்கிக் கொடுத்து, விபூதியை உன் மனைவியின் உடலில் பூசிவிட்டு, பழத்தைப் பிழிந்து குடிக்கச் செய், உன் மனைவி பிழைத்துக் கொள்வாள் என்று சொல்லி என்னை வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டார்.

பித்தர் அல்ல மகான் என்று அறிதல்

நான் வீட்டிற்கு பல சிந்தனையுடன் வரும் போது இந்தப் பித்துப் பிடித்தவர் ஒருவேளை மகானாக இருப்பாரோ என்ற சிந்தனையில் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தேன். வந்ததும் விபூதியை என் மனைவியின் உடலில் பூசிவிட்டு எலுமிச்சம் பழத்தைப் பிழிந்து சாற்றைக் குடிக்கச் செய்தேன். இரு கால்களும் உணர்ச்சியற்ற நிலையில் இருந்த, என் மனைவி, மறு நாள் காலையில் கால் விரல்களை சிறிது அசைக்க ஆரம்பித்தாள். சுயநினைவில்லாத என் மனைவி கண் விழித்து எனக்கு பசிக்கிறது என்று வாய் திறந்து கேட்க, எனக்கும் என் குழந்தை களுக்கும் மட்டில்லா மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

இந்த விபரத்தை பித்தரைப் போன்று இருந்த அந்த மகானைப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆவலுடன் தேடலானேன். ஆனால் அவரோ எங்கு தேடியும் என் கண்ணில் அகப்படவில்லை. இவ்வாறு தேடும் படலம் ஒரு மாத காலமாகிவிட்டது. என் மனைவியும் இந்த ஒரு மாதத்திற்குள் நல்ல குணமாகி எழுந்து உட்காரவும், ஓரளவு நடக்கவும் ஆரம்பித்து விட்டாள். தினமும் தேடி சைக்கிளில் பழனி முழுவதும் அலைந்து திரிந்ததுதான் மிச்சம். ஆனால் அவரைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

ஒரு நாள் கடை வீதியில் உள்ள தெரு முனையில் அந்த மகானைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற

ஏக்கத்துடன் தெருவில் ஒரு பக்கமாகவே பார்த்து கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று யாரோ என் பின்னாலிருந்தது என்னைத் தொட்டு “என்னைத் தேடினாயா” என்ற குரல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்து அதிர்சியடைந்து, அதே நேரத்தில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியும் அடைந்தேன். ஏனென்றால் அங்கே நான் யாரைத் தேடி ஒரு மாதமாக அலைந்தேனோ அந்த மகானே தின்றிருந்தார். உடனே அவர் ‘எனக்குத் தேனீர் வாங்கிக்கொடு’ என்றார். (இதுவரை அவர்தான் தேனீர் வாங்கிக் கொடுப்பது வழக்கம்) நான் வேறு ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. நான் சென்று தேனீர் வாங்கி வந்தேன். தெருவில் போவோர் வருவோரையெல்லாம் கூப்பிட்டு “அவர்களுக்கெல்லாம் தேனீர் வாங்கிக்கொடு” என்றார். இப்படி ரூ. 10 கணக்கு வரும் வரை தேனீர் வாங்கிக் கொடுக்கும் படி சொன்னார். பிறகு, “போதும் உனக்கு ஒன்று எனக்கு ஒன்று வாங்கிவா” என்று சொல்ல நானும் வாங்கி வந்து இருவரும் தேனீர் குடித்தோம். இதையெல்லாம் தேனீர் கடைக்காரர் கவனித்து விட்டு ‘இது ஒரு காரியப்பைத்தியம்’ என்று சொல்ல, இந்த மகானுக்கு அதிகக் கோபம் ஏற்பட்டு கல்லை எடுத்து கடையில் வீசி எறிந்தும், கடையிலுள்ள சாமான்களை இழுத்துப் போட்டு உடைத்தும் விட்டார்.

தேனீர் கடைக்காரர் இவரை அடிக்க முற்பட்ட போது நான் தடுத்து ‘உன் பொருளின் கிரையம் எவ்வளவோ, அதை நான் கொடுத்துவிடுகிறேன்’

என்று சொல்லி அதற்குரிய பணத்தைக் கொடுத்து விட்டேன்,

எனக்கு உபதேசம் அளித்தார்

பிறகு பெரியநாயகி அம்மன் கோளில் அருகிலுள்ள தெப்பக் குளத்துக்குச் சென்றோம் தெப்பக் குளத்திற்குச் சென்று சிறிதுநேரம் மௌனமாக அமர்ந்து இருந்தார். பின்பு என்னைப் பார்த்து “என்னை நம்புகிறாயா” என்று கேட்டார். நானும் “நம்புகிறேன்” என்றேன். “நான் சொல்வதைச் செய்கிறாயா”? என்றார். நானும் “செய்கிறேன்” என்றேன். “இதிலிருந்து சொல்மாற மாட்டாய் அல்லவா”. என்று கேட்டார். “மாற மாட்டேன்” என்றேன். அப்படியானால் என்னுடன் வா” என்று அழைத்துக் கொண்டு என் பெயரில் உள்ள வேணுகோபால விநாயகர் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

நான் பழனியில் இருந்தாலும் இந்தச் சிறு கோயிலைப் பார்த்ததில்லை. வேறு எங்கும் இப்பெயரை வைத்த விநாயகரைப் பார்த்ததுமில்லை. அந்த விநாயகர் விக்கிரகத்தின் சில விவரங்களை எனக்குச் சொல்லிவிட்டு, பெரிய நாயகி அம்மன் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்குள்ள தஷிணாமூர்த்தி விக்கிரகத்தைக் காண்பித்து பூமிக்கும் இந்த தஷிணாமூர்த்திக்கும் தொடர்பு படுத்தி விளக்கம் கொடுத்தார். இவ்வாறு ஒவ்வொன்றையும் காண்பித்து அதற்குரிய விளக்

கங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். தூப கம்பத்தின் பக்கம் நின்று கம்பத்தின் நிலையையும், அதை வைத்ததின் நோக்கம் முதலியவற்றைக் கூறினார். பின்பு மாரியம்மன் கோயிலுக்கு கூட்டிச் சென்று மாரியம்மன் என்றால் யார் என்ற விபரத்தைச் சொன்னார். பிறகு பைரவர் கோயிலுக்கு நடத்திச் சென்று, அதன் செயலும் அந்தச் சிலையை அமைத்ததின் நோக்கத்தையும் விபரமாக எடுத்துச் சொன்னார்.

அன்று மதியம் ஒரு ஹோட்டலில் தமிழ் சாதம் வாங்கிக் கொடுத்துச் சாப்பிடச் சொன்னார். மீண்டும் அழைத்துச் சென்று துஷ்ட தெய்வங்களைக் காண்பித்து அதனால் ஏற்படும் நன்மையும் தீமையும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார். இவ்வாறு பல இடங்களுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்று பல விளக்கங்களைக் கூறி முடிக்க அன்று மாலை 6 மணி ஆகிவிட்டது. பிறகு என்னை வீட்டிற்குப் போகச் சொல்லி ஏழு லட்டுகளை வாங்கிக் கொடுத்து இதை குழந்தைகளுக்குக் கொடு' என்று சொன்னார். நானும் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

மறுநாள் காலை 8 மணி அளவில் எங்கள் தெருவிலுள்ள மின்சார கம்பத்தில் கல்லைக் கொண்டு தட்டி என் பெயரைச் சொல்லாமல் “தெலுங்கு ராஜ்யம் இங்கே வாடா” என்று சொல்லி சப்தம் போட்டுக் கொண்டேயிருந்தார். நான் இதை கவனிக்கவில்லை. ஏற்கனவே அவர் கல்லைக் கொண்டு கம்பங்களைத் தட்டி ‘அலோ’

என்று சொல்லிவிட்டு எண்ணாறு, ஆயிரம், லட்சம், கோடி என்று சொல்லிக்கொண்டும், மற்றும் ஏதோதோ பேசிக் கொண்டும், கம்பத்தை தட்டுவது வழக்கம். நான் வீடிலிருந்து எதிர்பாராது வெளியே வந்தவுடன் என்னைப் பார்த்து “டேய் தெலுங்கு ராஜ்யம்” என்று கோபமாகத் திட்டிய பின்புதான், எனக்குத் தெரிந்தது, என்னைக் கூப்பிடத்தான் இப்படிச் செய்தார் என்று. அதிலிருந்து என்னைத் திட்டுவது என்றால், ‘தெலுங்கு ராஜ்யம்’ என்றும், நல்ல விஷயங்களைப் பேசுவது என்றால் என் பெயரைச் சொல்வதும் வழக்கமாகிவிட்டது.

பிறகு அங்கிருந்தே என்னை பழனிமலைக்குக் கூட்டிச் சென்றார். மலையின் தன்மையைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். மலையை ஒரு சுற்று சுற்றி (கிரிவலம்) வந்துவிட்டோம். பின்பு மலைக்கு பக்கம் இருக்கும் கொடைக்கானல் மலைத் தொடர்ச்சியின் அடிவாரத்திற்கு நடத்திச் சென்றார்.

அங்கு ஒரு மரத்தடி நிழலில் இருவரும் அமர்ந்தோம், சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். நான் தமிழில் பேசப்பேச அவரோ எனக்குப் புரியாத பாஷையில் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. “நான் சொன்னது புரிந்ததா” என்று தமிழில் கேட்டார். ஒன்றும் புரியவில்லை’ என்றேன். பின்னும் புரியாத பாஷையிலேயே பேசத் தொடங்கினார். நான் புரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்த சமயம்,

அவர் பேசும் பாஷையின் அர்த்தங்கள் என்ன
உள்ளத்தில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருந்தது. அவர்
பேசும் பரிபாஷைக்கு அர்த்தம் விளங்கலாயிற்று.

பின்பு போகரைப் பற்றிய உண்மை நிலையை
தமிழில் சொன்னார். போகர், முருகன் சிலை
செய்ய எடுத்துக் கொண்ட பொருட்களின் விவரங்
களை சொல்லி, போகர், முருகன் சிலையைச்
செய்ய காரணகாரியத்தையும் சொல்லிக் கொண்டே
வந்தார். திடீரென்று ‘பசிக்கிறதா’ என்று
என்னைக் கேட்க, நானும் “ஆம்” என்று சொல்ல,
அவர் உடனே காட்டுக்குள் சென்று, சிறிது
நேரத்தில் ஏதோ சில பச்சிலைகளைக் கொண்டு
வந்து கொடுத்துச் சாப்பிடச் சொன்னார். சாப்
பிட்டுத் தண்ணீர் குடித்தேன். பசி அடங்கி
விட்டது. உடல்மிகவும் தெம்பாய் இருந்தது.

மீண்டும் சூரியனுக்கும், பழனி முருகன் சிலைக்
கும், முருகரை வணங்கும் மக்களுக்கும், தொடர்பு
படுத்தி பல விவரங்களைச் சொன்னார். பிறகு,
மக்களுக்கும், முருகன் சிலைக்கும், போகருக்கும்
தொடர்பு படுத்திப் பல முக்கிய விவரங்களைச்
சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். இவ்விவரங்கள்
அனைத்தையும் எனக்கு காட்சிகளாகவும், உணர்வு
பூர்வமாகவும் செயல்படுத்திக் காட்டினார்.
இவ்வாறு போகர் முருகன் சிலையைச் செய்ததின்
நோக்கத்தைச் சொல்லி விளக்கினார். இன்றுள்ள
நிலையில் போகரின் அரும்பெரும் உண்மை
தத்துவங்கள் மறைக்கப்பட்டு, அது மக்களுக்கும்
கிடைக்காமல் மறைந்து போயின.

இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே மாலை மணி நான்காகிவிட்டது. காட்டுக்குள் போவோம் என்று காட்டிற்கு கூட்டிச் சென்றார். அங்குள்ள பல செடி கொடிகளை அவர் கையில் பிடித்துக் கொண்டு என்னை நுகரும்படி சொன்னார். இவ்வாறு ஒரு மணி நேரம் பலதரப் பட்ட செடி, கொடிகளை நுகர்ந்த பின்பு வீட்டிற்கு போகலாம் என்றார். ஏன் எதற்கு இப்படி செடி கொடிகளை நுகரச் செய்தார் என்று எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவரிடம் இந்த விபரம் தெரிந்து கொள்ளவும் பயம், ஆகவே கேட்காமல் இருந்து விட்டேன். வீட்டிற்கு வந்து இரவில் தூங்கும்போது பேரானந்த நிலையைக் காணலானேன்.

மறு நாள் காலையில் வழக்கம்போல் எட்டு மணிக்கு கம்பத்தைக் கல்லால் தட்டும் சத்தம் கேட்டு நான் வீட்டிலிருந்து வெளியில் வந்தேன். பரிபாஷையில் 'போகலாமா' என்றார். 'சரி' என்றேன். ஒவ்வொரு தெருவிற்கும் நடத்தியே கூட்டிச் சென்றார். அப்பொழுது ஒரு சில வீட்டிற்கு முன் நின்று பரிபாஷையில் கூட்டிக் காட்டி "கவனித்துப்பார்த்துக் கொள்" என்று சொல்லிக் கொண்டே பல தெருக்களின் வழியே செல்லும் போது சில வீடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி வந்தார். பின்பு சண்முக நதிக்கு இருவரும் சென்றோம். அங்கு ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத இடமாகப் பார்த்து ஒரு மரத்தடியில் இருவரும் அமர்ந்தோம். அப்பொழுது அவர் சுட்டிக்காட்டிய ஒவ்வொரு

வீட்டிலுள்ளவர் பெயரைச் சொல்லி, இன்னார் இன்னாரெல்லாம் என்னிடம் வித்தைகள் கற்றுக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கே பல ஆசைகளைக் காட்டி, பல ஆசை வார்த்தைகளை யும் சொல்லி, வித்தையைக் கற்றுக் கொள்ள விரும்பியவர்கள். சிலர் மருந்துகளின் மூலத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தால், வேண்டிய வசதி வாய்ப்பு களுடன்; கட்டிடங்கள் கட்டித் தருகிறோம். நீங்கள் அங்கேயே தங்கி விடலாம் என்றனர். நான் அரைப்பைத்தியமாய் நடித்த பொழுது, சில குடும்பங்களில் க டு ம் நோய்வாய்ப்பட்டு, வேதனை கொண்டிருக்கும் ஒருவருக்கு மருந்து கொடுத்தபொழுது, உபசாரமும், விருந்தும் வரவேற்பும், புகழாரமும் இருக்கும். ஆனால் நோய் தீர்ந்த பின் ஒரு தடவை சும்மா போனால் முகம் சுழிப்பார்கள். மறுமுறை சென் றால் பைத்தியம் வந்து விட்டது தொல்லை கொடுக்க, என்று சொல்லி அவசரமாக வெளியே போக வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு வீட்டில் குழந்தைகள் இருந்தாலும் கதவை முடிவிட்டு சிறிது நேரம் வெளியில் சென்றுவிட்டு வீடு திரும்பு வார்கள். சிலர் என்னைப் பார்த்தவுடன் பைத் தியம் வந்துவிட்டது, என்று கதவை முடிவிடுவார் கள். இவ்வாறு தெருவில் சுட்டிக்காட்டியவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி வந்ததோடு, மனிதனின் குணங்களையும் எனக்குப் புரிய வைத்தார்.

அச்சமயம் நாங்கள் உட்கார்ந்து இருந்த இடத்தில் எழும்பு புற்று இருந்தது. அதை முதலில்

நான் கவனிக்கவில்லை. வெகுநேரம் உட்கார்ந்து இருந்ததால் கால்கள் மறத்துவிட்டன. அதனால் காலை நீட்டி சரி செய்தேன். அச்சமயம் என்கால்கள் எறும்புப் புற்றின் மீதுபட எறும்புகள் சாரிசாரியாக என் கால்களில் ஏறி கடிக்கத் தொடங்கி விட்டன. எறும்பை என் கையால் தேய்த்துவிட சில எறும்புகள் இறந்துவிட்டன. இதைப் பார்த்துவிட்ட அவர் எறும்பின் உயிர் என் சுவாசத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, என் உடலில் சேருவதை எனக்குக் காட்டி, நான் அதை விவரிக்கும் பொழுது, எறும்பு கோபத்துடன் கடித்ததும், நீ கோபத்துடன் நசுக்கியதும் இரண்டு உணர்வுகளும் ஒன்றாய் இருப்பதால், நீ உடலுடன் இருப்பதால் எறும்பின் உயிர் அணு உன் உடலில் வந்து சேர்ந்து விட்டது. இது உன் இரத்தத்தில் கலந்து இரத்தம் அமிலமாக மாறுபடும் பொழுது அதனுடன் கலந்து விடுகிறது. அமிலம் விந்ததாக மாறி வரும் பொழுது விந்தில் கலந்து விடுகிறது. விந்தில் உன் ஆற்றலின் சக்தி அனைத்தும் இருப்பதால் எறும்பின் உயிரில் எறும்பின் உடல் சத்தின் அனைத்து ஆற்றலும், உயிரின் ஈர்ப்பில் ஆத்மாவாக மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும் அணுசிசுக்கள் உள் குழந்தையாகப் பிறக்கப் போகும் அணுசிசுக்களாக வளரப் போகிறது என்றார்.

பிறகு எறும்பு புற்றிலேயே உட்காரவைத்து கண்களை மூடிக்கொண்டு என் உடலுக்குள் என்ன நடக்கிறதென்று பார்க்கச் சொன்னார். அவர் சொன்னபடி இருந்தேன். சிறிது நேரத்தில்

எனக்குள் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நிகழ்ச்சிகளை என்னால் உணரமுடிந்தது. அவ்வமயம் புற்றில் இருந்த எறும்புகள் சாரைசாரையாக என் உடம்பில் மொய்க்க ஆரம்பித்துவிட்டன. எறும்புகள் உடலில் ஊரும்பொழுது என் உடலின் உணர்வுகள் எவ்வாறு இயங்குகிறது என்றும் என்னை எறும்புகள் கடிக்கும் பொழுது எவ்வாறு என் கைகள் என்னையறியாமல் எறும்பைத் தேய்த்து நசுக்குகிறது? நசுக்கிய எறும்பின் உயிர்கள் என் சுவாசத்தின் ஈர்ப்பில் என் உடலின் இரத்தத்தில் எவ்வாறு கலக்கிறது என்றும் உணரச்செய்தார். உடலில் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கும் மற்ற எறும்புகள் தன் உணர்வின் ஒலி எழுப்பி ஒன்றுக் கொண்டு புரிந்து செயல்படுவதையும் எனக்கு உணர்த்தினார்.

இதைப்போன்றே வேறு சில நிகழ்ச்சிகளை காட்சியாகவும் உணர்வுகள் மூலம் உதயம் கொடுத்தும் உணர்த்திக் காட்டினார். மேலும் பல அற்புதங்களையும் செய்து காட்டினார். பின்பு “நேரமாகிவிட்டது. வீட்டில் உன் மனைவி திட்டிக் கொண்டிருப்பாள், போகலாம் வா” என்றார். வீடு நோக்கி வரும் பொழுது “நான் பைத்திய காரனாக நடிக்கிறேன். உனக்கு இதற்கு முன் காட்டி உணர்த்திய உண்மைகள், இப்பொழுது தெரிந்துகொண்ட உண்மைகள், இனிநீ தெரிந்து கொள்ளப்போகும் உண்மைகளை யாரிடமும், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தெரிவித்தால்; உன்னையும் பைத்தியமாக்கி தெருவில் அலைய

விட்டு கல்லைக் கொண்டு எறிவார்கள் என்று எச்சரித்து விட்டு என்னை வீட்டிற்குப் போகச் சொல்லி விட்டார். அத்துடன் “நாளை இரவு 12 மணிக்கு வந்து கூப்பிடுவேன். நீ சீக்கிரம் வந்து விட வேண்டும்” என்று சொல்லிச் சென்றார். நான் நேராக வீட்டிற்குச் சென்றேன். அவர் வேறு பக்கம் சென்றுவிட்டார். நான் ஊருக்குள் வரும் பொழுது அவருடன் நான் சேர்ந்து சென்றதைப் பார்த்த நண்பர்கள், வேலைக்கும் போகாமல், கடையையும் கவனிக்காமல், மாமனார் இறந்ததைப் பற்றிய கவலைகூட இல்லாமல் இருக்கிறாயே’ என்று புத்திமதி சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நான் லீவு போட்டு இருக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வீட்டிற்குச் சென்றால், என் மாமியார் ஒரே புலம்பலாகப் புலம்பினார்கள்.

குருநாதராக ஏற்றுக் கொள்ளுதல்

மறுநாள் இரவு அவர் சொன்னபடி வந்து வழக்கம்போல கம்பத்தைக்கல்லால் தட்டலானார். நான் வீட்டை விட்டு வந்தேன். என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு பழனியில் உள்ள வையாபுரி குளத்திற்குச் சென்றார். அந்தக் குளத்தில் ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அந்தக் கிணற்றில் பலர் விழுந்து இறந்தது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கிணற்றுப் பக்கம் இரவில் சென்றவர்கள், பயந்து, இறந்து இருக்கிறார்கள், என்று பலர் பேசியிருப்பதைக்

கேட்டுமிருக்கிறேன். அந்தக் கிணற்றில் ஒரு பெரிய கல்லைக் கொண்டு போய்ப் போடும்படி என்னிடம் சொல்லிவிட்டு, கொஞ்ச தூரம் தள்ளி நின்று கொண்டார். எனக்கு பயம் வந்துவிட்டது. நான் ஏற்கனவே பயந்த சுபாவம் உள்ளவன். இப்படிச் சொன்னவுடன், திகைத்து பயத்துடன் நின்றேன். நான் சொல்வதைச் செய்கிறேன். என்று உறுதி கொடுத்துவிட்டு இப்பொழுது ஏன் தயக்கம் என்று சப்தம்போட ஆரம்பித்தார். எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு அவர் காட்டிய கல்லை சிறிதுதூரம் எடுத்து, நடந்து செல்லச் செல்ல கைகால்கள் நடுங்க ஆரம்பித்துவிட்டன. திகைத்து நின்றேன். என் முன் சிறிது தூரத்தில் வெள்ளையாய் ஓர் உருவம் தெரிந்தது. அவ்வளவு தான். என் கையில் இருந்த கல் நடுக்கத்தால் கீழே விழுந்துவிட்டது. எனக்குப் பின்னால் என் குருநாதர் நின்று இருந்தார். நான் பார்த்த வெள்ளை உருவம் அவருடன் கட்டிப் புரள்வது போல் தெரிந்தது. என்னைக் காப்பாற்று, காப்பாற்று என்று தாழ்ந்த குரலில் சப்தம் போட்டார். நான் அவர் அருகே சென்றேன். கொன்று விடுவேன் என்று சொல் என்றார். அவ்வாறே நானும் சொன்னேன். திடீரென்று அந்த வெள்ளை உருவம் மறைந்து விட்டது.

குருதேவர் என்னைப் பார்த்துப் பலமாக சிரிக்கத் தொடங்கி விட்டார். சிரிப்பை நிறுத்திவிட்டு, இப்பொழுது எப்படி அந்தப் பேயை வீரட்டினாய்? கிணற்றில்

கல்லைப் போடச் சொன்னால் என்னை ஏமாற்றினாய் என்று கேட்டுவிட்டு. சரி வேறு இடத்திற்குப் போவோமென்று குளத்தின் கரை மேலேயே நடந்து கொண்டிருந்தோம். அப்போது குளக்கரைக்குக் கீழே ஒரு பெண்ணின் அலறல் சப்தம் கேட்டது. அங்கு நின்றபடியே அந்த சப்தத்தை கவனித்துக் கேட்கச் சொன்னார். அங்கு எப்பொழுதோ தற்கொலை செய்துகொண்ட அந்தப் பெண்ணின் உடலின் உதிரம் அங்குள்ள மண்ணில் ஊடுருவி பதிந்திருப்பதால் அந்தப் பெண்ணின் உயிராத்மா சுழன்று கொண்டிருக்கிறது என்றார்.

தற்கொலை செய்து கொண்ட உயிராத்மாவின் நிலை

அந்தப் பெண்ணின் உணர்வலைகள் குவிந்து உருவமாகத்தெரிகிறது. அப்பெண் அலறிய ஒலி அலைகள் எவ்வாறு என்னை அடைந்து, அந்த ஒலி அலைகளை நான் எவ்வாறு உணர்கிறேன் என்று காட்சியாகக் காண்பித்தார். தற்கொலை செய்து கொண்ட உயிராத்மா, உயிரின் ஈர்ப்பில் அணு சிசுக்கள் வளர்ச்சி குறைந்த நிலையில் இருப்பதைக் காண்பித்தார். அதாவது தேனீக்கள் எவ்வாறு கூட்டம் கூட்டமாக அடர்த்தியாக இருக்கிறதோ, அதைப்போன்று.

இவ்வாறு முழுமை பெற்ற உயிராத்மாவிலே, அதாவது 60 வயது வாழ்ந்து இறந்த உடலி

லிருந்து பிரிந்த உயிராத்மாவின், உயிரின் ஈர்ப்பில் அணு சிசுக்களாக முழுமையாக வளர்ச்சி பெற்று இருப்பதைக் காண்பித்து இந்த உயிராத்மா மறு பிறவியில் மனிதனாக உருப்பெற தகுதி உடையது என்றும் உணர்த்தினார்.

தற்கொலை செய்து கொண்ட உயிராத்மாக்கள். அதாவது தற்கொலை செய்து கொண்ட இத்தகைய உயிராத்மாக்கள், குடும்ப சிக்கலில் விரக்தியடைந்த பெண்கள், எதிர்பாராது பயந்து விட்டால், பயத்தின் ஈர்ப்பில் அவ்வாத்மா உடலில் சென்று, இரத்தத்தில் கலந்து, அமிலமாகும் பொழுது, அமிலம் சுக்கிலமாகி சுக்கிலத்தில் கலந்து விடுகிறது.

இவ்வாறு கலந்திருக்கும் உயிராத்மாவின் வளர்ச்சியற்ற, தற்கொலை உணர்வுள்ள அணு சிசுக்கள், எந்தப் பெண்ணின் உடலில் கலந்துள்ளதோ அந்தப் பெண் கருவுற்றால் கருச் சிதைவு, மற்றும் குறைப்பிரசவம் ஏற்படும். மேலும், அடிக்கடி தற்கொலை செய்து கொள்ளும் உணர்வுகளின் எண்ணம் தோன்றி அந்தப் பெண்ணின் உடலையும் நலிவடையச் செய்கின்றது.

இவ்வாறு தற்கொலை செய்துகொள்ளும் உயிராத்மாக்கள் விரக்தி அடைந்த பெண்களின் உடல்களில் புகுந்துகொண்டு, புகுந்து கொண்ட உடலையும், நலிவடையச் செய்வதோடு புகுந்து கொண்ட உயிராத்மாவும், மனித பிறவிக்கு

வருவதும் இல்லை. மேற்கூறிய நிலைகளை எனது குருநாதர் எனக்கு காட்சிகளாகவும், உணர்வு பூர்வமாகவும் காண்பித்து அருளினார்.

சாபத்தினால் ஏற்படும் நிலை

தாய் தந்தையர் பல தொழில் செய்து, கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்து, செல்வங்களைச் சேர்த்து இருந்தாலும், அவர்களுடைய குழந்தைகள் கஷ்டப் படாமல் சீரும் சிறப்புமாக வாழவேண்டும், அவர்களின் எதிர்காலம் பசுமையாக இருக்கவேண்டும் என்ற உணர்வின் ஆசையில், எண்ணி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி வாய்ப்புகளைச் சிரமப்பட்டு செய்து கொடுத்து, பல தெய்வங்களை வேண்டி, என் குழந்தைகள் நல்லபடி இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்டிருக்கும் தாய் தந்தையின் ஆசையில் வளர்த்துக் கொண்ட நல்ல உணர்வுகளை, தங்கள் குழந்தைகளின் நல்ல உணர்வுகளைப் பெறும் வாய்ப்பாக தாய் தந்தையை வணங்கி, தங்களின் நல்ல உணர்வுகளையும், எண்ணங்களையும் பழக்கப்படுத்தாது, தெய்வங்களுக்கு காணிக்கை செலுத்திவிட்டு, தெய்வம் கவனித்துக் கொள்ளும் என்ற (எண்ணத்தில்) நம்பிக்கையில் இருந்து விடுகின்றனர். ஆனால் குழந்தைகள் அவரவர்கள் உணர்வுகளுக்கொப்ப, மற்றவர்களுடன் பழகும் பழக்க வழக்கங்களினால் சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஏற்படும் பயத்தால், சுவாசித்த தீய உணர்வலைகள் குழந்தைகளின் உணர்வில் சேர்ந்து, அவர்களின் நற்குணங்கள்

மறைக்கப்பட்டு, தீய வழியில் செயல்படத் தொடங்கிவிடுகின்றனர். தாய் தந்தையர் நல்லதைச் சொன்னாலும் கேட்காமல் தீய உணர்வுகள் தூண்டப்பட்டு எதிர்க்கும்பொழுது, வேதனை கொண்டு தெய்வங்களை வேண்டி, இப்படிச் செய்கிறானே பாவி என்று எண்ணிச் சாபமிடுகிறார்கள்.

இவ்வாறு தன்னையறியாது வேதனை கொண்ட உணர்வலைகளின் வினைகளை உயிராத்மாவில் வளர்த்துக்கொண்டு, முதுமை அடைந்து, காலத்தால் இறந்து உடலைவிட்டுப் பிரிந்த உயிராத்மா, மறு பிறனியில் மனிதனாகப் பிறக்க இயலாது. ஆத்மா எவ்வாறு தேய்கிறது என்றும், இதைப் போன்று வேதனை கொண்ட மனிதன் ஈர்ப்பில் இவ்வுயிராத்மா சென்றால் அந்த மனிதனையும் வேதனைபடச் செய்து மரண மடையச் செய்கிறது என்ற நிலைகளையும், குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் இட்ட சாபத்தால் குழந்தைகள் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு நசிந்து போகிறார்கள் என்பதையும் காட்சியாக உணர்த்தினார்.

சப்தரிஷி மண்டலங்களைக் காண்பித்தல்

“உலகிலுள்ள ம த ங் க ள் அனைத்தும் அந்தந்த மதங்கள் காட்டிய வழிமுறைப்படி வணங்கி வரும் தெய்வ வழிபாட்டில் உபதேசித்த அறநெறிகளையும், பல நற்பண்புகளைக் கடைப் பிடித்து வாழ்ந்து வரும் மனிதர்கள், ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் வணங்கி வரும் தெய்வங்கள், தங்களைக் காத்து வரும் என்ற நம்பிக்கையில் எல்லா வழிகளிலும் நல்லதைச் செய்யவே உலகில் உள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால், நான் உனக்குக் காட்சியில் உணர்த்தியபடி, ஒவ்வொருவரும் அவர்களை அறியாமல் சந்தர்ப்ப வசத்தால், தீய உணர்வலைகள் மனிதர்களின் உடல்களில் எவ்வாறு சேருகின்றன என்பதனையே உனக்கு உணர்த்தினேன்” என்றார். ‘அதிலே நீயும் ஒருவன். தீய உணர்வுகளிடமிருந்து உன்னை நீ எவ்வாறு காப்பாற்றிக் கொள்ளப் போகிறாய்’ என்ற கேள்விக்குறியுடன் அவர் சொல்வதை நிறுத்திக் கொண்டார். சிறிது நேரம் கழித்து என்னை விண்ணைநோக்கிப் பார்க்கும்படி சொன்னார். பல நட்சத்திரங்களிலிருந்து வெளி வரும் ஒளி அலைகளைக் காண்பித்து அதன் நிலைகளையும் உணர்த்தினார். பின்பு சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஈர்ப்புக்குள் சிறுசிறு புள்ளிகளாக வலம் வந்து கொண்டு கோலிக் குண்டுகளைப் போன்று பல

வண்ணங்களில் இருந்தன. ‘அவையெல்லாம் என்ன?’ என்று என்னைக் கேட்டார். நான் தெரிய வில்லை என்றதும், மற்றவர்களிடம் பைத்தியம் போன்று பேசுவதைப்போல எனக்குப் புரியாத நிலையில் பேசிக் கொண்டே என்னை ஓங்கி ஓர், அடி கொடுத்தார். நான் திகைத்துப் போனேன். பிறகு அதன் நிலையை உணர் வைத்தார். அதெல்லாம் சப்தரிஷி மண்டலங்கள் வெளிப் படுத்திய ஒளிச் சக்தியை பூமியில் மனிதர்களாக வாழ்ந்த காலங்களில், அவர்களின் தவங்களின் பலனால், புலன்களின் உணர்வால், அந்த ஒளிச் சக்தியை தங்களின் சுவாசங்களில் ஈர்த்து, இரத்த நாளங்களில் சேர்த்துக் கொண்டு, அவர்களின் தவங்களின் வலிமையால், சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஒளிச்சக்திகளின் ஆற்றல்களை, அவர்களின் உடல்களில் சேர்த்துக் கொண்டதினால், மனிதனை மிருகமாய் மாற்றவல்ல தீய உணர்வலைகளை மாய்த்து, தங்களையே அறியும் ஞானிகளாக ஞானத்தின் வழித் தொடர்களில் மெய் ஞானியாகி அவர்களின் உயிரில் ஆத்மாவாக இயங்கிய அணுசிசுக்கள், ஒளியாக மாறி உயிருடன், உயிராய்ச் சேர்ந்து, ஒளியின் உணர்வு கொண்ட ஜடமாக மின்னும் நட்சத்திரங்களைத்தான் நீ பார்த்தது” என்றார்.

(குறிப்பு: உயிரின் ஈர்ப்பில் ஆத்மாவாக இருக்கும் அணுசிசுக்கள் ஒவ்வொரு உடலிலும் சேர்த்துக் கொண்ட உணர்வுகளுக்கொப்ப, அணுசிசுக்கள் மாறிக்கொண்டேயிருப்பதால், மாறிய

அணுசிசுக்களுக்கொப்ப, மனித உடலையோ, அல்லது மிருக உடலையோ பெறுகின்றது.

மின்னலைப் பார்க்கச் செய்தல்

சிறிது நேரம் மலைகளையும், காடுகளையும். சமவெளிகளையும் திரும்பிப் பார்க்கச் சொன்னார். திரும்பி, திரும்பி பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன். அப்பொழுது இளம் கருப்பு அடர்த்திக்கொப்ப லேசான ஒளி, பிரகாசமாக ஒளி இவ்வாறு பல வகையான வண்ணங்களில் சிறு புள்ளிகளாகத் தெரிந்தன. அதன் விவரங்களை விளக்கி உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். ‘மின்னல் பாயும்போது கண்களை மூடிவிடாதே!’ என்றார். எனக்கு பயம் வந்துவிட்டது, ‘கண்களை மூடவில்லையென்றால், பார்வை இழந்து விட்டால், என்ன செய்வது?’ என்று கேட்டேன். அவ்வளவுதான். பைத்தியம் பிடித்தவர் போன்று எனக்குப் புரியாத பாஷையில் பேசிவிட்டுப் பிறகு என் உணர்வுகளில் புரியும்படி உணர்த்தினார். “நான் சொன்னதைச் செய்கிறேன் என்றாய் இப்பொழுது ஏன் தயக்கம்?” என்று கேட்டுவிட்டு “நீயாகவா பார்க்கிறாய்? நான் அல்லவா பார்க்கச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். சிறிது நேரம் சமவெளியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது ‘இந்த மனிதர்களின் உடல்களிலிருந்து பிரிந்து வந்த உயிராத்மாக்கள்தான், சிறு சிறு

புள்ளிகளாகத் தெரிவது' என்று சொல்லி அதில் பிரகாசமாகத் தெரிந்த புள்ளிகளைச் சுட்டிக் காட்டி “அது ஞானத்தின் வழித்தொடரில், தன்னை தான், தான் அறிந்து மெய்ஞான வழித் தொடரில், ஆற்றல் பெற்ற ஒளியாய் மாறிய உயிராத்மாக்கள்” என்றார். “சில கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து, பல செயல்களைச் செய்து வந்து கடைசியில் கூடு விட்டுக் கூடுபாயும் சக்தி இழந்த உயிராத்மாக்கள், கரும்புள்ளிகளாக இருக்கின்றன” என்றார். பல மந்திர தந்திரங்களைச் செய்து காட்டி வந்த உயிராத்மாக்களும் கரும்புள்ளியாய் இருக்கின்றன. இவை அனைத்திலும் உயிரின் ஈர்ப்பில் ஆத்மாவாய் உள்ள அணுசிசுக்கள் தெரிகின்றன. இன்னும் சிலர் ஒன்றையும் எதிர்பார்ப்பு இல்லாது பல துன்பங்கள் வந்தாலும் அதைத் தாங்கிக்கொண்டு, நல்ல செயலைச் செய்து வந்து தெய்வமே துணையென்ற நிலையில் வளர்ந்து வந்த உயிராத்மாக்கள், இளம் சிவப்பு புள்ளியாய்த் தெரிந்தன, என்று சொல்லிவிட்டுச் சமவெளியைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கச் சொன்னார். அச்சமயம் எதிர்பாராது பளீர்பளீரென்று மின்னல் பாய்ந்து கொண்டேயிருந்தது. அந்த மின்னலில் சிக்கிய பல வண்ணம் கொண்ட உயிராத்மாக்களின் அணு சிசுக்கள் செயல் இழந்துவிட்டன. ஆனால், உயிர்கள் அழிவதில்லை.

ஒளியாய் இருந்த உயிராத்மாக்கள் மின்னலின் கதிர் வீச்சில் சிக்கினாலும் எவ்வித பாதிப்புமில்லாது மின்னிக்கொண்டே இருந்தன. இத்தகைய

ஒளி யான உயிராத்மாக்கள் மறுபிறப்பிற்கு வராமல், பூமியின் ஈர்ப்பில் சுழன்று கொண்டே தங்களை வளர்த்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றவைகளாகின்றன. காலத்தால் விண்ணைச் சென்று அடைந்துவிடுகின்றன.

இத்தகைய ஒளியான உயிராத்மாக்களிலிருந்து வெளிப்படும் ஒளி அணுக்கள் சந்தர்ப்ப வசத்தால், பிறிதொரு மனிதனின் உணர்வின் ஈர்ப்பில் சேர்ந்தால் அந்த மனிதனின் ஆற்றல் பெருகி, ஞானத்தின் வழித் தொடரில் தன்னை யறியும் மெய்ஞானியாகிறான். இவ்வாறு நிகழ்வது உலகில் எங்கோ ஒருவருக்குத்தான் என்று உணர்த்திவிட்டு, அடுத்து மின்னலில் செயலிழந்த உயிராத்மாக்களைப்பற்றிச் சொல்லத் தொடங்கினார். மின்னலில் தாக்குதலுக்குள்ளான உயிராத்மாவின் அணுசிசுக்களின் செயலிழந்த சத்துக்கள், உயிரில் இணைந்த ஆத்மாவாக இருக்கின்றன. அது மீண்டும் மனிதனாக உடல்பெற தகுதியற்றதாகிறது. இத்தகைய உயிராத்மாக்கள் பூமியிலுள்ள தாவரங்களின் மீது படும்பொழுது, உயிரின் துடிப்பினால் செயலிழந்த ஆத்மாக்கள் மீண்டும் அணுகருக்களாக உருவாகி, புதுவிதமான பூச்சிகளாக உருப் பெறுகின்றதெவ்வாறு, என்பதை உணர்த்தினார்.

மறுநாள் பகலில் சூரியனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்படி கூறிவிட்டு, அதிலிருந்து வெளிப்படும் ஒளி அலைகள் படர்வதைப் பார்க்கச் சொன்னார். அந்த அலைகளில் கலந்துள்ள ஒர்

அணுவைப் பிரித்துக்காட்டி, அந்த அணு கடிகாரம் ஓடுவதைப் போன்று அணுவிற்குள் துடித்துக் கொண்டேயிருப்பதை என்னுள் உணரச் செய்தார். பிறகு அதில் வெப்ப காந்த நுண் அணுவும், மைக்கைப் (Mike) போன்ற ஈர்க்கும் ஆற்றல் கொண்ட காந்த நுண் அணுவின் தன்மையை உணர்த்திவிட்டு, அது விண்ணில் உடல்களை உருவாக்கும் உயிரணுவாய் உருவாகி நம் பூமியை வந்தடைந்து, புழு உடல்பெற்று, மனிதன் வரை எவ்வாறு வளர்ச்சி பெறுகிறது என்பதையும், மனிதனாக முழுமை பெற்றபின், மனிதனின் வளர்ச்சியில் எவ்வாறு உயிர் ஒளியாக மாறி சப்தரிஷி மண்டலங்களாயின என்பதனைக் காட்சி யாகவும், என்னுள் உணர்வில் உணர்த்தியும், சொல்லாலும், உபதேசித்து விட்டு, கொடைக் கானல் மலைத் தொடர்ச்சிக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

தாவரங்கள் சத்தெடுக்கும் முறை

கொடைக்கானல் மலைத்தொடர்ச்சி அடிவாரம் காட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்று, அங்குள்ள செடி கொடிகளை மீண்டும் அவர் கைகளில் பிடித்துக் கொண்டு, என்னை நுகரச் சொன்னார். இவ்வாறு பல நூற்றுக்கணக்கான செடி கொடிகளை நுகரச் செய்துவிட்டு, அதன் விபரங்களைச் சொல்லி, செடி கொடிகள் காற்றிலிருந்து எவ்வாறு தனக்கு வேண்டிய சத்துக்களைத் தனக்குள் எடுத்துக் கொண்டு, தனக்குள் எப்படி வளர்

கின்றன, அதிலிருந்து வெளிப்படும் சத்துக்கள் எவ்வாறு மற்றவைகளுடன் கலக்கின்றன. என்ற விபரங்களை விளக்கிவிட்டு, நீயும் தாவரங்கள் வெளிப்படுத்தும் சத்துக்களைத் தனித்தனியாகப் பிரித்து ஈர்த்து, அதை மற்ற ஒன்றுடன் கலக்கச் செய், பார்ப்போம் என்றார். எனக்குத்தெரியாது என்று சொல்ல பயம். நான் மௌனமாக இருந்தேன். ‘நான் கேட்கிறேன், மௌனமாய் இருக்கிறாய்’ என்று கேட்டு விட்டுப் பலமாகச் சிரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார். வேறு எதுவும் சொல்லப் போகிறாரோ என்று பயத்துடனிருந்தேன். சிறிது நேரம் கழித்து, “கணேஷ்பீடிக் கட்டு,” 25 பீடிகள், அந்தக் கட்டைப் பற்றவைத்து என் வாயில் வைத்து உறிஞ்சச் சொல்லிவிட்டு என் காதில் ஏதேதோ சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தார். அப்பொழுது தாவரங்களின் வாசனையும், சத்தின் ஆற்றலையும் என்னால் நுகரமுடிந்தது. அந்தப் பீடிகள் அனைத்தும் தீர்ந்தபின், சிறிது நேரம் தியானத்தில் அமரச் செய்தார். அச்சமயம் என் உணர்வுகளில், காட்சியாகவும், பல உண்மைகளை உணர்த்திக் கொண்டிருந்தார். அதன் பின் “பாஷிங்” ஷோ” சிகரெட்டு பத்தை (10) ஒன்று போல் பற்றவைத்து, முதலில் செய்தமாதிரியே காதில் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தார். சிகரெட் தீர்ந்தபின் சில நிலைகளை உணர்த்திவிட்டு, பீடியைப் பற்றவைத்து, காற்றில் இருக்கும் மூலிகைகளின் சத்தை தனித்தனியாக ஈர்த்து, கடும்தோய்வாய்ப்பட்டு இருப்போர்க்கு, எவ்வாறு

செலுத்தி அவர்களின் பிணிகளைப் போக்குவது என்ற நிலைகளை உணர்த்தினார். பின் இரவு முழுவதும் காட்டிலேயே இருந்தோம்.

மறுநாள் ஆனைமலைக் காட்டிற்கு இட்டுச் சென்றார். இவ்வாறு மலைகளுக்கும் காடுகளுக்கும் இட்டுச் சென்று, பல உண்மை நிலைகளை உணர்வாகவும், காட்சியாகவும் உணர்த்தினார்.

கேதார்நாத்தில் தியானம்

இமயமலை கேதார்நாத்திற்கு இட்டுச் சென்று, என் சட்டை துணிகளை அகற்றி விட்டு, கோவணத்துடன் உடலை மறந்து தியானம் இருக்கும்படி சொன்னார். எங்கே உடலை மறப்பது? ஆடைகள் இருக்கும் போதே குளிர் தாங்க முடியவில்லை. ஆடைகளை அகற்றியதும் என் இருதயம் விரி என்று இறைய ஆரம்பித்து விட்டது. அவ்வளவுதான் என்னால் பேசமுடியவில்லை. என் நிலையைப் பார்த்துவிட்டுப் பெரும் சிரிப்பாய்ச் சிரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். சிறிது நேரத்திலேயே என் நிலை தடுமாற ஆரம்பித்து விட்டது. பின் என் காதில் ஏதோ சொல்லித் தியானம் இருக்கச் சொன்னார். அதன்பின் என் உடல் சூடாக ஆரம்பித்துவிட்டது. அச்சமயம் பேரானந்தமும், பேரானந்தத்தின் உண்மை நிலை

களையும் உணர்த்திக் கொண்டேயிருந்தார். தியானத்தில் இருந்து விடுபட்டவுடன், என் நிலை குளிர் தாங்கமுடியவில்லை. பின் என்னை பழனிக்கு அழைத்து வந்துவிட்டார்.

பழனியில் பஸ்களை வழிமறித்தல்

பழனிக்கு வந்தபின், பஸ்ஸை மறிக்கச் சொல்கிறார், ரோட்டில் குறுகலான இடங்களில் உட்கார்ந்து எழுதச் சொல்கிறார், திகைத்து நின்றால் என் சட்டையைக் கிழித்துவிட்டு, 'நான் சொல்வதைச் செய்கிறேன் என்றாயே, இப்பொழுது செய்' என்பார். இப்படி ஒருசில தினங்களில் என்னைப் பார்ப்பவர்கள் பைத்தியம் என்று எண்ணுமளவிற்குச் செய்து விட்டார். என் குடும்பத்திலும் என்னைப் பார்த்தால் வெறுப்பு. நண்பர்கள் மத்தியிலும் அவமதிப்பு. இதனால் என் மனம் மிகவும் வேதனைப்பட்டு, "இருப்பதா, இறப்பதா" என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு, குருநாதரிடம் என் நிலைகளைச் சொல்லி, பழனி பக்கம் ஏழாவது மைலில் உள்ள பாப்பம்பட்டி என்ற ஊரில், என் நண்பர் ரைஸ்மில் ராமசாமி நாயுடு என்பவர் வீட்டில் 10 நாள் தங்கிவிட்டு வருகிறேன் என்று கேட்டேன். அவரும் 'சரி' என்று சொன்னார். அதன்படி பாப்பம்பட்டிக்குச் சென்று ராமசாமி

நாயுடு ரைஸ்மில்லில் தங்கினேன். அச் சமயம் ராமசாமி நாயுடு நாளை கழித்து மலையடிவாரத்தில் உள்ள எங்கள் காட்டில் 10 நாளும் அங்கே தங்குவோம்' என்றார். நானும் 'சரி' என்றேன்.

புற்று நோயை குணமாக்குதல்

மறுநாள் காலையில் ராமசாமி நாயுடுவைப் பார்க்க ஜாதகம் பார்க்கும் மகாலிங்கம் என்பவர் வந்தார். நாங்களிருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மகாலிங்கம் என்பவர், 'என் அண்ணன் பையனுக்கு 'புற்றுநோய்' என்று சொல்லி சென்னைக்கு அழைத்துப்போய்ப் பார்க்கும்படி சொல்லி விட்டார்கள்' என்று சொன்னார். அச்சமயம் ராமசாமி நாயுடு என்னைப் பார்த்து 'உன் குருநாதர் சொல்லிக் கொடுத்ததை வைத்து அந்தப் பையனுக்கு குணமாக்க முயற்சி செய்' என்றார்.

நான் சிறிதுநேரம் யோசனை செய்துவிட்டு, எனக்கு 'இந்த வியாதிக்கு எப்படிச் செய்வது என்று முழுவிபரம் தெரியாது. எப்படி இந்தப் புற்று நோய்க்கு மருந்து கொடுப்பது' என்று சொன்னேன். ராமசாமி நாயுடுவோ விட்டபாடில்லை. அந்தப் பையனுக்கு குருநாதரை நினைத்தாவது விபூதியைக் கொடுத்து கொஞ்சம் வலியை நிறுத்திப் பாரேன் என்று வலியுறுத்திச் சொன்னதின் பேரில்,

மகாலிங்கம் வீட்டிற்குச் சென்று அவர்கள் வீட்டில் இருக்கும் முருகன் படத்தை வைத்து பால், பழம் வைத்து, தீப ஆராதனை செய்துவிட்டு, தியானத்தில் இருந்து அந்தப் பையனின் வயிற்று வலி குறையவேண்டும் என்று எண்ணி விழுதியைக் கொடுத்தேன். ஆனால், வலி குறைவதற்குப் பதிலாக வயிற்றுவலி அதிகமாகித் துடிக்க ஆரம்பித்து விட்டான். பின் மலமும் இரத்தமுமாக பேதியாகியது, இதைப் பார்த்த மகாலிங்கத்திற்கு மிகவும் பயம் வந்துவிட்டது. என்ன ஆகுமோ என்று இதைக் கண்டு பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் என்னை முறைத்துப் பார்ப்பதோடு அல்லாமல், திட்டவும் தொடங்கி விட்டனர்.

சிறிது நேரத்தில் எனக்கு குருநாதர் காட்சி கொடுத்து, “நான் மருந்து கொடுத்துள்ளேன். இன்னும் மூன்று நாழிகையில் அந்தப் பையன் வயிற்றில் உள்ள கட்டி வெளியில் வந்துவிடும். அவனுக்கு உன் கையால் நீரில் சாதத்தைப் பிசைந்து நீராக வடித்துக் கொடுத்துக் கொண்டேயிரு அந்தக் கட்டி வெளியில் வரும்வரை” என்றார். ஆனால், இந்த விவரத்தைச் சொல்லி சாதமும் நீரும் கொண்டு வரும்படி சொன்னால் யாரும் கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு மாறாக, என் மீது வெறுப்பும் கோபமுமாகத்தான் பேசினார்கள். மகாலிங்கமோ பயத்தால் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம், மகாலிங்கத்தின் மகள் 11 வயதிருக்கும், அவர் மகனுக்கு 14 வயதிருக்கும், அந்த இருவருக்கும் எனக்கு

குருநாதர் காட்சி கொடுத்ததைப் போலவே காட்சி கொடுத்துச், சாதத்தை நீரில் கரைத்துக் கொடுத்தால் கட்டி வெளிவந்து குணமடைவார் என்று சொன்னதும் மற்றவர்கள் அமைதிகொண்டு அந்த இருவரும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் மூன்று நாழிகை கழிந்தது.

குருநாதர் சொன்னபடி கட்டி வெளிவந்து பைபனுக்கு வயிற்று வலியும் நின்றுவிட்டது. ஆனால், எட்டுநாளைக்கு மகாலிங்கம் வீட்டிலேயே தங்கி, என் கையால் சாதத்தை நீரில் கரைத்து இரண்டு மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை, கரைத்த நீரைக்கொடுத்து வரும்படி குருதேவர் சொல்லி விட்டார். அதன்படியே செய்து கொண்டிருந்தேன். மறுநாள், அந்தப்பைபன் தெளிவாகவும் சந்தோஷமாகவும், இருந்தான். இதைப் பார்த்த அந்தக் கிராமத்து மக்கள் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு, 'எனக்கு மேல்வலி, தலைவலி, காய்ச்சல் நீங்க விபூதி கொடுங்கள்' என்று என்னை மொய்த்து விட்டார்கள். ஆனால், அந்தச் சமயம் ஊர் முழுவதும் டிங்கி காய்ச்சல் பரவிக் கொண்டிருந்த நேரம். விபூதி வாங்கிச் சென்றவர்கள் எல்லோரும், மறுநாள் என்னிடம் வந்து எனக்குக் காய்ச்சல் குணம் அடைந்து விட்டதென்று என்னிடம் சொல்லிவிட்டு, அவர்களுடன் இன்னும் பலரைக் கூட்டிக் கொண்டு வரத் தொடங்கி விட்டார்கள். இச்செய்தி பக்கத்து கிராமங்களில் பரவி என்னைத் தேடி ஜனங்கள் வரத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

அச்சமயம் ராமசாமி நாயுடு என்னைப் பார்க்க வந்தார். இங்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்விப் பட்டு ஆச்சரியமடைந்தார். பின்பு ‘நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். நான் தோட்டத்தில் சாலையை அமைத்துவிட்டு உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் அங்கு அமர்த்துகிறேன்’ என்று சொல்லிவிட்டு ஆசீர்வாதம் வாங்கிக்கொண்டு, புறப்பட்டார். இவ்வாறு 10 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. பையனும் மிகவும் நலமாய் இருந்தான். ஜனங்களின் வருகையும் அதிகமாகிக் கொண்டே யிருந்தது.

திடீர் என்று குருநாதர் எனக்குக் காட்சி கொடுத்து “இந்த நிமிஷமே பழனிக்குப் புறப்பட்டு வா” என்று சொன்னார். நான் திகைத்துப் போனேன். எனக்குச் சொன்னதைப் போலவே மகாலிங்கம் குழந்தைகளுக்கும், பையனுக்கும் காட்சி கொடுத்து, உடனே பழனிக்குப் புறப்படு என்று சொல்கிறார் குருதேவர், என்று அந்த இருவரும் என்னிடம் சொல்ல, நானும் பழனிக்குப் புறப்படத் தயார் ஆனேன். அங்கு என்னைப் பார்க்க வந்த கூட்டமோ என்னைப் பழனிக்குப் போக விடமாட்டாத நிலை. நான் எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு பழனிக்கு வந்தேன். குரு தேவரைப் பார்க்க. அவர் வழக்கமாக, இரவில் இரண்டு மணி அளவில், கங்கா பைண்டிங் திண்ணையில், வந்து உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கம். அவர்களும் குருதேவரிடம் பல வித்தைகளைக் கற்றுக் கொள்ளவும், வைத்திய முறைகளைத்

தெரிந்து கொள்ளவும் முயற்சி செய்து கொண்டவர்கள். இவர்களைப் போன்றே இன்னும் பலர் முயற்சி செய்ததுண்டு. ஆகவே 'கங்கா பைண்டிங்' காரரிடம் பலரும் விசாரிப்பார்கள். குருதேவரைப் பார்ப்பதற்கு நான் பழனிக்கு வந்ததும் 'கங்கா பைண்டிங்' காரரிடம் விசாரித்தேன் குருதேவர் எங்கியிருக்கிறார் என்று. அச்சமயம் குருதேவரிடம் வித்தைகள், வைத்தியங்கள் விவரங்களை அறிந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் வந்து பார்ப்பவர்கள் நான்கைந்து பேர்களிருந்தார்கள். இவர்களனைவரும் 'குருதேவர் எங்கிருக்கிறார்' என்று நான் கேட்டதைக் கேட்டு, சிரிக்கத்தொடங்கி விட்டார்கள். பின்பு என்னைப் பார்த்து, "நீதான் ஈஸ்வரப் பட்டருக்குத் தொல்லைகள் கொடுத்துக், கொண்டு என்ன என்னமோ செய்கிறாயாம்" என்று சொல்லிக் கொண்டு, 'தெலுங்கு ராஜ்யம்' என்று சொல்லிக் கொண்டு திட்டிக்கொண்டே, பழனியில் தெருத் தெருவாய்த் திட்டிக்கொண்டே 10 நாளாய் சுற்றிக் கொண்டிருந்தவர், இன்று காலையில் ஒரு கைகால் வராமல் இங்கே விழுந்து கிடந்தார்; நாங்கள் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து விட்டு வருகிறோம். என்று சொல்லிவிட்டு, மேலும் அவர் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரே சத்தம் போட்டுக் கொண்டு, உருண்டு கொண்டே போய் அங்கிருக்கும் கட்டிலை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்; அங்குள்ள நோயாளிகள் பயந்து வெளியே வந்துவிட்டார்கள். டாக்டர்கள் வந்து 'இவரைத் தூக்கிக் கொண்டு போங்கள்' என்று எங்களைச்

சத்தம் போட்டார்கள். நாங்கள் விட்டுவிட்டு வந்து விட்டோம். அதைப்பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். நீங்கள் வந்து விட்டீர்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

அடிக்க வந்தவர்கள் ஆசீர்வாதம் பெறுதல்

ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று பார்த்தேன். ‘பெட்டில் இல்லை அவர். விசாரித்தேன், அங்குள்ளவர்களிடம்; விபரத்தைச் சொன்னார்கள். சவக்கிடங்கு பக்கம் தனிக் கொட்டடியில் இருக்கிறார் என்று. அங்கு போய் அவரைப் பார்த்த உடன் ‘ஏன் இவ்வளவு நேரம்’ என்று கேட்டுவிட்டு, ‘அந்தக் கொட்டகையில் உள்ள தட்டிகளைப் பிரித்துக் கொண்டு வா’ என்றார். நான் திகைத்து நின்றேன். ‘நான் சொல்வதைச் செய்கிறேன் என்றாய். இப்பொழுது நான் சொல்வதைச் செய்’ என்றார். அவர் சொன்னபடி கழட்டி வந்தேன். ‘அதில் நெருப்பை வைத்துக் கொளுத்து’ என்றார். நான் என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல் திகைத்துப்போய் நின்றேன். பலமாகத் திட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார். ‘தீயை வை’ என்று அவர் சொன்னபடி தீயை வைத்தவுடன் டாக்டரும் மற்றவர்களும் ஓடி வந்து என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு ‘போலீசில் ஒப்படையுங்கள்’ என்று சொன்னார்

கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குருதேவர் இன்னும் பலமாக சத்தம் போட ஆரம்பித்துவிட்டார். ஆனால் அவர் சொல்லும் பாஷை அங்கு உள்ளவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. உடனே நெருப்பு முழுவதும் தீ வைத்தது போன்று இல்லாது, பழைய நிலையில் தட்டியாக இருந்தது. அதைப்பார்த்த டாக்டரும் மற்றவர்களும் குருதேவர் காலில் விழுந்து ஆசீர்வாதம் வாங்கினார்கள். பிறகு அவர்கள் என்னை விட்டு விட்டுச் சென்றனர்.

ஓடாத ஆட்டோவை ஓட வைத்தல்

அவர்கள் போன பின்பு என்னிடம், நீ போய் உன் நண்பனிடம் சொல்லி 'ஆட்டோவைக் கூப்பிட்டு வா' என்று சொன்னார். அந்த நண்பரோ 'முஸ்லீம்'. அவரிடம் போய் 'ஆட்டோ' வைக் கேட்டால், "ஆட்டோ" ரிப்பேராய் இருக்கிறது. உன் குருதேவர் உனக்கு சக்தி கொடுத்திருந்தால், அந்தச் சக்தி கொண்டு இதை ஓட வை. எனக்கு ஒரு காகம் கொடுக்க வேண்டாம். 'நீங்கள் எங்கே கூப்பிட்டாலும் வருகிறேன்' என்றார். அதும்ட்டுமல்ல. 'ஏன் ஐயா உனக்கு இந்த புத்தி? பைத்தியத்துடன் கூட சேர்ந்து பைத்தியமாய்ச் சுற்றிக் கொண்டு, பிள்ளை குட்டி

களைத் தெருவில் விட்டுவிட்டு' என்று ஏளனமாய்ப் பேசத் தொடங்கிவிட்டார். நானும் விட்ட பாடில்லை. 'ஓட்டிப்பார்' என்றேன். நான் ரிப்பேர் செய்யக் காசு இல்லாமல் இரண்டு நாளாக நிறுத்தி வைத்துள்ளேன். 'எப்படி ஐயா ஓடும்?' என்றார். நானும் விடாப்பிடியாய், 'ஓட்டிப்பாரும்' என்றேன். அவரும் ஓட்ட முயற்சி செய்தார். சிறிது நேரத்தில் ஓட ஆரம்பித்து விட்டது. அவ்வளவுதான், ஒன்றும் பேசாமல், நீ எங்கு கூப்பிட்டாலும் வருகிறேன். பெட்ரோலுக்குக் கூட காசு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு என்னுடன் வந்து குருதேவரை ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து கூட்டிக் கொண்டு பாப்பம் பட்டி சென்றோம். அங்கு ராமசாமி நாயுடுவின் ரைஸ்மில்லில் இறக்கிவிட்டு விட்டு, ஆட்டோவைப் பழனிக்குப் போகச் சொல்லிவிட்டேன்.

ஐவர் மலைக்குச் செல்லுதல்

குருதேவர் 'ஐவர்மலைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போ' என்றார், ராமசாமிநாயுடு தோட்டத்தில் கரும்பு வெட்டாகி ஆலை ஆடிக் கொண்டிருந்தது; அதனால் கரும்புத் தோட்டத்திற்கு குருதேவரைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்விட்டு நாளை ஐவர் மலைக்குப் போகலாம். அங்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துவைக்க ஆட்களை அனுப்பி வைக்கிறேன், என்று சொல்லிவிட்டு எங்களைக் கரும்புத் தோட்டத்திற்குக் கூட்டிச் சென்றார். அங்கு கரும்பு

ஆலை ஆடும் பக்கம் கொட்டகையில் இருக்கச் செய்தார். பகல் முழுவதும் சத்தம் போட்டுக் கொண்டே இருந்தார் குருதேவர். அந்தக் கொட்டகையைச் சுற்றிலும் கரும்பு தோகை காயப்போட்டு இருந்தார்கள்: அன்று இரவு ஒரு மணி சுமார் இருக்கும். கொட்டகையிலிருந்து உருண்டு கொண்டே போய்க் கரும்புத் தோகையில் தீயை வைத்துவிட்டார். அவர் வேகமாக உருண்டு கொண்டே, கொட்டகைக்குள் வந்ததும் என் பெயரைச் சொல்லி 'தீயை வைத்துவிட்டான்' என்று கூச்சல்போட ஆரம்பித்து விட்டார். தீ வேகமாகப் பரவ ஆரம்பித்து விட்டது. அங்குள்ள வேலையாட்களால் எது செய்தும் 'தீ' பரவுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. குருதேவரோ சிரிசிரியென்று பலமாகச் சிரிக்கிறார். நாங்கள் இருக்குமிடம் வரையில் தீ பரவிக் கொண்டு வருகிறது. சிறிது நேரத்தில் நாங்கள் இருக்குமிடமும் தீ பிடித்து விடும் நிலையடைந்துவிட்டது. இவர் சிரிப்போ அடங்கவில்லை. மற்றவர்களோ அலறுகிறார்கள். நான் என்ன செய்வதென்று தெரியாது, விழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். திடீரென்று சிரிப்பை நிறுத்தினார் குருதேவர். நெருப்பும் அணைந்துவிட்டது. அலறியவர்கள் சிரிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக ஆகிவிட்டது. மறுநாள் ஐவர்மலைக்கு ஒரு கூண்டு வண்டியில் குருதேவரைக் கூட்டிக் கொண்டு போனோம். ராமசாமி நாயுடு எங்களை மலையில் விட்டுவிட்டுப் பாப்பம்பட்டி திரும்பிவிட்டார். நானும் குரு

தேவரும் ஐவர் மலையிலிருந்தோம். இரவு 10 மணி வரை பல உபதேசங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, என்னைப் படுத்துத் தூங்கச் சொல்லிவிட்டு அவரும் படுத்துக் கொண்டார்.

வித்தைகளைக் கற்றுக்கொள் என்றார்

விடியற்காலை நான்கு மணியளவில் நாங்கள் படுத்திருந்த இடத்திலிருந்து சிறிது தூரம் தள்ளி மலை உச்சியிலிருந்து குருதேவர் சத்தம் கேட்டது. 'என்னைக் காப்பாற்று' இப்படி இரண்டு மூன்று தடவை சத்தம் வருவதைக் கேட்டு விழித்துப் பார்த்தேன். குருதேவர் என் பக்கம் படுக்கையிலில்லை. அவர் சத்தம் போடுவதைக் கேட்டுக் கொண்டே அவர் இருக்குமிடத்தையடைந்தேன். நிலா வெளிச்சமிருந்தது. அவர் இருக்குமிடத்தைப் பார்த்தால் வழுக்கலான இடம், எந்தப் பிடிமானமுமில்லை. 'என்னைக் காப்பாற்று' என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தார். என் வேஷ்டியைக் கழட்டி முறுக்கி குருதேவரைப் பிடித்துக் கொள்ளும்படி சொல்லி நான் ஒரு முனையில் பிடித்துக் கொண்டு வேஷ்டியைப் போட்டேன். அவருக்கு எட்டவில்லை. சிறிது நேரம் சிந்தித்துவிட்டு, என் காலில் ஒரு பக்கம் வேஷ்டியை கட்டிக் கொண்டு பாதையில் நான் படுத்துக் கொண்டு

அவரிருக்கும் பக்கம் சறுக்கிக் கொண்டு ஒரு பக்கமுனை வேஷ்டியைப் பிடிக்கச் செய்ய முயற்சி செய்தேன். ஆனால், அவரிருக்கும் பக்கம் போகாமல், அதற்கு மாறாக வேறு பக்கம் என்னை வழுக்கிக்கொண்டுபோய் நான் கீழே விழுந்துவிடும் நிலையேற்பட்டு விட்டது. இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குருதேவர், 'என்னைக் காப்பாற்றுகிறேன்' என்று சொன்ன நீ எங்கேயோ போகிறாய்' என்று சொல்லிப் பலமாகச் சிரிக்க ஆரம்பித்து விட்டார். சிறிது நேரத்தில் 'வித்தையைக் காட்டுகிறேன் பார். அதைக் கற்றுக் கொள்' என்றார். நானோ மரணப் போராட்டத்தில் சிறுகச் சிறுக வழுக்கிக்கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். பாறைகள் என் உடலில் உரசியதால் இரத்தம் வெளிப்பட்டு, வழுக்கல் அதிகமாகி விட்டது. குருதேவரோ, 'நான் சொல்வதைக்கேள். வித்தையைக் கற்றுக்கொள்' என்கிறார். நானோ 'இன்னும் சிறிது நேரத்தில், மலை அடிவாரத்தில் போய் வித்தையைக் கற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று மனம் தளர்ந்த குரலில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் குருதேவர் பல அற்புத உபதேசங்களை உபதேசித்தார். ஆனால், அவர் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேட்க முடியவில்லை. நான் கீழே விழுந்து இறந்துவிடுவேன் என்ற உணர்வே இருந்தது. அவர் சொல்வதைக் கேட்கக் கூட முடியவில்லை. இந்த நிலையில் பலமாகச் சிரித்துவிட்டு திடீரென்று எழுந்து நிற்குகொண்டு,

என் அருகில் வந்து கைகொடுத்து தூக்கி நிறுத்தி, என்னை அழைத்துச் சென்று சமமான இடத்தில் அமரச் செய்தார்.

பின்னர் சிவநடனம் போன்று மிக அற்புதமாக ஆடத் தொடங்கிவிட்டார். பின்பு அமைதி கொண்டு பல உபதேசங்களைக் கூறினார். பின்பு வாளை நோக்கிப் பார்க்கும்படி சொன்னார். அப்பொழுது வானில் அணுக்களின் நிலைகளைக் காட்சியாகவும், உணர்வாலும் உணர்த்திக் கொண்டிருந்தார். அதற்குள் விடிந்துவிட்டது. சூரிய உதயம் ஆரம்பித்தது. அப்பொழுது சூரியனின் கதிர்வீச்சால் அணுக்களின் துடிப்பையும் அசைவையும் காட்டிப் பல அணுக்களின் ஆற்றலின் சக்திகள் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து ஓர் புது அணு உருப்பெருவதை உணர்த்தி, இவ்வாறு பல ஆற்றலின் அணுசக்திகளின் கலப்பில், ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பொருள் உருப்பெறும் நிகழ்ச்சிதான் 'பிரம்மா' என்று உணர்த்திவிட்டு, இதைத்தான் முன்னோர்கள் பிரம்மா உருவாக்குகிறான் என்று பெயர் வைத்தனர் என்றார். பின்பு இவ்வாறே, சிறுகச் சிறுக பலகோடி அணுக்கள் ஒன்று கூடி வளர்ந்து சூரியனாக வளர்ச்சிபெற்று, சூரியனில் விளைந்த அணுக்கள் பிரபஞ்சத்தில் படர்ந்து கோள்களாகவும், நட்சத்திரங்களாகவும், உயிர் அணுக்களாகவும் உருப்பெற்றது, என்று உணர்த்தி விட்டு, இன்னும் சூரியனின் ஈர்ப்பின் அணைப்பில் பேராற்றல்களை கொடுத்துக் கொண்டு வளர்த்துக் கொண்டுள்ளதால் சர்வத்தையும் இயக்கும் 'சர்வேஸ்ரா'

என்று பெயரை வைத்தனர். சூரியனிலிருந்து வெளிப்பட்ட பலகோடி அணுக்கள் ஒன்றாகி, ஒரு பொருளாகி, பூமியாக வளர்ந்த, 'பரம் பொருளை' 'பரமேஸ்வரா' என்று பெயரை வைத்தனர். சூரியனிலிருந்து வெளிப்படும் ஆற்றலையும், அணுக்களையும், உயிர் அணுக்களையும் நம் பூமி ஈர்த்து எடுத்துக் கொண்ட ஆற்றலின் அலைகள், நம் பூமியில் காற்றாகப் படர்ந்து, ஆத்மாவாக இருப்பதை 'பரமாத்மா' என்று பெயர் வைத்தனர் முன்னோர்கள், என்று உணர்த்திவிட்டு பரமாத்மா விற்குள் உயிர் அணுவாய் இருந்து புழுவினிலிருந்து மனிதன் வரை உருவாக்கிய உயிரை 'ஈஸ்வரா' என்று உணர்த்திவிட்டு, ஓர் உயிர் அணுவிலிருந்து எவ்வாறு எல்லாம் உடல் அழிந்து, உடலில் சேர்த்துக் கொண்ட வினைகள், உயிரில் ஆத்மாவாகச் சேர்ந்து, சேர்த்துக் கொண்ட வினைகளுக்கு ஒப்ப மறு ஜென்மத்தில் உடலின் உருவம் எவ்வாறு மாறுபடுகிறதென்று உணர்த்திவிட்டு, பல நிகழ்ச்சிகளைக் காட்சியாகக் காண்பித்தார்.

குருதேவரை முதுகில் சுமந்து செல்லுதல்

காலை மணி 7.00 ஆகிவிட்டது. சாமியார்கள் நாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வரத் தொடங்கி விட்டார்கள். மறுபடியும் கைகால்கள் வராததைப் போன்று படுத்துக் கொண்டார். பின்பு என் முதுகில் குருதேவரைத் தூக்கிக் கொண்டு, நாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம். 3.00 மணியளவில் ஆகாரத்தை முடித்துக் கொண்டோம். சிறிது நேரம் கழித்து உபதேசம் செய்து காட்சியாகப் பல நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பித்தார். பிறகு சிறிது நேரம் கழித்து குருதேவர் உடலை விட்டு உயிராத்மா வெளியில் வந்து சூட்சமத்தில் இருந்து கொண்டு பல நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டியது. பின்பு அவர் உடலுக்குள் சென்று விட்டது. குருதேவர் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பல விளக்கங்களை உணர்த்தி உபதேசித்தார்.

மனிதனின் வாழ்க்கை

ஒவ்வொரு மனிதனின் உயிரிலும், ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்தின் ஆற்றல் இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், சூரியன் எவ்வாறு கோள்களையும், நட்சத்திரங்களையும், சந்திரனையும், பூமியையும், விண்மீன்களையும் தன் ஈர்ப்பின் அணைப்பில் வளர்த்துக் கொண்டு, தன் ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொண்டு ஜீவிக்கின்றதோ, அதைப் போன்று ஒவ்வொரு மனிதனின் உயிர் சூரியனாக இருந்து கொண்டு, உயிரில் சேர்ந்துள்ள ஆத்மாவின் உணர்வுகள் கோள்களைப் போன்று மனித உடல்களின் தசைகளாக உருப்பெற்று, தசைகளில் விளைந்த நுண் அணுக்கள், நட்சத்திரங்களாக உருப்பெற்று, நுண் அணுக்களின் உணர்வுகள் உயிரின் ஈர்ப்பில் சேர்ந்து, உயிராத்மாவாக எவ்வாறு இயங்குகின்றது, என்று உணர்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது திடீர் என்று என்முன் ஒருகோர உருவம் தோன்றியது. அதைப் பார்த்ததும் என்னை யறியாது, பயத்தால் சத்தம் போட்டுக் கத்தி விட்டேன். சிறிது நேரம் பயத்தால் நடுக்கம் இருந்து கொண்டேயிருந்தது. பின் நடுக்கம் நின்று நான் அமைதியடைந்தேன்.

மீண்டும் கோர உருவம் தோன்றும், அப்போது உன் கண்களின் பார்வையின் ஈர்ப்பினால், பய உணர்வுகள் உன் உடலில் உள்ள காந்த ஆற்றல்களில் மோதப்பட்டு காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் பயஉணர்வலைகளை உன் உடல் ஈர்த்து,

உன் சுவாசத்தால் உயிராத்மாவின் உணர்வில் மோதி, பயஉணர்வுகள் உன் உடலை நடுங்கச் செய்து, உன்னையறியாது எவ்வாறு சப்தம் போடுகிறாய், என்பதையும், பயத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட மூச்சில் கலந்துள்ள பய உணர்வுகளை உன் உடலிலுள்ள இரத்தத்தில் கலந்து வடித்துக் கொண்டு, வெறும் காற்றாக மூச்சு வெளிப்படுகிறது என்பதைப் பார் என்றார். இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது திடீர் என்று கோர உருவம் மீண்டும் தெரிந்ததும், பயவுணர்வுகள் என் உடலை இயக்கி, எண்ணம், செயல்கள் தன்னிச்சையாக இயங்குவதைத் தெளிவாக உணர்த்தினார்.

இவ்வாறு மனிதனின் வாழ்க்கையில், ஒவ்வொரு, சந்தர்ப்பம் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளால், உணர்வுகளின் உந்தலால், சுவாசிக்கும் மூச்சில் கலந்து வரும் உணர்வுகளை இரத்தத்தில் வடித்து வைத்து உணர்வுகள் தசைகளாக மாறும் போது பயத்தால், கோபத்தால், ஆத்திரத்தால், சோர்வால், குரோதத்தால் சுவாசித்த உணர்வுகள் இரவில் தசைகளாக மாறும்பொழுது, தசைகளில் எதிர்ப்பு உணர்வுகள் உருப்பெறுவதும், அதனால் உடலில், தசைகளில் வலி உண்டாவதும், நோய்கள் உருப்பெறக் காரணம் ஆகின்றன.

இவ்வாறு இரத்தத்தில் கலந்துள்ள உணர்வலைகள் உடலில் உள்ள உறுப்புகளில் கலந்து, உறைந்து, வடிந்த உணர்வுகள் எலும்புக்குள் ஊனாக வடித்து உறைந்து விடுகின்றன.

அதாவது, ஒரு மரம், கொய்யா மரம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். எத்தனை வகையான உணர்வின் ஆற்றல்கள் கலந்து வித்தாகி மண்ணில் பதிந்து செடியாக முளைத்து, மரமாக வளரும் போது, புவி ஈரப்பின் துணையால் காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கும், தன் உணர்வின் ஆற்றலின் சத்தை தனக்குள் ஈர்த்து, உறைய வைத்து, வளர்த்துக் கொண்டு, தன் இனமான வித்தை உருவாக்கிக் கொண்டு, தான் மூச்சு விடும் போது, கொய்யா மரத்தின் மணத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றதோ, அதைப் போன்று எலும்புக்குள் ஊணாக உறைந்து, உணர்வுகள் உயிரின் இயக்கத்தால் மரத்தைப் போன்று தன்னிச்சையாக ஈர்ப்பதும், நாம் சுவாசிக்கும் போது சுவாசத்துடன் கலந்து, இரத்தத்தில் கலந்து, தசைகளாக மாறி, தசைகளில் நுண் அணுக்களாக விளைந்து, விளைந்த நுண் அணுக்கள், உயிரின் ஈரப்பில் சேர்ந்து உயி ராத்மாவாகி, நாற்பத்தெட்டு நாட்களில் நுண் அணுக்கள், அணுசிசுக்களாக உருப்பெறுகின்றன. நாம் சுவாசிக்கும் உணர்வுகள் அணுசிசுக்களில் மோதியதும் எண்ணம், சொல், செயல் என்று உணர்ச்சிகள், உந்தச் செய்து மனிதனை இயக்கச் செய்கின்றன.

இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையில் உயிராத்மாவில் உருப்பெற்ற அணுசிசுக்கள், மனிதன் இறந்த பின் உடலை விட்டுப் பிரிந்து சென்று காற்றுடன் கலந்து விடுவதும் (பரமாத்மாவில்) பிரிந்து சென்ற

உயிராத்மாவால் எந்த வகை உணர்வின் மணத் துடன் காற்றில் மிதந்து கொண்டு இருக்கிறதோ அதே வகை உணர்வுகளின் உணர்ச்சியால் எதிர் பாராது உந்தி சுவாசிக்கும் உடல்களில் ஈர்க்கப் பட்டு, அந்த உடலின் இரத்தத்தில் கலந்து, உடலின் இயக்கத்தால் இந்திரியத்தில் கலந்து விட்ட உயிராத்மாவின் அணுசிசுக்கள், அந்த உடலின் உருவமாக உருப்பெறச் செய்யும் அணு சிசுக்களாக வளர்ச்சி பெறுகின்றன. அதாவது குளவி தன் உமிழ் நீரால் மண்ணைக்கலக்கி, அதை எடுத்து வந்து கூடுகட்டி, அந்தக் கூட்டில் புழுவை வைத்து, அந்தப் புழுவைக் குளவி கொட்டியதும், குளவியின் விஷமான அமிலம், புழுவின் உயிராத் மாவின் அணுசிசுக்களில் சேர்ந்து, கலந்து குளவி யின் உருவம் பெறுகின்றதோ, அதைப்போன்றே மனித உடலில் வளர்ச்சி பெற்ற உயிராத்மாவின் மணத்திற்கொப்ப அதே மணத்தின் உடலைக் கொண்ட ஆடோ, மாடோ மற்ற மிருகமோ, அவை களின் சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஏற்படும் உணர்ச்சி களின் உந்தலின், சுவாசத்தின் ஈர்ப்பில் சென்று, மறு உடலின் உருவம் அமைகின்றது. இவ்வாறு மனித வாழ்க்கையில், சுற்றுப்புற சூழ்நிலைக் கொப்ப உணர்வின் உந்தலின் சுவாசத்தால் எண்ணமும், செயலும் மறு உருவம் பெறுகின்றன என்று உணர்வாகவும், காட்சியாகவும் உணர்த்தி னார்.

சூரியனில் உயிரணுவாய் உருவாகிய உன் உயிர், சூரியனால் இயக்கப்படும் உன் உயிர்,

உயிரின் ஈர்ப்பில் பலப்பல உணர்வுகள் சேர்ந்து உடலாகி, உயிரின் இயக்கத்தால் உடலின் உணர்வுகள் இயங்கி, உணர்வின் ஆற்றலே எண்ணம், செயல், உடலின் இயக்கம் ஆகின்றது.

உயிரே கடவுள்

உயிரே கடவுள். உன் உடலை ஆள்பவனும், ஆண்டவனாக இருப்பவனும் உன் உயிர்தான். உடலின் இயக்கத்தின் உணர்வில் எழும் எண்ணத்தினால் சுவாசிக்கும் உணர்வே (உன் உயிர்). இறையாகி உடல் வளர இறைவன் ஆகின்றான். உன் உடலிலே சேர்த்துக் கொண்ட உணர்வின் ஆற்றலை உன் சொல்லின், செயலின் ஆற்றலும், அதாவது மயில்துத்தத்தை (பாஷாணம்) கண்களால் பார்க்கிறாய் என்று வைத்துக்கொள். அதைப் பார்க்கும்போது அமைதி கொண்டிருக்கிறது. ஒரு தீங்கும் செய்வதில்லை. அதை நீ சாப்பிட்டால் உன் உடலின் இயக்கமே மாறுபட்டு குமட்டலும், வாந்தியும் வரச் செய்கின்றது. உடலைச் சோர்வு அடையச் செய்கின்றது. இறந்து விடுவோமோ என்ற எண்ணம் தோன்றுகின்றது. இதைப் போன்றே மிளகாயைப் பார்க்க, அமைதியாகத் தெரிகின்றது. சாப்பிட்டாலோ 'ஆ' என்று அலறச் செய்கிறது. காரத்தைத் தணிக்க எண்ணம் தோன்ற, நீரைத் தேடிச் சென்று

குடிக்கச் செய்கிறது. சுவையான இனிப்பைச் சாப்பிட்டாலோ, மனது மகிழ்ச்சி அடைகிறது. ஆனால், இனிப்பு அதிகமாகிவிட்டாலோ அதைத் தணிக்க எண்ணம் தோன்றுகிறது. நீரைத் தேடிச் சென்று குடிக்கச் செய்கிறது. இதைப் போன்றே நீ சுவாசிக்கும் உணர்வின் செயலே, தெய்வம் ஆகின்றது. தெய்வச் செயலாக அமைகின்றது. ஆகவே, நீ வாழ்க்கையில் பற்பல குணங்கள் கொண்ட மனிதர்களிடம் தொடர்பு கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அச்சமயம் எதிர் பாராது ஒரு முரடனிடம் வாக்குவாதங்கள் முற்றுகிறது, என்று வைத்துக் கொள். நீ உனக்குள்ள வலுவை மனத்தில் வைத்து, உன்னை அழித்து விடுகிறேன் பார் என்று முரடனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாய், உன் சொல்லில் வெளிப்படும் உணர்வுகள் முரடனின் செவிகளில் ஒலித்து அவன் உடலின் உணர்வுகள் உந்தப் பட்டு உன்னை அழித்துவிடும் எண்ணம் அவனுக்கு அதிகம் உருப்பெறுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நீ சுவாசிக்கும் உணர்வுகள் உன் இரத்தத்தில் கலந்து முரடனை அழித்துவிடும் எண்ணம் உணர்த்திக் கொண்டேயிருக்கும். முரட்டுத்தனமாக உணர்வுகள் உன் உடலில் சேர்ந்து கொண்டே வினையாக விளைந்து, உன் உடலில் ஆத்மாவாக சேர்ந்து, சேர்த்துக்கொண்ட வினைகள், அணுசிசுக்களாக உருப்பெற்றுவிடுகின்றன. உன் உடலைவிட்டு உயிர் வெளியே செல்லும் போது உயிரின் ஈர்ப்பில் வளர்ச்சிபெற்ற உன் உணர்வின் வினைகள் மறு பிறவியில், மற்ற

ஒன்றைக் கொன்று புசிக்கும் மிருகமாக உடலைப் பெற்றுவிடும் என்று உணர்வாகவும், காட்சியாகவும் உணர்த்தினார்.

இதையெல்லாம் அறிந்ததும் என்னையறியாது, எனக்குப் பய உணர்வுகள் வந்துகொண்டிருந்தது. என் சொல்லும் செயலும் நன்மை செய்யும் நிலை பெற வேண்டும். என்னையறியாது என் சொல்லும், செயலும் பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாது காக்க வேண்டுமென்று, குருதேவரிடம் வேண்டினேன். அவர் பலமாகச்சிரித்துவிட்டு “உயிரே கடவுள்”. அவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயம் உன் உடல். அதில் அசுத்தம் சேராது காக்க வேண்டியது உன் மனம். உன்னையறியாது அசுத்தப் படுவதைச் சுத்தம் செய்வது உன் பொறுப்பு என்று கூறிவிட்டு, இந்தப் பூமியில் மனிதர்களாக வாழ்ந்து, வாழ்க்கையில் தன்னுள் சேர்த்த, தீய உணர்வுகளை மாய்த்து மகரிஷிகளாகி, உயிருடன் உணர்வுகள் ஒளியின் ஒளியாய் ஒன்றி, ஒளியின் உருவமாய் ஒளிர்ந்து விண்ணில் ரிஷி மண்டலங்களாகத் திகழ்ந்து கொண்டு அதனின்றி வெளிப்படும் உணர்வின் ஒளியை, நான் உனக்கு உணர்த்திய உணர்வின் ஆற்றலைக் கொண்டு, மகரிஷிகள் வெளிப்படுத்தும் உணர்வின் ஒளி அலைகளை உனக்குள் சேர்த்து, உன்னையறியாது உன்னில் சேர்ந்த தீயவுணர்வுகளை மாய்த்து, உன் எண்ணம், சொல், செயல் புனிதம் பெறும். இதுவே உனக்குள் உயிராய் வீற்றிருந்து உன்னை ஆண்டு கொண்டிருக்கும்

ஆண்டவனுக்கு நீ செய்யும் பணியாகும். இப் பணியால் ஆண்டவனின் பணியாக நீ ஒளி நிலை பெறுவாயாக!” என்று ஆசீர்வதித்தார்.

குருதேவர் சூட்சுமநிலை அடைதல்

மேலும் பல நிலைகளை உபதேசித்து உணர்த்திவிட்டு, “நான் மார்கழி மாதம் ஏகாதசியன்று சூட்சுமத்தில் செல்கிறேன்” என்று கூறினார்.

“என்னைப் பழநிமலையடிவாரத்திற்குக் கூட்டிச்சென்று நான் சொல்லுமிடத்தில் விட்டுவிட்டு நீ ஐவர் மலையில் தியானத்தில் இருந்துவிட்டு, ஏகாதசி அன்று விடிவதற்குள் பழனிக்கு வந்து நான் சொல்லுமிடத்தில் யாருக்கும் தெரியாமல், மறைவிடத்தில், தியானத்தில் அமரும்படி “கூறி விட்டு “என்னை இங்கிருந்து அழைத்துச் செல்லு முன் நான் சொல்லும் நபர்களைச் சந்தித்து என்னை அவர்கள் வீட்டில் தங்க வைக்கும்படி கூறு. ஏன் என்றால் என்னை இந்த நிலையில் அவர்கள் வீட்டில் தங்க வைக்க மறுப்பார்கள். இவர்கள் எல்லாம் என்னிடம் வந்து பல விவரங்களை அறிந்து கொண்டு பொருட்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற பேராசையில் என்னை அணுகுபவர்கள். அவர்களின் உணர்வுகளையும், செயல்களையும், நீ அறிந்து கொள்வதற்கே இதை உன்னிடம் சொல்கிறேன்,” என்றார்.

குருதேவர் சொன்னபடி ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியே சந்தித்து, குருதேவரை அவர்கள் வீட்டில் தங்க வைக்கும்படி கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் “ஏன்? உன் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளேன்”. என்றார்கள். நான், “எங்கள் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ள வசதியில்லை” என்றேன். “எனக்கு என்ன வந்தது? அவரை எங்கள் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ள?” என்று சொல்லிவிட்டு, “நீங்கள் என்னமோ செய்யுங்கள். எனக்கு என்ன வந்தது” என்று சொல்லிவிட்டு, ஏளனமாய்ச் சிரித்தார்கள், நான் சந்தித்தவர்கள் எல்லாம். இந்த விவரத்தை குருதேவரிடம் சொன்னதும், “நீ தெரிந்து கொண்டாய் அல்லவா. நீ பழனிமலையடிவாரத்திலுள்ள பாட்டுக் கச்சேரி நடக்கும் இடத்தில் என்னை விட்டுவிட்டு, ஐவர் மலைக்கே வந்து விடு. பின்பு என்னை அவர்கள் அங்கு வந்து பார்ப்பார்கள், “என்றார். நான் குருதேவரை அழைத்து வந்து, பாட்டுக் கச்சேரி நடக்கும் கொட்டடியில் இருக்கச் செய்து விட்டு ஐவர் மலைக்கு வந்து, தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். பின்பு குருதேவர் கூறியபடி மார்கழி மாதம் ஏகாதசியன்று பழனி மலை அடிவாரத்தில் குருதேவர் கூறிய மறைவான இடத்தில் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தேன்.

முதல் தெய்வம் என்றால் யார் என்று அறிதல்

குருதேவர் கூறியபடி குருதேவர் உடலை விட்டுப் பிரிந்து சூட்சமத்தில் என்னை அணுகி சூட்சமத்திலிருந்து கொண்டு “நீ உன் முதல் தெய்வங்களிடம் சென்று ஆசி பெற்று வா” என்று குருதேவரின் குரல் மட்டும் கேட்டது. உருவம் தெரியவில்லை. நான் திகைத்துப் போய் முதல் தெய்வம் என்றால் யார்? என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, “இதைத் தெரிந்து கொள்ளத் தெரியாதவன், பின் எதைத் தெரிந்து கொள்ளப் போகிறாய்?” என்று குருதேவரின் குரல் இரண்டாவது முறையாகக் கேட்டது. ‘இதைத் தெரிந்து கொள். உன் தாய் தந்தை தான் உன் முதல் தெய்வங்கள்’ என்று குரல் கேட்டதும் குருதேவரின் உருவம் தெரிந்தது.

“உன் தாய் தந்தையிடம் சென்று நான் கூறுவதைச் சொல்லி நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் பாதபூஜை செய்து ஆசி பெற்று வா” என்றார். அதன்படி ராஜபாளையம் சென்று என் தாய் தந்தையிடம் ஆசிகளைக் கேட்டேன். அவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். குருதேவர் என் தாய் தந்தையருக்குக் காட்சி கொடுத்துப் பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டி எனக்கு ஆசி கொடுக்கச் செய்தார். நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் பாதபூஜை செய்து தாய் தந்தையரிடம் ஆசி பெற்றவுடன், கால் நடையாக கிராமப் புறங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்து

பல அனுபவங்களைப் பெறும்படி கட்டளையிட்டார் குருதேவர்.

அதன்படி கால்நடையாகச் சுற்றிக்கொண்டு கருருக்கு வந்த சமயம், என் தந்தை, என் நிலையை எண்ணி, அந்தக் கவலையில் மரண மடைந்துவிட்டார். என் தந்தை இறந்ததை குருதேவர் எனக்கு உணர்த்தி, ராஜபாளையம் போகும்படி உத்தரவிட்டார். அங்குப்போய் தந்தையின் உடலைப் பூபார்க்கு முடியவில்லை. எரித்து விட்டார்கள்.

தந்தையின் ஈமச்சடங்கு முடிந்தபின், என் தாய் என்னைப் பார்த்து இனி உன் தந்தை நடந்தி வந்த சைக்கிள் கடையை பழனியில் வைத்துத் தொழில்செய்து உன் மனைவியை மக்களைக் காப்பாற்று என்று கடிந்து சொன்னார்கள். வேறு வழியின்றி, என் தாய் சொன்னபடி பழனியில் மீண்டும் சைக்கிள் கடையை வைத்து நடத்தினேன். நாளொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் கூட வருவாய் இல்லை. இவ்வாறு இரண்டு மாதங்கள் கடந்து விட்டன.

நான் மிகவும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, திடீரென குருதேவர் என் முன் தோன்றி, “நான் சொன்னதைச் செய்கிறேன் என்று வாக்கு கொடுத்தாய். இப்பொழுது தொழில் செய்கிறாயே,” என்று கேட்டுவிட்டு மறைந்து விட்டார். அன்றிலிருந்து நாள் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாய் வரை வருவாய் வரத் தொடங்கியது.

பேச்சிழந்தவரைப் பேச வைத்தல்

அன்றிலிருந்து பத்தாவது நாள் என் நண்பர் ஒருவர் நாற்பது வயதுடைய ஒருவரை அழைத்து வந்து, இவர் ஓர் விபத்தைப் பார்த்ததிலிருந்து வாய் பேச முடியவில்லை, என்று கூறி ஒரு வருட காலம் பல வைத்தியங்கள் செய்தும் பேச்சு வர வில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இவருக்கு நீங்கள் ஏதாவது செய்து பேச வையுங்கள் என்று கேட்டார்கள். நானும் உடன் எலுமிச்சம் பழமும், விபூதியும் வாங்கி வரச் சொன்னேன். அச்சமயம் குருதேவர் எனக்கு உதயம் கொடுத்து உன் உணர்வை அவன் உடலில் செலுத்து. அவன் பேசுவான் என்று உணர்த்தினார். குருதேவர் சொன்ன படி செய்தேன். அடுத்த கணம் “ஆ” என்றும், “அம்மா” என்றும் அலறி அடித்துக் கொண்டு “முருகா! முருகா!” என்று சத்தம் போடத் தொடங்கி விட்டார். அவ்வளவுதான், என் கடை முன் கூட்டம் கூடிவிட்டது, வேடிக்கைப்பார்க்க. ஆடிக் கொண்டிருந்தவர் ஆட்டம் நின்று பேச்சு வார்த்தை வராமல் இருந்த காரணத்தை வேடிக் கைப் பார்க்க வந்தவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் விபூதியைக் கொடுக்கும்படி குருதேவர் உணர்த்தினார். வந்தவர்களுக்கு விபூதியைக் கொடுத்துச் சாப்பிடும்படி சொன்னேன். விபூதியைச் சாப்பிட்ட சில நிமிடங்களில் சிலருக்கு வயிற்றுப் போக்கு ஆகிவிட்டது. விபூதியில் விஷம் கலந்துகொடுத்துவிட்டாய். அதனால்

தான் இப்படி ஆகிவிட்டது என்று என்னைத் திட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். சிறிது நேரத்துக்கு மிகவும் சந்தோஷமாய் இருந்தேன். நான் அடுத்த கணம் பேச்சும், ஏச்சும் கேட்டுக் கொண்டு கவலையுடன் இருந்தேன். வேடிக்கைபார்க்கும் கூட்டமோ அதிகம் சேர்ந்து கொண்டிருந்தது. நான் மிகவும் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். குருதேவர் எனக்கு உதயத்தைக் கொடுத்தவுடன் நான் குறி சொல்வதைப் போன்று வந்தவர்களுக்குக் குறி சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டேன்.

பேதி ஆனவர்களுக்கு அவர்கள் நோய்களைச் சொல்லி, பத்தியம் இருக்கும்படி சொல்லியவுடன் பேச்சும் ஏச்சும் நின்று அமைதி கொண்டதும், காது கேட்காது இருந்த ஒருவர் “விபூதியைச் சாப்பிட்டதினால் எனக்குப் பேசுவது கேட்கின்றது” என்றவுடன் என்னைத் திட்டியவர்கள் என்னை வாழ்த்தி வணங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

மறுநாள் என்னைப் பார்க்க கூட்டம் அதிகமாக வரத்தொடங்கியது. சைக்கிள் கடையைக் கவனிக்க முடியவில்லை. நாளுக்கு நாள் கிராமப்புறங்களிலிருந்து கூட்டம் வர ஆரம்பித்தது. விபூதியால் நோய்கள் குணமாவதால் இவ்வாறு ஒரு மாதமாக கூட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

திருப்பதிக்குச் செல்லுதல்

திருப்பதிக்குப் போகும்படி குருதேவர் ஆணையிட சைக்கிள்களை நண்பர்களிடம் கொடுத்து விட்டு, நான் திருப்பதிக்குச் சென்றுவிட்டேன். திருப்பதி மலையில் பாபநாசத்தைக் கடந்து ஏழாவது மைலில் காட்டில் கரடிகள் கூட்டமாக வசிக்கும் இடத்தில் தியானத்தில் நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் அமரும்படி சொன்னார் குருதேவர்.

குருதேவர் கூறியபடி திருமலை மீது ஏறிச் சென்று பாபநாசம் அடைந்தேன். அன்று இரவு பாபநாசத்தில் தங்கி இருந்து விட்டு, மறுநாள் காலையில் குருதேவர் சூட்சும ரூபத்தில் வந்து என்னைக் காட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். சுமார் எட்டு மைல் இருக்கும். குறிப்பிட்ட இடம் வந்ததும் அங்கு நீர் வீழ்ச்சி தென்பட்டது. அதன் அருகில் அடர்ந்த காடு. அங்குச் சென்று பார்க்கும் பொழுது ஒரு குகை தெரிந்தது. அந்தக் குகையில் தியானத்தில் அமரலாம் என்று எண்ணினேன். அதற்குள் குருதேவர் காட்சி கொடுத்து இங்கு வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அவர் காட்டிய இடத்தில் அமரும்படி சொன்னார். அச்சமயம் பகல் மணி மூன்று இருக்கும். என் கையில் கொண்டுசென்ற பையை அந்த இடத்தில் வைத்துவிட்டுக் காட்டிற்குள் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றேன்.

நான் தியானத்தில் அமரும் இடத்திற்கு அருகில் இருக்கும் சிலவகை மரங்களில் கனிகள் தெரிந்தன. அதிலிருந்து கீழே விழுந்து கிடக்கும் கனிகளை எடுத்துச் சாப்பிடும்படிச் சொன்னார். அந்தக் கனிகளைச் சிறிது சாப்பிட்டேன். சுவையாக இருந்தது. பின்பு சில பச்சிலைச் செடிகளைக் காட்டி அதையும் சாப்பிடும்படி சொன்னார். அதையும் சாப்பிட்டேன். அது ஒருவகைத் தித்திப்பாய் இருந்தது. சாப்பிட்ட சிறிது நேரத்தில் பசி அடங்கி விட்டது. உடலுக்கும் தெம்பாய் இருந்தது. நீ தியானம் இருக்கும் 48 நாட்களிலும் ஒவ்வொரு நாளும் பகல் 12 மணிக்குத் தியானத்தைக் கலைத்து விட்டு நான் காட்டிய கனிகளையும், பச்சிலைகளையும் ஆகாரமாய் எடுத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, மீண்டும் மூன்று மணியளவில் தியானத்தில் அமரும் படி' கூறினார்.

நான் பையை வைத்த இடத்திற்குத் திரும்பி வந்து அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தில், பல சிந்தனைகள் என் உள்ளத்தில் எழலாயின. முந்தைய நிலையில் என் வாழ்க்கை நிலையும், இன்று குருதேவர் வழி நடத்திச் செல்லும் நிலைகளையும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது என் எதிரே ஒரு தவளை தன்னைக்காத்துக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் தத்தித் தத்தி வந்தது. அதை ஆகாரமாய் எடுத்து விழுங்கும் உணர்வுடன் பாம்பு ஒன்று துரத்திக் கொண்டு வந்தது. இதைப் பார்த்தவுடன் என் சிந்தனை மறைந்து பாம்பின் செயலையும், தவளையின் நிலையையும் பார்த்துக்

கொண்டிருக்கும் பொழுது, பாம்பின் வாயில் தவளை சிக்கிக் கொண்டது. தவளை வேதனையுடன் கத்தியது. சிறிது நேரத்தில் பாம்பு தவளையை விழுங்கிவிட்டது. அச்சமயம் பாம்பின் உடலுக்குள் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் காட்சியாகத் தெரிந்தது. தவளையின் உயிராத்மா பிரிந்து, பாம்பின் கரு உறுப்புகளின் ஈர்ப்புக்குள் சென்றடைகின்றது. தவளையின் தசைகள் பாம்பின் ஆகாரமாய் ஆகின்றது. அப் பொழுது குருதேவர் காட்சி கொடுத்து பாம்பின் நிலைகளை உணர்த்தினார். அதாவது பாம்பு விழுங்கிய தவளையின் தசைகள் அமிலமாகக் கரைவது தெரிகிறது. கரைந்த அமிலங்கள் பாம்பின் தசைகளில் கலந்து தசைகளாக மாறு படுவது தெரிகின்றது. குருதேவர் காட்சி கொடுத்து தியானத்தில் அமரும்படி கூறி, பாம்பின் உடலின் இயக்கங்களை தியானத்தில் இருந்தபடி விடியும்வரை கவனித்து வரும்படி கூறிவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

விடியும்வரை தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். விடிந்ததும் குருதேவர் காட்சி கொடுத்தார். அப்போது குருதேவரிடம் பாம்பின் உடலில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறினேன். அதற்குக் குருதேவர் விளக்கம் கொடுக்கலானார்.

“அதாவது தவளையின் தசைகள் பாம்பின் தசைகளின் சத்தாக மாறி, பாம்பின் தசைகளில் நுண் அணுக்களாக விளைந்து, பாம்பின் உயிரின் ஈர்ப்பில் நுண் அணுக்கள் போய்ச் சேர்ந்து பாம்பின் உயிராத்மாவாகிறது” என்றார்.

அதாவது, இன்று விஞ்ஞான அறிவைக் கொண்டு தாவர இனங்களை ஒட்டு மரங்களாக இணைத்து ஒன்று சேர்த்து இரண்டு மரங்களின் சத்துகளைக் கலக்கச் செய்து புதுவித்துகளைப் பெறச் செய்கின்றனர் அல்லவா? அதைப் போன்றே, பாம்பு தவளையை ஆகாரமாக எடுத்துக் கொண்டதில் தவளையின் தசைகளின் சத்துகள் அமிலமாகக் கரைந்து பாம்பின் தசைகளில் கலந்து, நுண் அணுக்களாக விளைந்து, விளைந்த நுண் அணுக்கள் பாம்பின் உயிரின் ஈர்ப்பில் சேர்ந்து உயிராத்மாவாகின்றன. பாம்பு இறந்தபின் பாம்பின் உயிராத்மா காற்றுடன் கலந்து மணங்கள் கொண்ட ஜடங்களினால் (உடல்) ஈர்க்கப்பட்டு அதனின் கருக்களில் வளர்ந்து அதனின் உருவமாக மறுபிறவி எடுக்கின்றது. உதாரணமாக முதலை போன்ற மறு உருவம் பெறுகின்றது.

“தவளையின் உயிராத்மாவைப் பாம்பின் கரு உறுப்புகள் ஈர்த்துக் கொண்டதனால், பாம்பின் கருவில் வளர்ச்சிபெற்றுப் பாம்பின் இனமாக மறு ஜென்மம் பெறுகின்றது. உதாரணமாக குளவி தன் இனவிருத்தி உணர்வினால் தன் உமிழ் நீரால் மண்ணை உருட்டிக் கூடுகட்டி, ஒரு புழுவைத் தூக்கி வந்து கூட்டில் வைத்து, புழுவைக் கொட்டி தனக்குள் சேர்த்து இருந்த அமிலத்தைப் புழுவின் உடலில் செலுத்துகின்றது. புழுவின் உடல் மேல் பாகம் சருகுபோல் ஆகி விடுகின்றது. புழுவின் தசைகள் அமிலமாக மாறுகின்றது. புழுவின் உயிராத்மா துடிப்புடன் இயங்கி, கூட்டிற்கு வெளியே இருக்கும் வெப்ப காந்தங்களை ஈர்த்துக்

கொண்டு இயங்கிய நிலையில், புழுனின் உயிராத்மா, குளனியின் அணு திசுக்களாக மாறி, குளனியின் உருவமாக மறு உருப்பெறுவது போன்று' பாரம்பின் கரு உறுப்புகளில் ஈர்க்கப்பட்ட தவளையின் உயிராத்மா பாரம்பின் கருவில், பாரம்பின் அணுத்திசுக்களாக உருப்பெற்று, பாரம்பின் உருவமாக மறு உரு பெறுகின்றது.' என்று உணர்த்தி, காட்சியாகவும், காண்பித்தார். இவ்வாறு தொடர்ந்து தியானத்திலிருந்து விட்டு, மாலை 3.00 மணியளவில் தியானத்தைக் கலைத்து விட்டு, குருதேவர் காட்டிய பச்சிலைகளையும், கனிகளையும் தின்றுவிட்டு மீண்டும் தியானத்தில் அமரலானேன்.

தியானத்தில் அமர்ந்த சிறிது நேரத்தில், மனைவி மக்கள் நினைவும், தன்னிச்சையாகச் செலவு செய்துகொண்டு நண்பர்களுடன் திரிந்து கொண்டிருந்த நான் குருதேவரிடம் சிக்கிக் கொண்டு, காட்டில் அநாதையாக, சரியான ஆகாரம் இல்லாமல், இப்படி எல்லாம் இருக்க வேண்டிய நிலை வந்து விட்டதே என்ற எண்ணங்கள் வந்ததே தவிர, தியானம் இருக்க முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் கண்களைத் திறந்து விட்டேன், ஆனால், மனது படபடவென்று துடிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. துடிப்பை அமைதி படுத்த எழுந்து நடக்கலானேன். அச்சமயம் குரங்குகள் கூட்டம் தென்பட்டது. அதை வேடிக்கை பார்த்து மனத்தை அமைதிப் படுத்தலாம் என்று எண்ணி குரங்குகள் கூட்டமாக இருக்கும் இடத்திற்கருகில்

சென்று ஓர் மரத்தடியில் அமர்ந்து கொண்டு, வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

என் குடும்பத்தைக் காட்சியாகக் காண்பித்தார்

அப்பொழுது ஒரு முரட்டுக் குரங்கு, குரங்குக் கூட்டங்களை விரட்டி, விரட்டிக் கடித்துக் கொண்டிருந்தது. அப்போது சின்ன குட்டிகள் ஓடி வந்து தாய்க் குரங்கைத் தாவிக் கட்டிப் பிடித்துக் கொள்வதும், தாய்க் குரங்கு, குட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டு ஒடுவதைப் பார்த்தவுடன் என் மனம் அலை மோதிக் கொண்டு, என் குழந்தைகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஏக்கமும் அதிகரித்து, மயக்கம் வந்து மரத்தடியில் அப்படியே சாய்ந்து விட்டேன். மயக்க நிலையில் என் குடும்பத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் காட்சியாகத் தெரிகின்றன என் மூத்த பையன் 'லாரிக்கு டயர் வாங்கவும், ரிப்பேர் செலவுக்கும் பணம் வேண்டும்' எங்காவது பணம் வாங்கிக் கொடு' என்று என் மனைவியிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான். 'பணத்திற்கு நான் எங்கு போவேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது 'பணம் வாங்கித் தருகிறாயா? இல்லையா?', என்று மிரட்டுகிறான் பையன், 'உன் அப்பானிடம் போய்க் கேள்' என்று சொன்னவுடன் 'வீட்டை அடமானம் வைத்துப் பணம் தருகிறாயா? இல்லையா?' என்று மிரட்டுகிறான் பையன்.

அப்போது என் மனைவி அழுது கொண்டே, “கையிலிருக்கும் பணத்தை எல்லாம் தொலைத்து, வயலையும் அடமானம் வைத்து தொலைத்து விட்டாய். இனி வீட்டை அடமானம் வைத்து உனக்குக் கொடுத்துவிட்டு நாங்கள் எங்காவது விழுந்து சாக வேண்டியதுதான். “என்று சொல்லி சத்தம் போட்டு அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்த 2½ வயது பையனும், பெண் குழந்தைகளும் அழுது கொண்டே, “அப்பா வரட்டும், சொல்கிறேன். “என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, என் மனைவி கடைசிப் பையனைத் தூக்கிக் கொண்டு மற்ற இரு பெண்குழந்தைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு, “குளம் குட்டையில் விழுந்து சாவோம்” எனச் சொல்லிக் கொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியில் செல்கின்றார்கள். அச்சமயம், அக்கம்பக்கம் உள்ளவர்கள் என் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் தடுத்து நிறுத்தி என்பெயரைச் சொல்லிப் ‘பாவிப்பயல் இப்படி செய்து விட்டு எங்கோ போய் விட்டானே’ என்று ஏசுகிறார்கள். அவ்வமயம் என் உடலில் உணர்வுகள் உந்தப் பட்டு மயக்கம் தெளிந்து எழுந்து உட்கார்ந்த உடன் ‘இது என்ன வாழ்க்கை’ என்ற வெறுப்பு மேலோங்கி, தற்கொலை செய்து கொள்ளும் உணர்வுகள் உந்தப்பட்டு, எழுந்து நீர் வீழ்ச்சியை நோக்கி நடக்கலானேன்.

அச்சமயம் மாலை 6.00 மணி இருக்கும், திடீர் என்று குருதேவர் காட்சி கொடுத்து ‘நான்

சொல்வதைச் செய்கிறேன் என்றாய், இப்பொழுது சாகப் போகிறேன் என்று செல்கிறாய்' என்று சொல்லிச் சிரிக்கத் தொடங்கி விட்டார். உடனே என் கலக்கம் தீர்ந்தது. மனம் அமைதி அடைந்தது. ஒரு மரத்தின் அடியில் அமர்ந்தேன். குருதேவர் காட்சி கொடுத்த நிலையிலேயே உபதேசிக்கலானார்.

சூரியன் எவ்வாறு தனக்குத் தானே வெப்பத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு இயங்குகின்றதோ, அதைப் போன்று சூரியனில் உதித்த உயிரணு சூரியனால் பிரபஞ்சத்தில் வீசப்பட்டு, சூரியனைப் போன்று தனக்குத் தானே வெப்பத்தை உருவாக்கும் துடிப்புநிலை கொண்ட உயிரணுவாய், பிரபஞ்சத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்ததை, பூமியால் ஈர்க்கப்பட்டு பூமியில் மிதந்து தாவர இனங்களில் வீழ்ந்து, தாவர சத்தினை ஈர்த்து, நுண்ணிய கிருமியாய் உடல் பெற்று, சில நாட்களில் உடலில் வளர்ச்சி பெற்ற நுண்ணணுக்கள், உயிரில் ஆத்மாவாக சேர்ந்து, கிருமியான உடல் மடிந்து விடுவதும், கிருமியின் உடலில் இயக்கும் போது உயிரில் ஆத்மாவாக சேர்த்துக் கொண்ட உணர்வின் சத்து மறுபிறப்பாக, மறு உடல் புழுவாக உருப்பெற்று உடல் ஜீவிப்பதும், இவ்வாறே ஒவ்வொரு உடலிலும், உணவும், உணர்வும் எடுத்துக் கொண்டு ஜீவித்த நிலைகளுக்கொப்ப, பூச்சியாகவும், பாம்பாய், பறவையாய், மிருகமாய், இவ்வாறு பலகோடி ஜென்மங்கள் பிறந்து, இறந்து மனித உடல் வரை உருவாகியது. உயிரின்

துடிப்பின் ஈர்ப்பு நிலையால் என்பதை முன்பு காட்சியாகக் காண்பித்து உணர்த்தியுள்ளேன்' என்று கூறினார்.

“உன் வாழ்க்கையில் குடும்பப் பற்றும், குழந்தைகளின் பால் உனக்கு உள்ள பாசத்தால், உன் உடலில் வளர்த்துக் கொண்ட உணர்வுகள் உந்தப்பட்டு, எவ்வாறு உன் உடலில் செயல்படுகின்றன என்பதை நீ அறிந்து உணரவே, உன் உணர்வுகளை உந்தச் செய்து, உன் குடும்பச் சூழ்நிலைகளைக் காட்சியாகக் காணச் செய்தேன். ஆனால், நீ காட்சியாகக் கண்ட நிகழ்ச்சிகளினால், உன் உடலின் உணர்வுகள் உந்தப்பட்டு நீ சுவாசித்த மூச்சால் நீ சிந்திக்கும் திறன் இழந்து, உடல் சோர்வடைந்து, தற்கொலை செய்து கொள்ளும் எண்ணம் உருப்பெற்று. உன் குழந்தைகளின் பால் உள்ள பாசத்தை மறந்து, உன் உடலையும் மாய்த்து விட செயல்படுத்தியது அல்லவா, உன் சோர்வடைந்த உணர்வுகள் என்றார்.”

“இதைப்போன்றே, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகளினால் ஏற்படும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், புலனறிவால் ஈர்க்கப்பட்ட உணர்வின் சுவாசத்தால் உடலில் உள்ள உணர்வுகள் உந்தப்பட்டு, தீய செயல்கள், செயல்படுத்தவல்ல தீய உணர்வுகளை மாய்த்திட நான் உனக்கு ஆத்மசுத்தி செய்து கொள்ளும் ஆற்றல் பெற, கற்றுக் கொடுத்ததை, நீ முயன்று ஆத்மசுத்தி செய்து கொள்ளும் ஆற்றலை ஏன் பெறவில்லை?” என்று கேட்டு

விட்டு, தியானத்தில் அமர்ந்து விடிவதற்குள் ஆத்மசுத்தி செய்து கொள்ளும் உணர்வின் ஆற்றலைப் பெறும்படி பல நிலைகளை உணர்த்தி விட்டு மறைந்துவிட்டார்.

குருதேவர் கூறியபடி தியானத்தில் அமர்ந்தேன். அன்று இரவில் நேரம் தெரியாது, நான் தியானத்தில் அமர்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு சிறிது தூரத்தில் காட்டுப் பன்றிகள் உறுமிக் கொண்டு வருவது காதில் கேட்கின்றது. சிறிது நேரம் என் அருகில் உறுமல் சப்தம் கேட்டது. அச்சமயம் பயத்தால் உடல் சிலிர்க்கின்றது. அப்பொழுது, குருதேவர் கூறியபடி தியானத்தில் ஒருவித உணர்வை ஈர்த்து சுவாசிக்கின்றேன். பயம் நீங்கி மனம் திடப்படுகிறது. பன்றிகள் கூட்டம் விலகிச் செல்கின்றன.

பின்பு நடுநிசி இருக்கும், ஒருவித ஒலிகளை எழுப்பிக் கொண்டு கரடிகள் கூட்டம் என் அருகில் வருகின்றன. எனக்கு மிக அருகில் கரடிகள் கூட்டங்களின் ஒலிகளைக் கேட்டவுடன் கண்களைத் திறந்து விட்டேன். என் எதிரே கரடிகள் இரை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். பார்த்தவுடன் எனக்குப் பயம் அதிகரிக்கவே, குருதேவரை நினைத்து கண்களை மூடி தியானிக்கலானேன். அதன் பிறகு விடியும்வரை என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது.

பகல் 12 மணிக்கு தியானத்தைக் கலைத்து விட்டு, குருதேவர் காட்டிய இலைகளையும், கனி

களையும் ஆகாரமாக எடுத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, மரத்தடியில் படுத்து உறங்கி விட்டேன். விழித்ததும் காட்டிற்குள் சிறிது சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றேன். ஒரு இடத்தில் மலைகளின் இடுக்குகளில் கற்கள் சிறிதும் பெரிதுமாக அடுக்கி வைத்து இருந்தது. அதைப் போய்ப்பார்க்கச் சென்றேன். அதன் அருகில் சென்று பார்க்கும் போது மனிதர்கள் அடுக்கி வைத்தது போன்று தெரிந்தது. கற்களின் இடுக்கில் உற்றுப் பார்த்தேன். உள்ளே என்ன இருக்கிறது என்று உள்ளே இருந்ததோ, பெரிய கரடிகளும் குட்டிகளும். என் வாசனையை நுகர்ந்ததோ என்னவோ? உறுமத் தொடங்கிவிட்டது. எனக்குப் பயம் வரவில்லை. நான் மெதுவாக நகர்ந்து வந்துவிட்டேன்.

நோயாளிகளை நுகர்ந்து பார்த்து குணமாக்குதல்

பின்பு வேறு சில இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு நான் தியானம் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து, தியானத்தில் அமர்ந்தேன். காட்சிகள் தெரியலாயின. அந்த மலைப்பகுதியில், முற்காலங்களில் மலைவாசிகள் எவ்வாறு வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்ற நிலையையும், காடுகளில் உள்ள விலங்கினங்கள் வெகுதொலைவில் வரும் போதே நுகர்ந்து, குறிப்பறிந்து, இன்ன விலங்

கினம் என்று தெரிந்து கொண்டு, தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கின்றனர். அதைப் போன்றே ஒருவருக்கு நோய் கண்டுவிட்டால், அப்பொழுது அவர்களில் ஒருவர் நோயுடன் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருப்பவரைப் பார்த்து நோயின் நிலைகளை அறிந்துகொள்ள நுகர்த்து பார்த்துவிட்டு காட்டிற்குள் சென்று, பல மூலிகைச் செடி-கொடிகளை, எடுத்துக் கொண்டு வந்து மீண்டும் நோயாளியை நுகர்ந்து பார்த்து, தான் கொண்டு வந்த மூலிகைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, நோயாளியை நுகர்ந்து பார்ப்பதும் மூலிகையை நுகர்வதுமாக, இப்படி ஒவ்வொரு மூலிகையாக நுகர்ந்து பார்த்துவிட்டு, கடைசியில், இரண்டு மூலிகைச் செடியின் இலைகளை ஒன்று சேர்த்துப் பக்குவப்படுத்தி பிழிந்து நோயாளியைக் குடிக்கச் செய்கிறார். நோயாளியும் குணம் அடைகின்றான்.

குருதேவர் காட்சி கொடுத்து நோயாளியை நுகர்ந்து பார்த்தும், மூலிகையை நுகர்ந்து பார்த்ததின் நோக்கத்தை விளக்கிக் கூறினார். “அதாவது நோயாளியின் உடலில் நோய்க்குக் காரணமான உணர்வுகளின் மணம் வெளிப்படுவதை நுகர்ந்து பார்த்துவிட்டு, தான் கொண்டு வந்த மூலிகைகளில் எந்த மூலிகை இந்த நோயைக் குணப்படுத்த உதவும் என்று பரிசீலித்துப் பார்ப்பதற்கே, அவன் நுகர்ந்து பார்த்தது. நோயைக் குணப்படுத்தும் மூலிகையைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைப் பக்குவப்படுத்திக் கொடுக்கின்றான்.

நோயாளி குணமடைகின்றான். இவ்வாறே ஒவ்வொரு நோய்களுக்கும், தான் கண்டுபிடித்த மூலிகைகளை, தன் கூட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, தங்கள் கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள், நோயிலிருந்து விடுபட்டு தங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும், தாங்கள் கண்டு பிடித்த முறைகள் மறைந்துவிடாமல் மற்றவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து, மேலும் மேலும் புதுப்புது கண்டுபிடிப்புகளால் ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றனர் காட்டில் வாழ்ந்த மனித இனம்” என்று கூறினார்.

பிறகு காட்சியாகக் ‘கீரியும் நல்ல பாம்பும் ஒன்றுடன் ஒன்று சண்டையிடுவதைக்’ காண்பிக்கிறார். கீரி கடித்து நாகத்திற்குக் காயங்கள் ஏற்படுகின்றது. நாகம் கோபத்தால் கீரியைக் கொத்திவிடுகின்றது. கீரியின் உடலில் விஷம் பாய்ந்துவிடுகின்றது. கீரி சண்டையிலிருந்து விடுபட்டு வேகமாக ஓடுகின்றது. ஓர் இடத்தில் நின்று நான்கு திக்குகளை நோக்கி தன் உணர்வுகளைச் செலுத்திச் சுவாசிக்கின்றது. பின்பு ஒரு திசையில் வேகமாக வெகுதூரம் ஓடி, ஒரு மூலிகைக்கொடி படர்ந்திருப்பதில் படுத்துப் புரண்டு, அந்த மூலிகையைச் சிறிது சாப்பிடுகிறது. பின்பு கீரி அமைதி கொண்டு, வழக்கம்போல் இரையைத் தேடிச் செல்கின்றது.

“இதைப் பார்த்தாய் அல்லவா” இந்தக் கீரிக்கு யார் சொல்லிக் கொடுத்தது, விஷத்தைத் தன் உடலிலிருந்து மாய்க்க மூலிகையைத் தின்னும்

படியும், புரளும்படியும்? அதாவது, பாம்பின் விஷம் கீரியின் உடலில் பாய்ந்தவுடன், கீரியின் உடலில் உள்ள வீரிய உணர்வுகள் உந்தப்பட்டு, பாம்பின் விஷத்தை மாய்க்கும் எண்ணம் உருப்பெற்று, தன் உடலில் உள்ள வீரிய உணர்வை நான்கு திக்கிலும் செலுத்திச் சுவாசிக்கின்றது. அச்சமயம் கீரியின் மயக்கம் சிறிது தெளிகின்றது. அந்தத் திசையை நோக்கி விரைந்து செல்லும்பொழுது, தான் முதலில் சுவாசித்தபோது உணர்ந்த மணம் மூலிகையின் அருகில் வந்ததும், மூலிகையின் மணம் அதிகமானதும் ஒரே இனமாகக் கண்டு, கொண்டு, புரலுகின்றது. ஆனால், தன்னினங்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கத் தெரியாது. ஆனால், கீரியின் வீரிய உணர்வால் சுவாசித்த உணர்வின் ஆற்றல்கள், கீரியின் தசைகளில் கலந்து நுண்ணணுக்களாக விளைந்து, உயிரில், ஆத்மாவில் சேர்ந்து, கீரி இறந்த பின் மறுபிறப்பாக, தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் உடலமைப்பாக, மறு உருவம் பெறுகின்றது என்பதைப் பார்த்தாய் அல்லவா'' என்று உணர்த்திவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

இவ்வாறே 48 நாட்களிலும் பல நிலைகளைக் காட்சியாகவும் என் உடல் உணர்வுகளிலும் உணர்த்தி உபதேசித்து பல உண்மை நிலைகளை அறியச் செய்து ஆத்மசுத்தி செய்து கொள்ளும் ஆற்றலைப் பதிய வைத்தார் குருதேவர். 48 நாட்கள் முடிந்ததும், நடந்து திருத்தணிக்குப் போகும்படி கூறினார்.

திருத்தணிக்குப் புறப்படுதல்

குருதேவர் கூறியபடி, பயணம் மேற்கொண்டேன். காலை 5. 00 மணியளவில் புறப்பட்டு அடிவாரம் வந்து சேர முன்று மணி நேரம் ஆயிற்று. சிறிது நேரம் இளைப்பாறிவிட்டு, என்னிடம் இருந்த 25 பைசாவிற்கு தேனீர் வாங்கிக்குடித்து விட்டு திருத்தணியை நோக்கி நடக்கலானேன். சித்திரை மாதமானதால், வெய்யில் கடுமையாக இருந்தது. காலில் காலணி கூட இல்லை. காலோ ஆணிக்கால், தரையோ சுடுகின்றது. காலில் உள்ள ஆணியில் சிறுகல்லை மிதித்துவிட்டாலும் வலி எடுக்கிறது. எப்படியோ சமாளித்து நடந்து செல்கின்றேன்.

சாலையின் ஓரத்தில் உள்ள மாந்தோப்பு தெரிகின்றது. தோப்பின் வேலிக்கு வெளியில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் மரத்திலிருந்து மாம்பிஞ்சு உதிர்ந்து கீழே கிடப்பது தெரிந்தது. நான் அங்குச் சென்று மாம்பிஞ்சை எடுத்துத் தின்றுகொண்டே நடக்கலானேன். சிறிது நேரத்தில் தொண்டை 'கர கர' வென்று ஆகி நாக்கு வறட்சியில் தாகம் எடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. நான் செல்லும் பாதையில் வீடுகள் இல்லை. சிறிது தூரத்தில் ஒரு கிணறு இருந்தது. அந்தக் கிணற்றருகில் சென்று பார்த்தேன். படி இருந்தது. கிணற்றில் இறங்கித் தண்ணீர் குடித்தேன். நீரோ 'சப்'பென்று இருந்தது. தாகம் அடங்கவில்லை. குடித்த நீரால் வயிறு நிறைந்துவிட்டது. தொண்டைக் கரகரப்பு

நீங்கவில்லை. எப்படியோ ஆகட்டும் என்று நடக்கலானேன். ஐந்து மைல் நடந்திருப்பேன். தாகத்தினால் நாக்கு வறட்சியடையவே, ஒரு சிந்தனையுமில்லாது, சாலையின் ஓரத்தில் உள்ள புளியமரத்தின் நிழலில் தியானத்தில் அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தில் புளியமரத்தின் இலைகளைப் பறித்து உண்ணும்படி உணர்வுகள் உணர்த்தியது. உடனே தியானத்தைக் கலைத்துவிட்டு மரத்தில் ஏறி இலைகளைப் பறித்துத் தின்றவுடன் உமிழ் நீர் சுரக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. தாகம் அடங்கியது. தொண்டைக் கரகரப்பும் நீங்கியது. உடலுக்குத் தெம்பும் வந்தது. என் பை நிறைய புளியம் பூ, இலை, பிஞ்சுகளைப் பறித்து நிரப்பிக்கொண்டு நடக்கலானேன்.

அப்பொழுது என் சிந்தனையில் வறுமையில் வாடும் கோடானு கோடி மக்கள் எவ்வாறெல்லாம் வாடிக் கொண்டும், வேதனைப்பட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள், என்ற எண்ணம் உதிக்கின்றது. அதுவே காட்சியாகப் பல நிலைகள் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. வாயில் புளியம் இலையை மென்று குதப்பிக் கொண்டிருந்ததால் தாகமே எடுக்கவில்லை. என் உணர்வில் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு வகையில் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலைகள் காட்சிகளாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பதால் வெய்யிலின் கொடுமையோ, கால் ஆணியால் ஏற்படும் வலியோ தெரியாமல் நடந்து கொண்டேயிருந்தேன். இவ்வாறு இரவு 8.00 மணி வரை நடந்தேன். சாலையின் ஓரத்தில்

ஒரு மண்டபம் தெரிந்தது. அங்குச் சென்று பார்த்தேன். அங்கு ஒருவரும் இல்லை. அந்த இடத்தில் நான் எடுத்துச் சென்ற புளியம் இலைகளைத் தின்றுவிட்டு தியானத்தில் அமர்ந்தேன். இரவு ஒரு மணியளவில் படுத்துக்கொண்டேன்.

வியாபாரி சொன்னது

விடிந்து 7. 00 மணியளவில் எழுந்து சூரிய தியானம் செய்துவிட்டு, மண்டபத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்த புளிய மரத்தில் இலைகளைப் பறித்துக் கொண்டு சிறிதளவு தின்றுவிட்டு, பையில் நிரப்பிக் கொண்டு நடக்கலானேன். 10. 00 மணி அளவில் புத்தூர் என்ற ஊரைக் கடந்து செல்லும்பொழுது, ஒருவர் ஓடிவந்து, என் கையைப் பிடித்து நிறுத்தி ‘என்னைத் தெரியவில்லையா?’ என்று கேட்டார். நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, “லாரி ஒன்று குழந்தை மீது மோதுவதை நான் பார்த்ததும் ‘ஆ’ என்று அலறியதிலிருந்து, எனக்குப் பேச்சு வராமல் போகவே, ஒரு வருட காலம் எந்த வைத்தியம் செய்தும் பேச முடியாமலிருந்த என்னை, நீங்கள் தானே பேச வைத்தீர்கள், பழனியில்,” என்றார். அவர் விவரம் சொன்னபின் ‘இப்பொழுது உங்களைத் தெரிகிறது’ என்றேன். காப்பி குடிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார்: நான் என்ன சொல்லியும் கேட்காமல் வற்புறுத்தினார். நான் காப்பி மட்டும் குடித்துவிட்டு, ‘திருத்தணிக்குப்

போகவேண்டும், விடை கொடுங்கள்', என்று கேட்டேன். 'உங்களிடம் சில விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது' என்றார். 'நீங்கள் இங்கு என்ன செய்கிறீர்கள்' என்று நான் கேட்டதற்கு அவர் 'நம்ம ஊர்லே சரக்குகளை தயார் செய்து, இங்கு கொண்டு வந்து, இந்த ஊரிலும் பக்கத்து ஊரிலும் வியாபாரம் செய்கின்றேன்' என்றார்.

'நீங்கள் சில விஷயங்கள் சொல்லவேண்டும் என்றீர்களே என்ன விஷயம்' என்று கேட்டேன். எங்கள் வீட்டிற்குப் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஒருவருக்கு ஒரு கையும் காலும் வராமல் இருந்தது. அவரைக் காரில் உங்களிடம் கூட்டி வந்தேனல்லவா, அவருக்கு நீங்கள் விபூதிப் பாக்கெட்டை ஆசீர்வதித்து, கைகால்களிலும் தேய்த்து, சிறிது நீரில் போட்டுக் குடிக்கும்படி சொல்லி பயிற்சி கொடுத்து, இதன்படி செய்தால் நீங்கள் நன்கு நடப்பீர்கள் என்று சொன்னீர்கள். நீங்கள் சொன்னபடி செய்து வந்தார். இப்பொழுது நல்லவிதமாய் நடந்து, வழக்கம்போல் வேலைகளைச் செய்து வருகிறார். அவருக்கு வேண்டியவர் ஒருவர் நோயால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவரைக் கூட்டிக் கொண்டு நாங்கள் மூவரும் பழனிக்கு வந்தோம். உங்கள் சைக்கிள் கடைக்கு வந்து பார்க்கும் பொழுது கடை மூடி இருந்தது. பக்கத்தில் விசாரித்தேன். 'அவர் எங்குப் போனாரோ தெரியவில்லை. இரண்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டது. இங்குத் தினம் வந்து, நோயாளிகள்

கேட்டு, ஏமாற்றத்துடன் போகிறார்கள். இதைப் பாரிக்கும்பொழுது எங்களுக்குக் கஷ்டமாயிருக்கிறது' என்றார்கள். நாங்கள் மூவரும் உங்கள் வீட்டிலாவது நீங்கள் இருக்கும் இடத்தைக் கேட்கலாம் என்று உங்கள் வீட்டிற்கே போனோம். உங்கள் மனைவியிடம் கேட்டவுடன், அழுது கொண்டே 'எங்கே போனார் என்று எங்களுக்கும் தெரியவில்லை!' என்று சொல்லிவிட்டு, 'சின்ன பையன் அப்பாவை நினைத்துக் கொண்டே "நயினா நயினா"' என்று அழுகிறான்' என்று சொன்னார்கள். வீட்டிற்கு வந்து 'ஏன் கேட்டோம்' என்று எங்களுக்கு மிகவும் வருத்தமாய் ஆகி விட்டது, என்று சொல்லிவிட்டு, கண்களில் நீர் ததும்ப தழதழத்த குரலில் 'சாமி உங்களுக்கு ஊரில் என்ன குறை? நீங்கள் குழந்தைகளுக்காகவாவது ஊருக்குப் போவோம்' என்று காலைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு 'கோ' வென்று அழ ஆரம்பித்து விட்டார். பிறகு அவருக்கு நான் சமாதானம் சொல்லிவிட்டு "என் மனைவி நோய்வாய்ப்பட்டு மரண அவஸ்தையில் இருந்ததைக் குணப்படுத்திக் கொடுத்தார் குருதேவர் 'நான் சொல்வதைக் கேட்பாயா? என்று குருதேவர் என்னிடம் வாக்கு கேட்டார். நான் 'சரி' என்று வாக்கு கொடுத்த பின், குருதேவர் சொன்னபடி செய்யவில்லை என்றால், குருதேவரின் கோபத்திற்கு நான் ஆளாக வேண்டுமல்லவா'', என்று அவருக்கு ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு 'திருத்தணிக்குப் போகின் றேன்' 'பஸ் வரட்டும்' என்றார். 'வேண்டாம்'

என்று சொல்லிவிட்டு திருத்தணி நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தேன்.

வாத நோயைக் குணமாக்குதல்

மாலை 5.00 மணியளவில் திருத்தணியை அடைந்தேன். புத்தூரில் என்னைப் பார்த்த வியாபாரி திருத்தணி மலையில் முதல் படியில் வீற்றிருந்தார். என்னைப் பார்த்ததும் 'காப்பி சாப்பிடலாம்' என்று உணவு விடுதிக்குக் கூப்பிட்டார். 'என்னால் சாப்பிட முடியாது' என்று எவ்வளவு சொல்லியும் கேட்காமல் காப்பி சாப்பிட கூப்பிட்டுக் கொண்டே இருந்தார். அவர் வற்புறுத்தல் தாங்காது கடைக்குப் போனோம். இரண்டு காப்பி வாங்கிச் சாப்பிட்டேன். இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர், நாங்கள் காப்பிக் கடையை விட்டு வெளியில் வந்ததும், வியாபாரியைத் தனியே அழைத்து விசாரித்துவிட்டு இருவரும் என்னிடம் வந்தார்கள்.

விசாரித்தவர், "நான் ஒரு விவசாயி, இங்கிருந்து பத்தாவது மைலில் எங்கள் கிராமம் இருக்கிறது. என் மனைவிக்கு ஒன்றரை வருட காலமாக எழுந்து உட்காரவோ, நடக்கவோ முடியவில்லை. என்ன நோய் என்று தெரியவில்லை. எந்த வைத்தியத்திற்கும் கட்டுப்படவில்லை. என்ன செய்வதென்றும் தெரியவில்லை. சாமி எங்கள் ஊருக்கு வந்து என் மனைவியின் நோயைப் போக்கி நடக்க வைக்க வேண்டும்." என்று கண்

களில் நீர் ததும்ப ஊருக்குக் கூப்பிட்டார். நான் இங்குத் தியானத்திலிருந்துவிட்டு, அதன் பிறகு தான் எங்கும் வர முடியும்,' என்றேன். 'தாங்கள் எப்படிச் சொல்கிறீர்களோ அதுவரைக்கும் இங்கே யேயிருந்து தங்களை அழைத்துக் கொண்டு போகிறோம்'' என்றார்.

வியாபாரியையும் விவசாயியையும் கூட்டிக் கொண்டு மலை மீது ஏறிச் சென்றேன். குருதேவர் கூறிய இடத்தை அடைந்தவுடன் அவர்கள் இருவரையும் நான்கு நாள் கழித்து, வரும்படி சொல்லி விட்டு, குருதேவர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் தியானத்தில் அமர்ந்து கொண்டேன். வியாபாரியிடம், நான் எங்கு இருக்கிறேன் என்று ஊரில் யாருக்கும் தெரியப்படுத்தக் கூடாது' என்றும் சொல்லி அனுப்பி விட்டேன்.

நான் தியானத்தில் இருந்த நான்கு நாட்களிலும் பல நிலைகள் காட்சிகளாகத் தெரிந்து கொண்டிருந்தன. யாம் காட்சிகளாகப் பார்த்த பலநிலைகளுக்கும் குருதேவர் விளக்கி உபதேசித்து அருளிவிட்டு, நாளை வரும் விவசாயியின் ஊருக்குச் செல்லும்படி கூறிவிட்டு மறைந்துவிட்டார்.

நான்காம் நாள் நானிருக்கும் இடத்திற்கு விவசாயியும், வியாபாரியும் வந்து என்னை அழைத்துக் கொண்டு, விவசாயியின் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். விவசாயியின் மனைவி வாத நோயால் கைகால் பாதிக்கப்பட்டு படுத்த படுக்கையாக இருந்தார்கள்.

அன்று இரவு தியானத்தில் அமர்ந்தேன். அச்சமயம் காட்சியாக,

“விவசாயியின் தாயார் வாதநோயுடன் கைகால் வராமல் படுக்கையிலிருந்துகொண்டு, வேதனையுடன் பலமுறை மருமகளைக் (விவசாயியின் மனைவியை) கூப்பிட்டார்கள். அப்பொழுது மருமகள் ‘சனியன் தொலையமாட்டேன் என்கிறதே, என்று முனகிக் கொண்டே, மாமியாரைப் பார்க்க அருகில் வந்தார். ‘ஒரு பக்கமாக என் கைகால் வலிக்கின்றது. என்னை அந்தப் பக்கம் கொஞ்சம் புரட்டிவிடு’ என்றார்கள். மருமகளோ, ‘நீ செத்தால்தான் எனக்கு விடிவுகாலம் வரும்’ என்று சொல்லிக் கொண்டே, வேண்டாவெறுப்புடன் மாமியாரை ஒரு பக்கமாகப் புரட்டி விட்டார். மருமகள் கோபத்துடன் ஏசிக் கொண்டு புரட்டி விடுவதைக் கண்டு, மாமியார் வேதனையுடன் ‘இப்படி எல்லாம் ஏசுகிறாயே, முருகா!’ என்று சொல்லி வேதனையுடன், பெருமூச்சு விட்டார்கள். மருமகளுக்குக் கோபம் வந்து ‘என்னை இப்படி எல்லாமா பேசுகிறாய்’ என்று ஏச, மாமியாரும் வேதனையுடன் பேசினார்கள்.

மருமகள் கோபத்துடன் ஏசிய உணர்வலைகள், மாமியாரின் உணர்வுகளில் உந்தப்பட்டு சுவாசித்த உணர்வலைகள், மாமியாரின் இரத்தத்தில் கலப்பது காட்சியாகத் தெரிந்தது. இதைப் போன்று மாமியார் சாபமிட்டு ஏசிய உணர்வலைகள், மருமகளின் உணர்வுகளில் உந்தப்பட்டு, மருமகள் சுவாசித்த உணர்வலைகள்

மருமகளின் இரத்தத்தில் கலப்பதும் காட்சியாகத் தெரிந்தது.

மேற்கூறியவாறு ஒருவருக்கொருவர் பல மாதங்களாக நினைத்தும் ஏசியும், பேசிக் கொண்ட உணர்வலைகள் அதாவது மருமகள் மாமியாரை நினைத்து ஏசிய உணர்வலைகள் மாமியாரின் உடலில் வினைகளாக விளைகின்றன. மாமியார் மருமகளை நினைத்து சாபமிட்டுப் பேசிய உணர்வலைகள் மருமகளின் உடலில் வினைகளாக விளைகின்றன.

மாமியார் வேதனை உணர்வுடன், மருமகளை எண்ணியவாறே உடலைவிட்டு உயிராத்மா பிரிந்து சென்றது.

“மாமியார் எப்பொழுது இறக்குமோ” என்ற வேதனையுடன் ஏங்கி இருக்கும் நிலையில் மாமியார் இறந்ததைப் பார்த்தவுடன், மாமியாரின் உயிராத்மா மருமகளின் சுவாசத்தின் ஈர்ப்புக்குச் சென்று, இரத்தத்தில் கலந்துவிடுகின்றது. சில நாட்களில், மருமகளின் உடலில் மாமியாரின் உயிராத்மா இயங்கத் தொடங்கி, மாமியார் எந்த நோயினால் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார் களோ அதே வேதனையை மருமகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைகள்”

எனக்குக் காட்சியாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும் சமயம், குருதேவர் காட்சி கொடுத்து “இதற்கு நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?” என்று கேட்டுவிட்டு, அதற்குச் சில வழிமுறைகளை

உணர்த்தி உபதேசித்தார்கள். பிறகு தியானத் தைக் கலைத்துவிட்டேன்.

விவசாயியின் மனைவியிடம், நீங்களும் உங்கள் மாமியாரும் அடிக்கடி கோபித்துக் கொள் வீர்களா?" என்று கேட்டேன். "ஆம்" என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். 'நான் சொல்கிறபடி செய் தால் நோய் தீரும்' என்றதும், 'தாங்கள் எப்படிச் செய்யச் சொல்கின்றீர்களோ, அதன்படி நாங்கள் செய்கிறோம்' என்றார்கள்.

விவசாயியின் குடும்பத்தில் உள்ள அனை வரையும் தியானத்தில் அமரச் செய்து, தியானம் இருந்து கண்களைத் திறந்தவுடன் விவசாயியின் தாயாரின் பெயரைச் சொல்லி 'அவர் உயிராத்மா மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியால் புனிதம் பெற வேண்டும்' என்று குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரை யும் குருதேவர் உணர்த்திய வழியில் சொல்ல வைத்தேன். இவ்வாறு பத்து நாட்கள் தியானம் இருந்து சொல்ல வைத்ததனால், விவசாயியின் மனைவி பத்து நாட்களில் மெள்ள, மெள்ள எழுந்து நடக்கலானார்.

விவசாயியின் குடும்பத்தில் அனைவரும் மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். விவசாயியின் மனைவி இனி நான் யாரையும் மனம் நோகும்படி பேசமாட்டேன் என்று வேண்டிக் கொண்டார். தொடர்ந்து நீங்கள் தியானம் செய்து வந்தால் உங்களை அறியாது வரும் கோபம், குரோதம், பயம் நீங்கி உங்கள் குடும்பத்தில் நலமும், வளமும் பெற்று வாழ்வீர்கள் என்று ஆசீர்வதித்து விட்டு

குருதேவர் எனக்குச் சொல்லியபடி திருவண்ணாமலைக்குப் புறப்பட்டேன். ஆனால், விவசாயி என்னுடன் திருவண்ணாமலை வரைக்கும் வந்து என்னை விட்டு வருகிறேன் என்று என்னுடன் புறப்பட்டார் என்னைத் தனிமையில் திருவண்ணாமலைக்கு நடந்து போகும்படி குருதேவர் சொல்லியிருப்பதால், என்னுடன் யாரும் வரவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டேன்.

குறிப்பு:- விவசாயியின் வீட்டில் தங்கி இருந்த பத்து நாட்களிலும், குருதேவர் சொற்படி தினமும் ஒரு வேளை சாதத்தைக் கரைத்துக் குடித்து வந்தேன்.

நான் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றேன். தனிமையில் பத்து மைல் நடப்பதும் இரண்டு மணி நேரம் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதும், ஆக, இவ்வாறே நடந்து, இரவு 8.00 மணியானதும் மரத்தடியில் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவேன். அப்பொழுது குருதேவர் பல நிலைகளைக் காட்சியாகவும், உணர்வுபூர்வமாகவும் உணர்த்துவார்கள். இரவு 11.00 மணி அளவில் படுத்துக்கொள்ளும் படி கூறுவார்கள். படுத்துக்கொள்வேன். காலை 5.00 மணியளவில் எழுந்து நடப்பதும், இடையில் புளிய மரத்தைப் பார்த்தால், புளியம் தழைகளைப் பறித்துப் பையில் வைத்துக்கொண்டு, அதைக் கொஞ்சம் மென்று, தின்றുകொண்டே நடப்பேன்.

இவ்வாறு ஐந்து நாட்கள் நடந்து, ஐந்தாவது நாள் மாலை 3.00 மணியளவில் திருவண்ணாமலை

மலை அடிவாரம் வந்து சேர்ந்தேன். அங்குள்ள ஒரு மடத்தில் அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தில் உறக்கம் வந்துவிட, உறங்கிவிட்டேன்.

அருணகிரிநாதர் ஞானம் பெற்ற நிலை

இரவு 7. 30 மணியளவில் விழித்த என்னை சிறிது நேரத்தில், வேறு ஓர் இடத்திற்கு குரு தேவர் அழைத்துச் சென்றார். அங்குச் சென்றதும் அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கை நிலைகளை உபதேசிக்கலானார்.

அதாவது, அருணகிரி தன் செல்வச் செருக்கினால் பெண் மோகம் கொண்டு, காமவெறியால், பல பெண்களின் படுக்கையறைகளை அடைந்து, ஊதாரித்தனமாகச் செல்வத்தை செலவழித்து, செல்வம் அழிந்து பெண் வியாதியாகி, முற்றி பெரு வியாதியாக மாறி, மேனியின் அழகு விகாரமாகியது. மேனி அரித்தாலும் காமம் தணியாது, காமத்தின் உந்தலினால், தன் ஆசைநாயகிகளை அணுக, ஆசைநாயகிகளோ அருணகிரியின் விகாரத் தோற்றத்தைக் கண்டு காறி உமிழ்ந்தனர். உற்றார் உறவினர் வெறுக்க, ஊர்மக்கள் சிரித்ததாலும், செல்வத்தை இழந்து இருந்ததாலும், மேனியில் அரிப்பு மொய்த்ததாலும், தன் காமத்தின் உந்தலினால், மோகம் தணியாது, தன் சகோதரியிடமே காமத்தின் இச்சைகளைச் சொல்லி, ஆசைநாயகிகளை அடைய பொருள் கேட்கின்றார் அருணகிரி.

தன் சகோதரனின்பால் உள்ள பாசத்தால், அவனையும் அறியாது என்னிடம் அவன் இச்சைகளைச் சொல்லி பொருள் கேட்கின்றானே என்ற வேதனையுடன், 'உனக்கு இச்சைதானே தீர வேண்டும். இதோ இந்த உடலில் (தன் உடலைக் காண்பித்து) உன் இச்சைகளைத் தீர்த்துக் கொள்' என்று சொல்லியவாறு மயங்கிக் கீழே விழுந்து உயிர் துறந்தார்கள். சகோதரியின் நிலையைக் கண்டு அருணகிரி தன் உடலின் வாழ்க்கையை வெறுத்து, உடலை மாய்த்திடும் எண்ணங் கொண்டு, கோபுரத்தின் மீதேறி, கீழே வீழ்ந்திடும் தருவாயில், அடுத்த பிறவியாவது 'இந்த உடலை விட்டுப் பிரியும் உயிராத்மா உயர்ந்த குணங்கள் கொண்ட உடலைப் பெறட்டும்' என்ற உணர்வுகள் உந்தி விண்ணை நோக்கி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், தெய்வீகக் குணங்களின் உணர்வுகள் கொண்ட மெய்ஞ்ஞானியின் உயிராத்மா, அருணகிரியின் ஏக்கத்தின் சுவாசத்தில் ஈர்க்கப்பட்டு, இரத்தத்தில் கலந்ததனால், அருணகிரியின் உணர்வுகள், மெய்ஞ்ஞானத்தின் உணர்வுகளாக மாறின. அதனால், கோபுரத்தில் இருந்து கீழே விழாமல், மெய்ஞ்ஞான உணர்வாக, புலமைகள், பாடும் ஆற்றல்கள் பெற்றார் என்பதை உபதேசித்து அருளினார்.

அருணகிரியின் இரத்தத்தில் குடி கொண்டுள்ள மெய்ஞ்ஞானியின் உயிராத்மா, தன் மெய்ஞ்ஞானத்தின் ஆற்றல் மிக்க உணர்வலைகள் ஈர்ப்பதை அருணகிரி சுவாசிப்பதால், அருணகிரியின் உயிரில்

உராயும்பொழுது, தெய்வீக உணர்வுகளின் குணங்களைப் பாடச் செய்கின்றது.

சுவாசித்த மெய்ஞ்ஞானத்தின் ஆற்றல் மிக்க உணர்வலைகள் இரத்தத்தில் கலந்து, இரத்தம் தசைகளிலும், உடல் உறுப்புகளிலும் கலப்பதால், தசைகளிலும் உடல் உறுப்புகளிலும் அணுத்திசுக்களாக உருப்பெறுகின்றன. உருப்பெற்ற அணுத்திசுக்கள் நுண்ணணுக்களாக விளைந்து அருணகிரியின் உயிராத்மாவின் ஈர்ப்பிற்குச் சென்று, உயிரின் அணைப்பில் உயிராத்மா இயங்குகின்றது. அருணகிரியின் இரத்தத்தில் குடிகொண்டுள்ள மெய்ஞ்ஞானியின் ஆற்றல் மிக்க உயிராத்மா மேலும் தன் ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றது.

மேற்கூறியவாறு அருணகிரியின் வாழ்க்கையில், தன் இரத்தத்தில் குடி கொண்டுள்ள மெய்ஞ்ஞானியின் உயிராத்மாவின் வளர்ச்சியில், அருணகிரியின் உயிராத்மா மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும் உயிராத்மாவாக வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

அருணகிரியின் இரத்தத்தில் குடி கொண்டுள்ள மெய்ஞ்ஞானியின் உயிராத்மா, அருணகிரியின் உடலை இயக்கி, சூரியன் வெளிப்படுத்தும் காந்த ஆற்றலையும், கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், சப்தரிஷி மண்டலங்கள் வெளிப்படுத்தும் பேராற்றல்களையும் பெற்று, தான் பெற்ற ஆற்றல் மிக்க உணர்வலைகளால் உருப்பெற்ற உண்மை நிலைகளைப் பாடலாகப் பாடி, பாடிய பாடல்களை

ஒலியலைகளாகப் படரச் செய்தும், அருணகிரியின் உடலில் இருந்தவாறே பேராற்றல் மிக்க உயிராத் மாவாக வளர்த்துக் கொண்டு, அருணகிரியின் உடலைவிட்டு மெய்ஞ்ஞானியின் உயிராத்மா ஒளியாக வெளிவந்து சப்தரிஷி மண்டலங்களின் சுழற்சி வட்டத்தைச் சென்றடைகிறது.

அருணகிரியின் உடலைவிட்டு மெய்ஞ்ஞானியின் உயிராத்மா வெளியேறியபின், அருணகிரியின் உடலில் மெய்ஞ்ஞானியின் உணர்வலைகள் பதிந்து, வளம் பெற்று இருந்ததனால், அருணகிரி தன் ஆற்றலைப் பெருக்கிக்கொண்டு, தான் கண்டறிந்த உண்மை நிலைகளைப் பாடலாகவும், உபதேசமாகவும் மக்களுக்கு உணர்த்தலானார். இவ்வாறு ஊர் ஊராகச் சென்று, அங்கு அமைந்துள்ள ஆலயங்களில், தான் கண்டறிந்த தெய்வ குணங்களின் உணர்வுகளைப் பாடியும் உபதேசித்தும் வரும் நிலையில், அதைக் கேட்டறிந்த மக்களுக்கு அருணகிரியின்பால் பக்தியும், அன்பும், பாசமும் பெருகலாயின.

இதைக் கண்ட பொறாமை கொண்ட மந்திரவாதிகள், அதாவது ஆவிகளைக் கைவல்யம் படுத்திக் கொண்டு, வேள்விகள் செய்து, தெய்வத்தின் பெயரால் பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டி மக்களையும் அரசனையும் ஏமாற்றி, புகழ் தேடிவந்த மந்திரவாதிகளுக்குப் புகழ் மங்கி வருவதைக் கண்டு, அருணகிரிக்குப் பல இன்னல்களை மந்திரவாதிகள் விளைவித்தனர். மந்திரவாதிகளின் செய்கைகளைப் பொருட்படுத்தாது, பேருண்மை

யின் உணர்வலைகளின் ஆற்றல்களை, பல வருடங்களில் தனக்குள் வளர்த்துக்கொண்ட, உயிராத்மாவை, ஒளியாக வளர்த்துக்கொண்டு, உடலை விட்டுப் பிரிந்து ஒளியாக வெளியேறினார் என்றும், இந்த நிலைகள் அனைத்தையும் குருதேவர்காட்சியாகக் காண்பித்து உணர்த்தினார்கள்.

அருளாடுவோர் நிலை

சிறிது நேரம் ஓய்வுக்குப் பின்பு, மீண்டும் உபதேசிக்கலானார். ஒவ்வொரு ஊர்களிலும், ஊர்க் காவல் தெய்வம் என்ற பெயரில் வழிபாடு செய்துவருபவர்கள், தங்கள் குறைகளையும், கஷ்ட நஷ்டங்களையும், நோய்களையும் போக்கக் கோரிக்கைகள் வைத்து, முறையிட்டு, உயிர்ப் பலி கொடுப்பதும், அச்சமயம் பம்பை, உறுமி மேளம் போன்ற வாத்தியங்களை முழங்கச் செய்து, ஊளையிட்டு, குவளையிட்டு அருள் ஆடச் செய்கின்றனர். மேற்கூறியவாறு வாத்தியங்களின் ஒலிகளைக் கேட்பவர் உணர்வுகள் உந்தப்படுகின்றன. அச்சமயம் தங்கள் கஷ்டங்களை எண்ணி வேதனையான உணர்வுகளுடன் ஏங்கி இருக்கும்பொழுது, வேதனையான உணர்வுகள் உந்தப்பட்டு, இதைப் போன்ற உணர்வுகளுடன் இறந்து காற்றில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் உயிராத்மாவை ஈர்த்து சுவாசிக்கும்பொழுது இரத்தத்தில் கலந்து, தெய்வத்தின் பெயரைச் சொல்லி அருள் ஆடத் தொடங்கிவிடுகின்றது.

இவ்வாறு வேதனையான உணர்வுள்ள உயிராத்மா இரத்தத்தில் கலந்திருப்பதால் கை, கால் குடைச்சல், மேல்வலி போன்ற உபாதைகள் ஏற்படுவதும், பம்பை போன்ற மேள வாத்தியங்களின் ஒலிகளைக் கேட்டாலும், ஆலயங்களுக்குச் சென்று கற்பூர ஆராதனைகளைப் பார்க்கும்பொழுதும் அருளாட வைத்து விடுகின்றன

அருளாடுவோர் குடும்பங்களில் பல இன்னல்கள் வரக்காரணமாகின்றன. இவர்கள் யாரிடம் பேசினாலும் கேட்பவர்களுக்கு இவர்கள் மீது வெறுப்படையும் உணர்வுகளைத் தூண்டி விடுகின்றன. இத்தகையோர் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சலிப்பு, சஞ்சலம், சோர்வு, வெறுப்பு, பயம், கோபம் போன்ற உணர்வுகள் உருப்பெறக் காரணமாகி சுவாசிப்பதால், பல வித நோய்கள் உருப்பெறுகின்றன.

மந்திரவாதிகளும், ஆவியுலகமும்

இவர்கள் சுவாசித்த உணர்வலைகள் இரத்தத்தில் கலந்து, தசைகளாக மாறும்பொழுது, அணுத்திசுக்களாக உருப்பெற்று, நோய்களை உருப்பெறச் செய்து விடுகின்றன. நோய்களை உருப்பெறச் செய்த அணுத்திசுக்கள், வேதனைகளை உருப்பெறச் செய்யும் உணர்வுகளின் நுண் அணுக்களாக வளர்ச்சி பெற்று, உயிரின் ஈர்ப்பிற்குச் சென்று, உயிரின் அணைப்பில் உயிராத்மாவாக இயங்கத் தொடங்கிவிடுகின்றன.

இத்தகையோர் இறந்தபின் இவர்கள் உயிராத்மா மனித உடலைப் பெறத் தகுதியிழந்து ஆவியுலகில் சஞ்சரிக்க நேருகிறது. இவர்கள் சுவாசத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, இவர்கள் இரத்தத்தில் கலந்திருந்த உயிராத்மாவும், இவர்கள் இறந்த பின், மனித உடலைப் பெறத் தகுதியிழந்து ஆவியுலகில் சஞ்சரிக்க நேருகிறது.

இவர்களுடைய உயிராத்மா ஆவியுலகில் சஞ்சரிக்கும் நிலையில் மந்திரவாதிகள் 'இட்சினி' போன்ற கருக்களை உருச்செய்து வைத்துக் கொண்டு, அதற்குக் கந்த மந்திரங்களைச் ஜெபித்து மேற்கூறிய உயிராத்மா போன்றவற்றைத் தன் வசம் கைவல்யப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டு, பொருள் சம்பாதிக்கும் நோக்குடன், இத்தகைய உயிராத்மாக்களை ஏனிட, பிறருக்குத் துன்பங்கள் விளைவிக்க பயன்படுத்துவதும், பொருள்களை வரவழைக்கவும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இதுபோன்றே செய்வினையால் அவதியுறுவோருக்கு, இத்தகைய உயிராத்மாவை ஏனிட வேதனையைக் கட்டுப்படுத்தவும் செய்கின்றனர். தற்கொலை செய்துகொண்ட ஆனிட வேறு ஓர் உடலில் சேர்ந்து, தொல்லைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால், இத்தகைய உயிராத்மாவை ஏனிட கட்டுப்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறு செய்து வரும் மந்திரவாதிகள் இறந்தபின், மறு ஜென்மம் மனிதப்பிறனிட எடுப்பதை இழந்து, ஆவியுலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், மற்ற

வர்கள் உடலில் சேர நேர்ந்தால், அந்த உடல் களுக்கும் தொல்லைகள் கொடுக்கின்றன.

மேற்கூறியவை அனைத்தும்காட்சியாகக் காண்பித்து உணர்த்திவிட்டு, 'நீ ஆத்மசுத்தி செய்து கொண்டு, படுத்துக்கொள்' என்றார். குருதேவர் கூறியபடி ஆத்மசுத்தி செய்துகொண்டு உறங்க லானேன்.

குமாரபாளையம் செல்லுதல்

விடிந்து காலை 6.00 மணியளவில் எழுந்த உடன் பசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. புளியந்தழை களைப் பறித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, தியானத்தில் அமர்ந்தேன். சிறிது நேரத்தில் குருதேவர் காட்சி கொடுத்து 'உனக்குத் தொல்லைகள் கொடுக்கின்றேன் என்று எண்ணுகிறாயா' என்று கேட்டுச் சிரித்துவிட்டு, 'நீ திருத்தணியில் பார்த்து வந்த விவசாயி ஆயிரம் ரூபாயை உனக்குக் கொடுக்கக் கொண்டு வருகிறான். அவன்கொடுக்கும் பணத்தை வாங்கி, நீ நூறு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு, மீதியை அவரிடம் ஆசீர்வதித்துக் கொடுத்துவிடு' என்று சொல்லிவிட்டு 'நீ நாளை தினம் குமார பாளையம் என்ற ஊருக்குச் சென்று அவனாசியப்பனைப் பார். அவன் உனக்கு அறிமுகமான வனே. அவன் வீட்டில் தங்கவேண்டாம். அங்குப் பண்டரிகோயில் என்ற பஜனை மடத்தில் தங்கவும். அந்தப் பஜனை மடத்தில் தங்கியிருக்கும்பொழுது பலதரப்பட்ட நோயாளிகளும், ஆவிகள் சாடியவர்

களும், தோஷங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் வருவார்கள். உனக்கு உபதேசித்த ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி உன்னிடம் வரும் நோயாளிகளைப் பார்க்கும்பொழுது, அவர்கள் உடல்களில் இயங்கும் நிலைகள் காட்சியாகத் தெரியவரும். அதை அறிந்துணர்ந்து, பிணிகளைப்போக்கி மகிழ்ச்சை. இவ்வாறு நீ செய்யும்பொழுது மந்திரவாதிகளின் வருவாய் குறையும். அதனால், உனக்கு மந்திரவாதிகள் தொல்லைகள் கொடுக்க முற்படுவார்கள். நீ அவர்களுக்குக் கவனமாக, நல்ல உபதேசங்களைச் செய்து, நற்செயல்களைச் செய்யும்படி அவர்களைப் பக்குவப்படுத்து என்று உபதேசித்தருளினார்.

குருதேவர் கூறியபடி திருத்தணியில் இருந்து விவசாயி என்னைத் தேடி வந்து ஆயிரம் ரூபாயை 'என் காணிக்கையாக வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லிக் கொடுத்தார். குருதேவர் கூறியபடி நூறு ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு, மீதித் தொகையை ஆசீர்வாதம் செய்து அவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டேன்.

சிறிது நேரம் கழித்து விவசாயியை ஆசீர்வதித்து ஊருக்குப் போகும்படி அனுப்பிவிட்டு, அன்று நாள் முழுவதும் திருவண்ணாமலையில் இருந்துவிட்டு, மறுநாள் காலை பஸ்ஸில் குமாரபாளையம் புறப்பட்டேன்.

குமாரபாளையத்தில் நோயாளிகளை குணமாக்குதல்

குருதேவர் கூறியபடி குமாரபாளையம் வந்த வுடன் அவனாசியப்பனை விசாரித்தபோது, அவர் சின்னப்ப நாயக்கன் பாளையத்தில் இருக்கிறார் என்றார்கள். அங்குச் சென்று அவனாசியப்பனைச் சந்தித்து விவரங்களைச் சொல்லியபின், பண்டரி கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்குப் பண்டரி கோயிலின் உரிமையாளரிடம் விவரம் சொல்லிக் கேட்டதும், சரி என்று சொல்லி ஒரு அறையை ஒதுக்கிக் கொடுத்தார்கள். அங்குத் தங்கலானேன்.

மறுநாள் காலையில் நோய்களைக் குணப்படுத்திக்கொள்ள சிலர் வந்தார்கள். குருதேவர் உபதேசித்தபடி நோயாளிகளைப் பார்க்கும் பொழுது, நோய்களின் தன்மைகள் காட்சியாகத் தெரியலாயின. நோய்க்குத் தக்கவாறு ஆசீர்வதித்து திருநீற்றைக் கொடுக்கலானேன். இவ்வாறு செய்து வரும் நிலையில், நோய்கள் குணமாவதைக் கண்டு, ஒரு வாரத்திற்குள் பல இடங்களுக்குப் பரவி மக்கள் கூட்டம் அதிகரிக் கலாயின. குருதேவர் அவ்வப்போது பல நிலைகளை உணர்த்திக் கொண்டேயிருந்தார்.

ஒவ்வொரு நாளும் பலதரப்பட்ட, பலநிலைகள் கொண்ட ஆவிகள் சாடியவர்கள் வருவார்கள் அவர்களைப் பார்க்கும் பொழுது அவர்களின்

உடல்களில் ஆவிகள் எவ்வாறெல்லாம் செயல்படுகின்றன என்று கண்டுணர்ந்த குருதேவர் உபதேசித்த உபாயத்தின்படி, இரத்தத்தில் கலந்துள்ள ஆவிகளின் உணர்வலைகளைப் பலஹீனப்படுத்தி, ஆவிகள் சாடி வந்தவர்களிடம் சில உபாயங்களைச் சொல்லி இதன்படி செய்துவந்தால், ஆவிகளின் உணர்வலைகள் முடங்கி, நீங்கள் நலமடைவீர்கள் என்று சொல்லி, அவர்களிடம் திருநீறும் எலுமிச்சம் கனிகளும் ஆசீர்வதித்துக் கொடுத்து அனுப்பிவிடுவேன். இவ்வாறு நான்கு மாதங்களில் மக்கள் கூட்டம் வருவது அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது.

மந்திரவாதிகளால் ஏற்பட்ட இன்னல்கள்

இதைக் கண்ட, அங்குள்ள மந்திரவாதிகளுக்குப் பொறாமை ஏற்பட்டு, பலமந்திரவாதிகள் ஒன்று சேர்ந்து, என்னிடம் வந்து 'நீ எந்த ஊர்' என்று மிரட்டி கேட்டுவிட்டு, "எங்கோ இருந்து இங்கு வந்து பல வித்தைகளைச் செய்து ஊரை ஏமாற்றவா பார்க்கிறாய்" என்று மிரட்டிவிட்டு, தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஏசுவும் செய்தார்கள். அச்சமயம், அங்கிருந்தவர்கள் பலரும் மந்திரவாதிகளைக் கண்டு பயந்த நிலையில் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்தார்கள். சிறிது நேரம் கழித்து மந்திரவாதிகள் போகும்பொழுது, நாளை விடிவதற்குள் இந்த ஊரைவிட்டு நீ போகவில்லை

யென்றால் என்ன நடக்கும் தெரியுமா' என்று மிரட்டிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். மந்திரவாதிகள் போனபின்பு அங்கிருந்த பலரும், 'நீங்கள் பேசாமல் இருந்தது நல்லதாயிற்று. நீங்கள் ஏதாவது பேசி இருந்தால், உங்களை அடித்துக் கூட இருப்பார்கள். பாவிகள்' என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

மந்திரவாதிகள் என்னை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அவர்கள் உடல்களில் இட்சினியின் கரு எவ்வாறெல்லாம் செயல்படுகிறது என்று பார்க்க வாய்ப்பு கிட்டியதே என்று மகிழ்ந்தேன். ஆனால், குருதேவரோ இவர்களைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு, 'உனக்கு இந்தத் தொல்லைகளைக் கொடுப்பவர்கள், சாதாரண பாமரமக்களுக்கு எத்தகைய தொல்லைகளைக் கொடுப்பார்கள் என்பதை நீ அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பான நிலையே இன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகள்' என்றார்.

மந்திரவாதிகள் மிரட்டியதைக் கேள்விப்பட்டு அவனாசியப்பன், சக்திவேலும், அவர் தந்தை, பண்டரி கோயில் உரிமையாளர்கள் இருவர், சுந்தரராஜா, நாராயணன் மற்றும் பலர் வந்து 'நாங்கள் இருக்கிறோம் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்' என்று ஆறுதல் கூறினார்கள்.

மறுநாள் காலை 5.30 மணியளவில் எழுந்து கதவைத் திறந்தேன். வாசற்படி முன் 'மண்டை ஓடும்' அதில் யந்திரத்தகடும் வைத்திருந்தார்கள்.

அதை அப்புறப்படுத்திவிட்டு காவேரி ஆற்றுக்குக் குளிக்கச் சென்றேன். அச்சமயம் மந்திரவாதிகளில் ஒருவன் என்னை 'நில்' என்று மிரட்டியவாறு கத்தியை ஒங்கிக்கொண்டு என் அருகில் வந்தான். நான் சிரித்துக்கொண்டே ஆற்றுக்குக் குளிக்கச் சென்றேன். மந்திரவாதி கத்தியை ஒங்கியவாறு சிறிது நேரம் நின்று இருந்துவிட்டு பின் அவன் சென்று விட்டான். நான் குளித்துவிட்டு பண்டரி கோயிலுக்கு வந்து வழக்கம்போல் வருபவர்களுக்கு ஆசீர்வதித்து திருநீற்றைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் மந்திரவாதிகள் தொல்லைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தார்கள். இதையறிந்த நண்பர்கள் பலரும் ஒன்று சேர்ந்து என்னிடம் வந்து அடுத்த தெருவில் நாராயணன் வீடு ஒன்று காலியாக இருக்கிறது. அங்கு வந்து தாங்கள் தங்கி இருந்தால் பாதுகாப்பாக இருக்கும். நாங்களும் தங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள ஏதுவாயிருக்கும் என்றார்கள். நான் யோசனை செய்து அப்புறம் சொல்லுகிறேன் என்றேன். எப்படியும் தாங்கள் நாராயணன் வீட்டில் தங்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வேண்டினார்கள். குருதேவரும் அனுமதித்தார். நான் சரி என்றேன். நாராயணன் வீட்டில் தங்கலானேன்.

மங்களுர் செல்லுதல்

வழக்கம்போல் மக்கள் ஆசீர்வாதம் வாங்கிச் சென்றார்கள். இவ்வாறு நாராயணன் வீட்டில் தங்கியிருக்கும் பொழுது நண்பர் சுந்தரராஜு என்னிடம் வந்து, 'எங்கள் அத்தை மிகவும் உடல் நலமில்லாமல் மங்களுரில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இங்கு அழைத்துவர இயலாத நிலையில் இருப்பதால் தாங்கள் மங்களுர் வந்து, அத்தைக்குள்ள வியாதியைக் குணப்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார். நான் நாளை சொல்கிறேன் என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டேன். குருதேவரும் அனுமதித்தார்கள். மறு நாள் சுந்தரராஜு வந்தார். மங்களுர் செல்ல ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்றேன். மறுநாள் மங்களுருக்கு நானும் சுந்தரராஜுவும் புறப்பட்டுச் சென்றோம்.

இரவு ரயிலில் பயணம் செய்து காலை 3-00 மணியளவில் மங்களுரிலுள்ள சுந்தரராஜுவின் அத்தை வீட்டிற்குச் சென்று அங்குத் தங்கினோம்.

அங்குக் காலைக் கடனை முடித்துக்கொண்டு, குளித்துவிட்டு தியானத்தில் அமர்ந்தேன். தியானம் கலைந்த பின், நோயுடனிருந்தவருக்கு ஆசிரவதித்து திருநீற்றைக் கொடுத்தேன். அதன் பின் ஆகாரத்தை முடித்துக்கொண்டு சோபாவில் அமர்ந்தேன். அச்சமயம் சுந்தரராஜுவின் மாமனார் சுப்பிரமணியம், அவர் சிரமத்தின் நிலைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமயம்

திரு. நாராயணசாமியும், திரு. சீனிவாசராவும் வந்தார்கள். அப்பொழுது நோயாளியின் உடல் நிலைகளைப் பற்றி என்னிடம் விசாரித்து அறிந்தார்கள்.

சிறிது நேரம் கழித்து என்னைப் பற்றி விவரங்களை அறிந்துசொள்ள ஆசைப்பட்டார்கள். நானும் என் நிலையில் விவரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். “நீங்கள் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு திரு. நாராயணசாமியும், திரு. சீனிவாசராவும் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

மறுநாள் வழக்கம்போல் தியானம் இருந்து விட்டு, நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தவருக்கு ஆசீர்வதித்து திருநீற்றைக் கொடுத்தேன். அச்சமயம் திரு. நாராயணசாமியும், திரு. சீனிவாசராவும் வந்து இருந்தார்கள். எல்லோரையும் ஆசீர்வதித்து திருநீற்றைக் கொடுத்தேன். காலை ஆகாரத்தை முடித்துக்கொண்டு அமர்ந்தோம்.

நோயின் தன்மைகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அச்சமயம் குருதேவரைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். குருதேவர் சில நேரங்களில் கோரக்நாத், மச்சேந்திரநாத் சோலங்கிநாத் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பார் என்று சொன்னதும், திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் எங்கள் வீட்டிற்குப் பக்கமாக உள்ள கதிரியில் கோரக்நாத், மச்சேந்திரநாத், சோலங்கிநாத் சமாதிகள் இருக்கின்றன, என்று சொல்லிவிட்டு, கதிரிக்குப்போய் சமாதியைப் பார்க்கலாம் என்று

என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். அங்கு போய் ஒருமணிநேரம் தியானம் இருந்தேன். குரு தேவர் காட்சி கொடுத்து அங்குள்ள நிலைகளை விளக்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

‘அதாவது, மங்களாரை மங்களாதேவி என்ற அரசி ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் மங்களாதேவி மச்சேந்திரநாதத்தை தன்வசப் படுத்திக்கொண்டாள். தன் குருவான மச்சேந்திரநாதத்தை கோரக்நாத் தன் மந்திரசக்தியால், மங்களாதேவியிடமிருந்து மீட்டுச்சென்றார், என்று அங்குள்ள நிலைகளைக் காட்சியாகக் காண்பித்து விளக்கமாக உபதேசித்து அருளினார்கள். பின்பு தியானத்தைக் கலைத்துக்கொண்டேன்.

திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் அவர் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். மதியம் அவர்கள் வீட்டில் ஆகாரத்தை முடித்துக்கொண்டு, சிறிது நேரம் ஓய்வுக்குப்பின், திரு. சீனிவாசராவ் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டு, திரு. சுப்பிரமணியம் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

முகாம்பிகையில் தியானம்

ஒரு வாரத்தில் சுந்தரராஜுவின் அத்தை உடல் நலம் பெற்றார்கள். நானும் சுந்தரராஜும் குமாரபாளையம் திரும்பி வந்து விட்டோம். திரு. நாராயணன் வீட்டில் தங்கி பிணியைப் போக்கிக் கொள்ள வருபவர்களுக்கு, ஆசீர்வதித்து திருநீற்றையும் எலுமிச்சம் கனியையும் கொடுத்து வந்தேன். இவ்வாறு சில நாட்கள் சென்றபின் குரு தேவர் என்னைக் கொல்லுருக்குப் போகும்படி ஆணையிட்டார். (அதாவது முகாம்பிகை கோவில் இருக்குமிடத்திற்கு) இந்த விவரத்தைக் குமாரபாளையம் அன்பர்களிடம் தெரிவித்தேன். அவர்களுக்கு என்னைக் கொல்லார் அனுப்ப மனமில்லாது, கூடிய சீக்கிரம் தாங்கள் குமாரபாளையம் வரவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு என்னை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

ஈரோட்டிலிருந்து மங்களுருக்கு ரயிலில் சென்றேன். மங்களுரில் ரயிலைவிட்டு இறங்கி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் திரு. சுப்பிரமணியம் என்னைப் பார்த்துவிட்டார். அவர் பால்னியாபாரம் செய்து வருவதால் தினமும் ரயிலில் வரும் பால்கேன்களை எடுக்க ரயில் நிலையத்திற்கு வருவதால் என்னைப் பார்க்க நேர்ந்தது. என்னை அவர் வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போனதும். திரு. நாராயணசாமி அவர்களுக்கும், திரு. சீனிவாசராவ் அவர்களுக்கும் தகவல் கொடுத்து அவர்களும், என்னைப்பார்க்க வந்தார்கள். அவர்

களிடம் குருதேவர் என்னைக் கொல்லாருக்குப் போகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் கொல்லாருக்குப் போக வேண்டும் என்றதும் அவர்கள் 'நாங்களும் மூகாம்பிகை கோயிலுக்கு உங்களுடன் வருகிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டு 'இன்று ஒருநாள் மங்களூரில் தங்கிவிட்டு நாளை நாம் எல்லோரும் போவோம்' என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

மறுநாள் பஸ்ஸில் கொல்லார் சென்றோம். அங்கு மூகாம்பிகையை தரிசித்துவிட்டு திரு. நாராயணசாமி, திரு. சீனிவாசராவ், திரு. சுப்பிரமணியம் மூன்று பேரும் விடை பெற்று மங்களூர் சென்றார்கள். நான் குருதேவர் சொன்ன இடத் திற்குச் சென்று தியானத்தில் அமரலானேன்.

கோலமா மகரிஷியின் தபோவலிமையை அறிதல்

நான் தியானத்தில் அமரும் சமயம், அடைமழைக் காலம். குருதேவர் ஆணைப்படி மரத்தடியில் மழையில் நனைந்தவாறே தியானத்தில் அமர்ந்து இருந்தேன். குருதேவர் காட்சி கொடுத்து, சிரித்துவிட்டு, கோலமா மகரிஷியின் தபோ வலிமையையும் அவர் பெற்ற ஆற்றலையும் விவரித்து உபதேசிக்கலானார்கள்.

அச்சமயம் நம் பூமி சுழல்வது காட்சியாகத் தெரிகின்றது. வடதுருவம், தென்துருவம் இந்த

இரு பக்கங்களும் மேகம் போன்று உள்ளே செல்வது தெரிகின்றது. பூமியின் நிலப்பரப்பை அந்த மேக அடர்த்தி அடைந்தவுடன் பனிப்பாறைகளாக உறைவது தெரிகின்றது. பூமியின் சுழற்சி வட்டத்தில் வெப்பமாவது தெரிகின்றது. பூமி சுழன்று ஓடுபாதை ஓரங்களில் சிறியகல் முதல் பெரும் பாறைகள் போன்று மிதந்துகொண்டிருப்பது தெரிகின்றது. பாறைகளாக மிதந்து கொண்டிருப்பதை குருதேவர் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அதாவது கோள்களிலிருந்தும், நட்சத்திரங்களிலிருந்தும், சூரியனிலிருந்தும் வெளிப்பட்டு வரும் உணர்வலைகளும், தூசுகளும், துகள்களும் சந்தர்ப்ப வசத்தால் பல நுண்ணணுக்களும், கலந்து குவிந்து ஒன்று சேர்ந்த பொருள்கள்தான் பாறைகளாகத் தெரிந்தது. அந்தப் பாதையான பொருள்களுக்குள் ஆற்றல் மிக்க அணுக்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு பாறைக்கும் ஒவ்வொரு விதமான ஆற்றல் உண்டு என்று விளக்கினார்.

பூமியின் சுழற்சியில் ஏற்படும் வெப்ப வட்டத்தில் பாறைகள் (பொருள்கள்) சிக்கி ஆவியாகி அணுக்களாக புவிசர்ப்பில் படர்வது தெரிகிறது. பூமியில் சுழற்சி வட்டத்தில் வெப்பமாகும் நிகழ்ச்சி தெரிகிறது. அதிலிருந்து வெளிப்படும் சப்தம் ஒ..... என்ற நாதமாகக் காதில் கேட்கின்றது. பூமியின் சுழற்சி வட்டத்தின் வெப்ப அலைகள் புவிசர்ப்பிற்குள் செல்லும்பொழுது, வெப்பம் தணிந்து, புவிசர்ப்பில் பரவியிருக்கும் பல உணர்வு

கள் கொண்ட அணுக்களில் அசைவது தெரிகின்றது. தணிந்த வெப்ப அலைகள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருப்பதும், பூமியின் ஈர்ப்பில் வந்து நிலப்பரப்பில் 'ம்...ம்...ம்' என்று அடங்கிக் கொண்டேயிருப்பதும் தெரிகின்றது. அச்சமயம் குருதேவர் தணிந்த வெப்பத்தின் நிலைகளை விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அதாவது, தணிந்த வெப்ப அலைகள் பூமியின் ஈர்ப்பில் வந்து அடங்கிக் கொண்டேயிருப்பதனால், பூமிருல் உள்ளும் புறமும் தணிந்த வெப்பம் இருந்து கொண்டே இருப்பதனால், பூமியின் வெப்பத்தால் பூமிக்குள் சகல பொருள்களும், புறத்தில் தாவர இனங்களும் உயிரினங்களும் வாழ வளர்ச்சி பெறக் காரணமாகின்றன. பூமியின் வெப்பத்தால் துருவப் பகுதிகளில் உள்ள பனிப் பாறைகள் உருகி நீராகக் கடலில் கலக்கின்றன என்று விளக்கினார்கள்.

மேலும் குருதேவர் உபதேசிக்கையில் “பூமியின் இயற்கையின் செயல்நிலைகளைக் கோலமா மகரிஷி தன் தவ வலிமையால் கண்டறிந்ததை, நீ இப்பொழுது காட்சியாகப் பார்த்தாய் அல்லவா! இதைப் போன்று கண்டறிந்த ஆற்றல்களைத் தனக்குள் பெற்று, தன் உயிராத்மாவை ஒளி நிலையாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், தனக்குள் வளர்த்துக் கொண்ட ஆற்றல்களின் நிலைகளைக் காவியமாகத் தொகுத்து தெய்வச் செயல் என்ற பெயரில் “முகாம்பிகா” என்று பெயர் வைத்து, இந்த தெய்வ நிலைகளைக்

காவியமாகப் படைத்து, பாமர மக்களும் தெய்வ நிலைகளைப் பெறும் வண்ணம் அருள்பாலித்தார்” என்றார்கள்.

“ஓம்” என்ற பிரணவத்தின் உண்மை நிலை

“பூமி சுழலும் பொழுது ஏற்படும் வெப்பத்தினால் வெளிப்படும் வெப்ப அலைகள் “ஓ.....” என்ற நாதமாய் ஒங்காரமாகப் பரவி, நாதம் தணிந்து, புவிசர்ப்பில் நிலப்பரப்பை வந்தடையும் பொழுது ‘ம்.....’ என்று அடங்குவதும், இந்த நிலை தொடர்ந்து செயல்படுவதால், “ஓ.....ம்.... ஓ.....ம்.....ஓ.....ம்.....” என்ற நாதமாக வெப்ப அலைகள் ஒவ்வொரு குணங்களின், ‘ஓம்’ என்ற பிரணவம் ஒவ்வொரு அணுவிற்கும் மூலமாக இருப்பதால், ஆலயங்களில் ஒவ்வொரு தெய்வ குணங்களின் பெயர்களைச் சொல்லும் முன் ‘ஓம்.....ம்’ என்ற பிரணவத்தை ஒதுவதன் சூட்சமம் இதுவே என்று அருளினார்கள்.

“பரவெளியில் பரவி இருக்கும் கற்களும் பாறைகளும் விஷ துகள்களும் புவிசர்ப்பினால் அசுர வேகத்தில் பூமிக்கு வந்து வீழ்ந்தால், பொருள்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் பேராபத்தை விளைவிக்கும் அல்லவா! இவைகளுக்கு ‘அசுரர்கள்’ என்று பெயர் வைத்து, பரவெளியில் பரவியிருக்கும் பெரும் பாறைகளும் தூசுகளும், விஷ

துகள்களும், பூமி சுழலும்பொழுது ஏற்படும் கடும் வெப்ப சுழல் வட்டத்தில் சிக்கி ஆனியாகவும் தூசிகளாகவும் அணுக்களாகவும் மாற்றும் நிகழ்ச்சிகளின் செயல்களை, அதாவது கடும் வெப்பத்தில் வரும் நாதம் ஓங்காரம், கடும் வெப்பத்திற்கு ஓங்காரக்காளி என்று பெயர் வைத்து, அது செயலாக ஓங்காரக்காளி அசுரர்களை அழித்து நம்மை இரட்சிக்கின்றாள் என்று பூமியின் கடும் வெப்ப நிலைகளின் சூட்சமச் செயல்களைக் காவியமாக அருளினார்கள்.

தெய்வ குணங்களின் தன்மைகள்

பூமியின் சுழற்சி வட்டத்தில் ஏற்படும் கடும் வெப்ப அலைகள் புவிஈர்ப்பில் பரவும் பொழுது வெப்பம் தணிந்து, தணிந்த வெப்ப அலைகள் பூமியில் பரவி இருக்கும் அணுக்களையும், பூமியில் சகல பொருள்களையும் இயங்கச் செய்ய காரணமாகின்றன என்ற சூட்சம நிலைகளின் செயல்களை “பராசக்தி” என்றும், அதாவது பூமியில் உள்ள சகல பொருட்களையும் தாவர இனங்களையும், உயிரினங்களையும் தணிந்த வெப்ப அலைகள் இயக்கும் நிலைகளைத் தான் “பராசக்தி” என்று பெயர் வைத்து அருளினார்.

பூமியில் பரவிய தணிந்த வெப்ப அலைகள் ஒவ்வொரு உணர்வலைகளிலும், அணுக்களிலும் அடங்கி, காந்தமாகி, காந்தமான உணர்வலை

களும் அணுக்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து, ஒன்றின் பத்தாகி, உருப்பெற்று வளரச் செய்யும் நிலையே “மாலட்சுமி”. அதாவது பூமியில் உள்ள சகல பொருள்களுக்கும், தாவர இனங்களுக்கும் சத்தாகி வளர்க்கும் நிலைகளைத்தான் “மகாலட்சுமி” என்று பெயர் வைத்து அருளினார்.

பூமியில் விளைந்த அனைத்துப் பொருள்களுக்கும், அனைத்துத் தாவர இனங்களுக்கும் அனைத்து உயிரினங்களுக்கும், ஒவ்வொன்றுக்கும் மணம், குணம், சுவை இருக்கின்றது அல்லவா! வேப்பமரத்தின் இலைகளை நுகர்ந்தால் கசப்பான மணத்தை அறியச் செய்கின்றது. சுவைத்தால் கசப்பின் உணர்வை அறியச் செய்கின்றது. அதை விழுங்கினால் குமட்டல் குணத்தின் செயலை அறியச் செய்கின்றது. கண்களால் வேம்பைப் பார்த்தால். இதுகசக்கும் என்ற குமட்டல் குணத்தின் நிலையை அறியச் செய்கிறேன். ஆனால் குமட்டல் குணத்தை அறியும் பொழுது அதை வெறுக்கச் செய்கின்றது. ‘அறியச் செய்யும் நிலையைத்தான்’. “ஞானம்” என்றும் ‘செயல்களை’ “மகாசரஸ்வதி” என்றும் அதாவது வேப்பமரத்தைப் போன்று பூமியில் உள்ள அனைத்து தாவர இனங்களும், அனைத்து உயிரினங்களும், அது அது வளர்த்துக் கொண்ட உணர்வுகளின் சத்திற் கொப்ப, குணங்களின் மணங்களை, ஒவ்வொன்றும் வெளிப்படுத்தும் பொழுது ஒவ்வொன்றின் உணர்வின் குணங்களின் நிலையை அறிந்து செயல்படுகிறோம் அல்லவா! இந்த நிலையை “ஞானம்”

என்றும், ஞானத்தின் செயல்களைத்தான் “மகா சரஸ்வதி” என்றும் பெயர் வைத்தருளினார்.

புனிதர்ப்பினால் நிலத்தில் பதிந்துள்ள வேப்ப மரம், புனிதர்ப்பின் துணையால் நிலத்தில் உள்ள நீரையும், காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் தணிந்த வெப்ப அலைகளையும், தன் இனமான உணர்வலைகளையும் தன் இனமான உணர்வலைகளின் (வேம்பின்) சத்துகளையும் தனக்குள் ஈர்த்து, சேர்த்துக் கொண்டதில், தணிந்த வெப்ப அலைகளின் இயக்கத்தால், தனக்குள் எடுத்துக் கொண்ட சாந்தமான உணர்வலைகளின் (வேம்பின்) சத்துகள் நீருடன் கலந்துள்ளது. வேப்பமரமாக வளரும் நிலையில், வேம்பின் மணத்தையும், குணத்தையும் சுவையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது

வேப்பமரத்தை இயக்கி வளரச் செய்யும் வெப்ப அலைகளின் ஆற்றல்கள்

: “வெப்பம்”

பராசக்தி.

வேம்பின் உணர்வின் சத்துகள் வேப்பமரமாக சாந்த நிலையில் வளரும் ஆற்றல்கள்

: “சாந்தம்”

மகாலட்சுமி.

வேப்பமரமாக வளர்ந்து, அதன் உணர்வின் சத்துகள் அதன் மணத்தையும், குணத்தையும், சுவையையும் வெளிப்பெறச் செய்யும் ஆற்றல்கள்.

: “ஞானம்”

மகாசரஸ்வதி.

பாறைகள், மற்றப் பொருள்கள்
அனைத்தையும் இயங்கச் செய்
யும் வெப்ப அலைகளின் ஆற்றல்
கள்.

: “வெப்பம்”

பராசக்தி.

பல உணர்வுகளின் சத்துகள்
உறைந்து, சாந்தமாக, பாறை
களாக பொருள்களாக வளரும்
ஆற்றல்கள்.

: “சாந்தம்”

மகாலட்சுமி.

பாறைகளாக, பொருள்களாக
வளர்ந்து, அதன் தன் மணங்
களையும், குணங்களையும்,
சுவைகளையும், வெளிப்பெறச்
செய்து, அறியச் செய்யும்
ஆற்றல்கள்

: “ஞானம்”

மகாசரஸ்வதி.

உயிரின் துடிப்பால் வெப்ப
அலைகளை ஈர்த்து உடலை
இயங்கச் செய்யும் ஆற்றல்
கள்.

: “வெப்பம்”

பராசக்தி.

உயிரின் துடிப்பின் இயக்கத்
தால் தான் எடுத்துக் கொண்ட
உணவும், உணர்வுகளின்
சத்துகளும், உடலைச் சாந்த
மாக வளரச் செய்யும் ஆற்றல்
கள்.

: “சாந்தம்”

மகாலட்சுமி.

உயிரின் துடிப்பால் உணவையும்,
உணர்வுகளையும் உடலாக
வளர்த்துக் கொண்ட நிலை
களுக்கொப்ப உணர்வுகளின்
குணங்கள் செயல்பட்டு அறியச்
செய்யும் ஆற்றல்கள்.

: “ஞானம்”
மகாசரஸ்வதி.

மேற்கூறியவாறு பூமியின் ஒவ்வொரு பொருள்
களிலும் மூன்று நிலைகளாக இயங்கும் ஆற்றல்
களை, அதாவது இயக்குதல், வளர்த்தல், அறிதல்
என்ற நிலைகளே சக்தி, லட்சுமி, சரஸ்வதி.

“இந்த மூன்று ஆற்றல்களும் ஒன்றின் துணை
கொண்டு ஒன்றுக்குள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வளர
வாழச் செய்யும் ஆற்றல்களை ‘முகாம்பிகா’
என்றருளினார் கோலமா மகரிஷி.”

பற்பல விதமான குணங்களின் உணர்வலை
களுக்குள் வெப்ப காந்த அணுக்கள் கலந்திருப்பத
னால் ஆவியான மேகங்களும், பற்பல ஆற்றல்கள்
மிக்க உணர்வலைகளும் சிறு அசைவினால்
ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து குவிந்து ஒன்றுடன்
ஒன்று உரையும் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படும்
வெப்பத்தைக் ‘கடவுள்’ என்றும், குவிந்த
ஆவியான மேகங்கள், பற்பல குணங்கொண்ட
உணர்வலைகள், காந்த அணுக்கள் ஒன்று
சேர்ந்து வெப்பத்தினால் பொருளாக உருப்பெற்று
சந்தர்ப்பம் ‘பிரம்மா’ என்றும், பொருளாக உருப்

பெற்று வளர்ந்த பொருள்களிலிருந்து வெளிப்படும் உணர்வலைகளின் மணம், குணம், சுவைகளின் ஆற்றல்கள் (ஞானம்) “சரஸ்வதி” என்றும் அருளினார்.

உருப்பெறச் செய்த சந்தர்ப்பம் ‘பிரம்மா’ உருப்பெற்ற பொருளை அறியச் செய்யும் நிலை சரஸ்வதி (ஞானம்). பிரம்மாவின் மனைவி சரஸ்வதி என்றார்.

மேற்கூறியவாறு சிறுபொருளாக உருப் பெற்று பெரும் பொருளாக வளர்ந்து பரம்பொருளான பூமியைச் “சிவம்” என்றார். பூமி மில் உள்ள உணர்வுகளை இயங்கச் செய்யும் வெப்ப அலைகள் ‘சக்தி’ என்றார்.

உதாரணமாக நம் உடல் சிவம். உடலுக்குள் இருக்கும் உணர்வலைகளை இயங்கச் செய்யும் வெப்ப அலைகள் சக்தியாக இயங்கி நம்மை வளர வைக்கின்றன அல்லவா!

இதுபோன்றே பூமி சிவசக்தியாக இயங்குகின்றது, என்றார். அதாவது பற்பல உணர்வலைகளின் சக்திகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சிவமாகின்றது. ஒரு சிவம் பற்பல சக்திகளாக இயங்குகின்றது.

பூமி சுழலும்பொழுது ஏற்படும் வெப்பம் விஷ்ணு. அதாவது பூமி சுழல்வதைக் குறிக்க விஷ்ணுவின் ஒருகையில் சக்கரமும், பூமி சுழலும் பொழுது வெப்பத்தினால் ஏற்படும் நாதத்தைக் குறிக்க ஒரு கையில் சங்கும், வெப்பம் உருப்பெறும்

நிலையைக் குறிக்க விஷ்ணுவின் நெற்றியின் மத்தியில் சிவப்பு நாமமும், சிவப்பிற்கு இரு பக்கமும் வெள்ளைத் திருமண்ணுமிருக்கின்றன. அதாவது பூமியின் சுழற்சியில் வெளிப்படும் காந்த அலைகள் பரவெளியில் பரவியிருக்கும் காந்த அலைகளுடன் உராயும்பொழுது ஏற்படும் வெப்பத்தைக் குறிக்க நெற்றியில் நாமம் இருபக்கம் வெண்மையும் மத்தியில் சிவப்பு என்றார்.

பூமி சுழலும்பொழுது ஏற்படும் வெப்பம், புவிஈர்ப்பிற்குள் வெப்ப அலைகளாகப் பரவும் பொழுது, பூமியில் பரவியிருக்கும் எண்ணிலடங்காத பற்பல உணர்வலைகளின் சத்துகளுக்குள் அடங்கி, அந்த உணர்வலைகள் பூமியில் பதிந்து பதிந்த உணர்வலைகளின் சத்துகள் தூசியாக, மண்ணாக, மணலாக, கற்களாக, பாறைகளாக, மலைகளாக உருப்பெற்று வளரக் காரணமாகின்றன. அவைகளிலிருந்து வெளிப்படும் உணர்வலைகளின் சத்துகள், காளான்களாக, புற்களாக, பூண்டாக, செடிகளாக, கொடிகளாக, மரங்களாக வளரக் காரணமாகின்றன.

செடி கொடி தாவர இனங்களிலிருந்து வெளிப்படும் உணர்வலைகளின் சத்துகளை உயிரணு ஈர்த்து, ஈர்த்த தாவர இனங்களின் சத்துகள் உயிரின் உடலாக வளர்ந்து, அதாவது கிருமியாய் புழுவாய், பூச்சியாய், பல்லியாய், பாம்பாய் பறவையாய், மிருகமாய் இவ்வாறு மனிதன் வரை உருப்பெறச் செய்ய சத்தாக உறையக் காரணமாகி சாந்தமாக வளரச் செய்யும் ஆற்றல்களே

மகாலட்சுமி என்றும், விஷ்ணுவின் மனைவி
மகாலட்சுமி என்றருளினார்.

ஆவியான மேகங்களுக்கு காந்த
அணுக்களும் பற்பலகுணங்கள்
கொண்ட உணர்வலைகளும்
பற்பல தூசுகளும் : “ஆதிசக்தி”

ஆவியான மேகங்களும் வெப்ப
காந்த அணுக்களும் பற்பல
குணங்கள்கொண்ட உணர்வலை
களும் சிறு அசைவினால் ஒன்று
சேர்ந்து குவிந்து ஒன்றுடன்
ஒன்று உராய்வதால் ஏற்படும்
வெப்பம் : “கடவுள்”

ஆவிவான மேகங்களும், வெப்ப
காந்த அணுக்களும், பற்பல
குணங்களின் உணர்வலைகளின்
சத்துகளும் ஒன்று சேர்ந்து
குவிந்து ஒன்றுடன் ஒன்று
கலந்து வெப்பத்தினால் உருப்
பெறும் சந்தர்ப்பத்தின் ஆற்றல்: “பிரம்மா”

மேற்கூறியவாறு இரு பொரு
ளாக உருப்பெற்று பெரும்
பொருளாக பரமாக உருப்
பெற்று பூமியானது. : “சிவம்”

பூமியின் இயக்கம் : “சக்தி”

பரவெளியில் பூமியைப் பரமாகக்
காண்பது “பரமசிவம்”

பூமியான பரமசிவத்திற்குள் பற்
பல உணர்வுகளை இயங்கச்
செய்யும் ஆற்றல்கள் : “பராசக்தி”

பூமி சுழலும்பொழுது சுழல்
வட்டத்தில் ஏற்படும் வெப்பம் : “மகாவிஷ்ணு”

வெப்ப அலைகள் பூமியில் பரவி
யிருக்கும் சத்துகளில் அடங்கி,
அந்தச் சத்துகள் ஒன்றுடன்
ஒன்று சேர்ந்து சாந்தமாக
வளரும் ஆற்றல்கள். : “மகாலட்சுமி

மேற்கூறியவாறு கோலமாமகரிஷி தவவலிமை
யால் கோள்களின் பேராற்றல்களை அறிந்
துணர்ந்து, தனக்குள் எவ்வாறு பேராற்றல்களைப்
பெற்று உயிராத்மாவை ஒளியாக வளர்த்துக்
கொண்டார் என்த பேருண்மைகளைக் காட்சியாக
வும் உணர்வு பூர்வமாகவும் உபதேசித்து அருளி
னார்கள்.

தியானத்தைக் கலைத்தவுடன் என் உடலில்
பல அட்டைகள் கடித்து இரத்தத்தைக் குடித்துக்
கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. பல அட்டைகள்
இரத்தத்தைக் குடித்துவிட்டு உப்பியவாறு தரை
யில் வீழ்ந்து கிடந்தன. அட்டைகள் கடித்த இடங்
களில் இரத்தம் வடிந்துகொண்டிருந்தது. இதைப்
பார்த்தவுடன் உடல் சிலிர்க்கலானது. இதற்குமுன்
நான் அட்டைகளைப் பார்த்ததில்லை. ஆகையால்
திகைத்தவாறு இருந்தேன். அச்சமயம் குருதேவர்
சிரித்துவிட்டு ‘மனிதர்களின் இரத்தத்தைக் குடித்த

அட்டைகளின் உடல்களில், இரத்தம் நுண்ணணுக்களாக விளைகின்றன. அட்டையின் உயிரின் ஈர்ப்பில் நுண்ணணு உயிருடன் இணைந்து உயிராத்மாவாகிறது. அட்டை இறந்தபின் மனிதனின் உணர்வின் மனத்துடன் அட்டையில் உயிராத்மா காற்றில் மிதக்கின்றது. இத்தகைய உயிராத்மா லகுவில் மனிதர்களின் ஈர்ப்பிற்குச் சென்று விடுகின்றது. சுவாசிக்கும் பொழுது மனிதர்களின் இரத்தத்தில் கலந்து இந்திரியத்திற்குள் சென்றுவிடுகின்றது.

‘உதாரணமாக குளவி எவ்வாறு புழுவைக் கூட்டில் வைத்து, புழுவைக் கொட்டியதும், குளவியின் விஷமான அமிலம் புழுவின் உடலில் பாய்ந்து கலந்து குளவியாக உருப்பெறச்செய்யும் அணுத்திசுக்களாக வளர்ச்சி பெற்று குளவியாக உருப்பெறுகின்றதோ, அதைப்போன்று மனிதனின் இந்திரியத்தில் கலந்துள்ள அட்டையின் உயிராத்மா, மனிதனாக உருப்பெறச்செய்யும் கருவாக வளர்ச்சி பெறுகின்றது. இவ்வாறு இந்திரியத்தில் வளரும் கரு, மனிதன் இறந்தபின் உடலைவிட்டுப் பிரிந்து காற்றில் திண்ணி மிதக்கின்றது. இவ்வாறே புழுமனிதர்களின் உடலுக்குள் சென்று, ஒவ்வொரு மனித உடலிலும் சிறுகச் சிறுக வளர்ச்சி பெற்று ஏழாவது மனித உடலில் மனிதனாக உருப்பெற வல்ல கருவாக ஆற்றல் பெறுகின்றது. அட்டையின் உயிராத்மா’, என்று கூறி விட்டு காதில் ஊதினார். என் உடலில் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்த அட்டைகள் அனைத்தும்

உதிர்ந்தன. சிறு தூறலாக மழை பெய்து கொண்டிருந்தது.

‘குளித்துவிட்டு வரும்படி’ கூறினார். அருகில் உள்ள ஆற்றிற்குச் சென்று குளித்துவிட்டு, கையில் வைத்திருந்த பேரிச்சம் பழங்கள் இரண்டைத் தின்று விட்டு சிறிது நீரைக்குடித்துவிட்டு தியானமிருந்த இடத்திற்கு மீண்டும் வந்து தியானத்தில் அமர்ந்தேன்.

மனித உடலை இயக்கும் விஷ்ணு, பிரம்மா, சிவம் இம்முன்று தெய்வச் செயல்களால் எவ்வாறு மனிதனின் உடல் இயங்கி உருப்பெறுகின்றது என்ற தத்துவத்தை உபதேசிக்கலானார்.

விஷ்ணு காக்கின்றான்

உயிரின் துடிப்பினால், மனிதனின் உடலில் உள்ள உணர்வுகளின் அணுக்கள் வெப்பமாகின்றன. வெப்பம் உடலை இயங்கச் செய்கின்றது. உடலின் இயக்கத்தினால் சுவாசிக்கும் பொழுது சோ.....க.....ம்., சோ...க...ம்.,சோ.....க.....ம்., என்ற நாதமாகின்றன. அதாவது மூச்சை ஈர்க்கும் பொழுது “சோ...” என்ற நாதமாக உடலுக்குள் செல்கின்றது. வெளியே வரும் சமயம் ‘க...’ என்ற நாதமாக மாறி, வெளிப்படும் சமயம் ‘ம்.....’ என்ற மூச்சாக வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாறு உயிரின் துடிப்பால் ஏற்படும் வெப்பத்

தினால் இயங்கும் செயல்களை 'விஷ்ணு' என்றார்.

அதாவது, வெப்பம், இயக்கம், நாதம் இப்படி மூன்று நிலையாக இயங்கி, மனிதனை வாழச் செய்யும் நிலையே 'விஷ்ணு காக்கின்றான்' என்று அருளினார்.

பிரம்மா படைக்கின்றான்

உடல் உட்கொண்ட உணவும், சுவாசித்த பற்பல உணர்வலைகளும், இரத்தத்தில் கலந்து, இரத்தம் தசைகளில் கலந்து வெப்பத்தினால் அணுத்திசுக்களாக உருப்பெற்று, அணுத்திசுக்களால் உடலாக உருப்பெறச்செய்யும் நிகழ்ச்சியே 'பிரம்மா' என்றருளினார்.

சிவன் அழிக்கின்றான்

உடல் சுவாசித்த உணர்வலைகள் உடலுக்குள் மறைந்து விடுகின்றன. உட்கொண்ட உணவுகளின் சத்துகளை உடலுக்குள் மறைத்துக் கொள்கின்றது. உணவின் மணம், குணம், நிறம், சுவைகள், இவைகள் அனைத்தையும் தனக்குள் மறைத்து தனதாக்கிக் கொள்ளும் நிலைகளைத் தான் "சிவன்" அழிக்கின்றான் என்று அருளினார்.

மேற்கூறிய மூன்று தெய்வச் செயல்களை காட்சியாகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் உபதேசித்து அருளினார் குருதேவர்.

குருதேவர் எமக்கு உபதேசித்து அருளிய தியானமுறையை இதைப்படிக்கும் அனைத்து மக்களும் பெற வேண்டும் என்ற பேரவாவினால் இத்துடன் தியானம் செய்யும் முறையை மிக ளிளக்கமாக இணைத்துள்ளோம்.

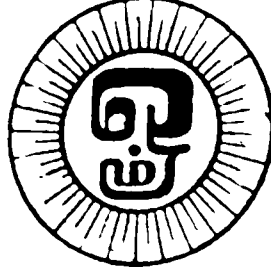
மேற்படி தியானத்தை எல்லோரும் கடைப் பிடித்து எம்குருநாதர் அருளிய உபதேசத்தின் படி வாழ்க்கையில் வரும் இன்னல்களைப் போக்கிக் கொள்வதோடு, வாழ்வில் நலமும், வளமும் பெற்று பிறவாநிலை எனும் ஒளிநிலை பெற எமது அருளாசிகள்!

வாழ்க!

நலம் பெறுக!

வளம் பெறுக!

மகரிஷிகளின் அருளொளி பெறுக!

ஓம் ஈஸ்வராய குருதேவர் துணை

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
அனுதினம் தொழுவது நம்முதற் கடமையாம்!
உமதருளால் குருஅருள் பெறுவேனே!

குரு அருளால் உலகமறிவேனே!
மகரிஷிகள் அருள் ஒளி பெற
எனக்கு உரு கொடுத்த தாயே! தந்தையே!
அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
அனுதினம் தொழுவது நம்முதற் கடமையாம்!

உடலின் உயிரை யார் என்று அறிந்தேனே!
உடலின் உணர்வின் அலையை ஆத்மா
என்றறிந்தேனே!

ஆத்மாவின் உரு, கரு உடலின் செயல்
என்றறிந்தேனே!

வாழ்வில் உணரும் உணர்வை நல்ஒளியின்
உணர்வாய்ப் பெறுவேனே!

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
அனுதினம் தொழுவது நம்முதற் கடமையாம்!

என்குரு வழி மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி
பெறுவேனே!

என் உடலின் வாழ்வில் புனிதம் பெறுவேனே!
உயிரின் ஒளியாய் நிலை பெறவே, உணர்வைப்

புனிதம் செய்வேனே!
உயிரின் ஒளியாய் நிலை பெற்று, விண்ணின்
ஒளியை அடைவேனே!

குருவின் துணையால் விண்ணின் ஒளியை
அடைவேனே!

தியானம்

மாமகரிஷி ஈஸ்வராய குருதேவர், எமது குரு நாதர் எமக்கு உபதேசித்து அருளிய, சூரியசக்தியைப் பெற்று, மற்ற உயர்ந்த சக்திகளைப் (மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியைப்) பெறும் இத்தியான முறையை, எல்லோரும் பெற வேண்டும் என்ற ஆவலினால், இதை உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறோம்.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகிலே, சூரியனிலிருந்து வெளிப்படும் உயர்காந்த சக்தியைக் கொண்டு, எத்தனையோ விதமான இயந்திரங்களை இயக்குகின்றனர். விண்ணிலிருக்கக்கூடிய பெரும் சக்திகளையும் அறியக்கூடிய தன்மைக்கும், சூரியசக்தியின் துணை கொண்டு, பல அற்புத நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்துகின்றனர்.

இதைப்போன்றே மாமகரிஷிகள் தமது ஆற்றலின் சக்தியைக் கொண்டு, சூரியனின் உயர்காந்த சக்தியைத் தமக்குள் சேமித்து, அதைக் கொண்டு, விண்ணிலேயிருக்கும் பல நட்சத்திரங்களின் சக்தியைத் தமக்குள் கூட்டித் தம் உயிராத் மாவை உயர்ந்த ஒளிச்சக்தியாக மாற்றி, இன்றும் விண்ணிலே துருவ நட்சத்திரமாகவும், சப்தரிஷி மண்டலங்களாகவுமிருக்கின்றனர். மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியைப் பின்பற்றிச் சென்றவர்களும், இன்றும் சப்தரிஷி மண்டலங்களின் அணைப்பில் பல நட்சத்திரங்களாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றனர்.

அதைப்போன்று, அந்த மகரிஷிகள் உபதேசித்த வழியைப் பின்பற்றிப், பாமர மக்களும் குடும்பசகிதம், சிறுகுழந்தைகள் முதற்கொண்டு முதியோர் வரை, சூரியனின், உயர்காந்த சக்தியைத் தியானமுறை கொண்டு, தமக்குள் சேமித்து, இந்தப் பூமியிலே சுழன்று கொண்டிருக்கும் பல சக்திகள் இருந்தாலும், அவற்றிலே தமக்கு வேண்டிய உயர்ந்த சக்திகளைத் தம் சரீரத்திலேயே சேர்த்துத், தம் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல இன்னல்களையும் நோய்களையும், தாமே போக்கிக் கொள்வதோடு, மன அமைதி பெற்று, ஒளி நிலை பெறமுடியும்.

இத்தியானம் செய்வதற்கு முன் தாய், தந்தையரையும், குருவையும், சற்குருதேவரையும் (மாமகரிஷி ஈஸ்வராய குருதேவர்) மனத்தில் நினைத்துவிட்டு இத்தியானத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

தியானம் செய்யும் முறை

கீழ்க்கண்ட வாசகங்களைப் புருவ மத்தியில் உணர்வைச் செலுத்தி நினைக்க வேண்டும்.

“என் தாய் தந்தை தெய்வ சக்தி பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா”! (ஈஸ்வரா” என்றிடும் போது உங்கள் உயிரை எண்ண வேண்டும்)

“எல்லாமகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் தாய் தந்தை பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா”!

“என் தாய் தந்தையின் அருளாசியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா”!

“என் குருவின் அருளாசியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா”!

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!”

“நவகோள்களின் சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“27 நட்சத்திரங்களின் சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஒளிக் காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“சப்தரிஷிகளின் அருள்ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!”

என்று சொல்லிச் சூரியனைப் புருவ மத்தியில் நினைத்து, அப்படியே கண்களைத் திறந்து ஏங்க வேண்டும். பின் கண்களை மூடிச் “சூரியனின்காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ணி புருவ மத்தியில் தியானிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பதினைந்து நிமிடங்கள் சூரியனை எண்ணித் தியானிக்க வேண்டும். பிறகு கண்களைத் திறந்து “எல்லா மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா”! என்று ஏக்கமுடன் ஒருநிமிடம் ஏங்கி இருக்க வேண்டும்.

பிறகு கண்களை முடி, “எல்லா மகரிஷி களின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வை உடல் முழுவதும் செலுத்தி, ஒரு நிமிடம் தியானிக்க வேண்டும். மீண்டும் கண்களைத் திறந்து “என் சொல்லும் செயலும் புனிதம் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா”! என் பேச்சும் மூச்சும் உலக மக்கள் நலம் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று நினைக்க வேண்டும். பிறகு “ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!” என்று சொல்லித் தியானத்தை நிறைவு செய்து கொள்க.

தினந்தோறும் காலை 5.00 மணி முதல் 9.00 மணிக்குள், இரவு 7.00 மணி முதல் 9.00 மணிக்குள் மேற்கூறிய தியானத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தியானமிருப்பவர்கள் சாதாரணமாக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, இரு உள்ளங் கைகளையும் இணைத்துக் கொண்டு தியானம் செய்யவும். உடல்நிலை | சரியில்லாதவர்கள், வீட்டில் அவரவர்கள் வசதிப்படி அமர்ந்து, தியானிக்கவும்.

காலையில் எழும்போது

செய்ய வேண்டியவை

காலையில் விழித்தவுடன், தாய், தந்தை, குருவை நினைத்துச் சூரியனை எண்ணிச் “சூரியனைப் போன்ற பிரகாசமான நிலை இன்று நான் பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று நினைத்து விட்டு எழுந்திருக்கவேண்டும்..

உணவு உட்கொள்ளும் போது

செய்யவேண்டியவை

உணவு உண்ணும்போது, உணவின் மேல் உள்ளங்கை படுமாறு வைத்துக்கொண்டு “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று உடலை எண்ணி விட்டுப் பின் உணவு உட்கொள்ளவேண்டும்.

ஆத்ம சுத்தி

அன்பாய் எண்ணும்போது

இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் பல ஆயிரக் கணக்கான ஊர்களிலிருந்து ரேடியோக்களில் பல அலை வரிசையில் ஒலிபரப்பு செய்து காற்றுடன் கலக்கச் செய்கின்றனர். அதை நம் வீட்டில் உள்ள ரேடியோவில், அதாவது டெல்லி

என்று வைத்துக் கொள்வோம்; அந்த அலை வரிசையில் உள்ள காந்தத்தில், ஈர்ப்பு காந்தத்தை இணைத்தவுடன், டெல்லி அலைவரிசையில் ஒலி பரப்பும் பாட்டுகளையோ, பேச்சுகளையோ, நம் வீட்டு ரேடியாவில் கேட்கின்றோம் அல்லவா! அதைப்போன்று நம் உடலில் பற்பல குணங்களின் உணர்வலைகள் பதிந்திருப்பதில், நம் அன்பான குணத்தின் உணர்வில், எண்ணத்தைச் செலுத்திய வுடன் நம் உடலில் பதிந்துள்ள ஈர்க்கும் காந்தத்தில் இணைத்து, காற்றில் கலந்துள்ள அன்பான குணத்தின் உணர்வலைகளை நம் உடல் ஈர்த்து சுவாசிக்கின்றது. நம் உடலின் ஜீவ அணுக்களை இயக்கும் உயிர், நம் நெற்றியில், புருவ மத்தியில் உட்புறமாக இருந்து கொண்டு, உடலை இயக்கும் மூலக்கருவாக, குருவாக உயிர் இருக்கும் நிலையில், உடலில் விளைந்த அனைத்துக் குணங்களின் உணர்வு அலைகளை உயிரின் ஈர்ப்பில் அனைத்துக் கொண்டு, மறு உடல் உருப்பெறச் செய்யும் கருவினையாக, சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

நம் அன்பான குணத்தின் உணர்வில் எண்ணத் தைச் செலுத்தியவுடன், நம் உடலில் பதிந்துள்ள, ஈர்க்கும் காந்தத்தில் இணைந்து, காற்றில் கலந்துள்ள அன்பான குணங்களின் உணர்வு அலைகளை நம் உடல் ஈர்த்து, சுவாசிப்பதால், உயிரின் காந்தத்தில் படும் பொழுது, கனிவாகப் பேசவும், கனிவுக்குத் தக்க செயலைச் செய்விக் கின்றது. அச் சமயம், வாயில் உமிழ் நீர்

கனிவாகச்சுரந்து, நாம் உட்கொண்டிருந்த ஆகாரத்தைக்கனிவான நிலையில் ஜீரணிப்பதால் ஆகாரத்தின் சத்து கனிவான இரத்தமாக மாறுகின்றது. அன்பான குணங்களின் உணர்வு அலைகளின் நுண் அணுக்களை சுவாசிப்பதால், இவை நம் உடல் முழுவதும் செல்லும்பொழுது கனிவான நுண் அணுக்களை இரத்தம் வடித்துக் கொள்கின்றது. கழிவான மூச்சு வெளிப்படுகின்றது. உடலும் மனமும் மகிழ்கின்றது. அப்பொழுது செயலும் மகிழ்ச்சி உடையதாக அமைகின்றது.

இரத்தத்தில் கலந்துள்ள கனிவான ஆகாரத்தின் சத்தும், இரத்தத்தில் வடித்துக் கொண்ட கனிவான உணர்வு அலைகளின் நுண் அணுக்களும், இந்த இரண்டும் உயிரின் இயக்கத்தால் தசைகளாக மாறும்பொழுது, தசையும் உடலும் மனமும் களிப்படைகின்றன.

கஷ்டங்களைக் காதால் கேட்கும் போது

நீங்கள் நண்பர் ஒருவரிடம் அன்பு, பண்பு, பாசம், பரிவுடன் பழகி வருகிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நண்பரும், அவ்வாறே பழகி வருகிறார். ஆனால், நண்பருக்கு எதிர் பாராது, சந்தர்ப்ப வசத்தால், வியாபாரத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு, அதனால் குடும்பத்தில் பல சிக்கல்கள் உருப்பெற்று அதனால் மனவேதனை

யுடன் உங்களிடம் சொல்லும் பொழுது, நண்பர் பால் உங்களுக்குள்ள பாசத்தால், நண்பர் வேதனையுடன் கஷ்டங்களைச் சொல்லுவதை நீங்கள் பரிவுடன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, உங்கள் உடலில் உள்ள ஈர்ப்பு காந்தத்தில் இணைந்து, காற்றில் கலந்துள்ள வேதனையான உணர்வு அலைகள் உங்கள் உடலால் ஈர்க்கப்பட்டு, நீங்கள் சுவாசிக்கும் பொழுது, உங்கள் பரிவான குணத்தின் உணர்வுகள் பலஹீனமாகி, உடல் சோர்வடைவதும், மனம் வேதனைப்பட்டு சுவாசிக்கும் பொழுது சுரக்கும் உமிழ்நீர், நீங்கள் உட்கொண்ட ஆகாரத்தைக்கடினப்படுத்தி, குடல் உபாதைக்குக் காரணமாவதும், அச்சமயம் நீங்கள் சுவாசித்த வேதனை கலந்த உணர்வலைகளை இரத்தம் வடித்துக் கொள்வதும், ஆகாரத்தின் சத்து இரத்தமாகி இவையிரண்டும் கலப்பதனால், இரத்தத்தில் மாற்றம் ஏற்படுவதும், இரவில் இரத்தம் தசைகளாக மாறும் பொழுது, தசைகளில் இனம்புரியாத வலிகள் உண்டாவதும் தூக்க மின்மையும் ஏற்படுகின்றன.

பகலில் வாழ்க்கையில், உதாரணமாக ஜவுளிக் கடை வைத்து நடத்துகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளவும். ஜவுளி வாங்குபவரிடம் ஜவுளி களை எடுத்துக் கொடுத்து, காண்பித்து ஜவுளியின் விலையைச் சொல்லும் பொழுது, அதாவது பாலில் சர்க்கரை போடப்பட்டிருந்தாலும் அதில் சிறிது காரம் விழுந்து விட்டால், காரத்தின் தன்மையே முதலில் தெரிவது போன்று, நீங்கள் சாந்தமுடன்

துணியின் விலையைச் சொன்னாலும், உங்கள் நண்பர் வேதனையுடன் சொன்ன உணர்வு அலைகளை நீங்கள் சுவாசித்ததனால், உங்கள் நல்ல குணங்களின் உணர்வுடன் வேதனையான உணர்வுகள் கலந்திருப்பதனால், நீங்கள் சாந்த முடன் துணியின் விலையைச் சொல்லும் பொழுது, வேதனையான உணர்வுகள் சொல்லின் ஒலியில் கலந்து, துணியை வாங்குபவரின் உணர்வுகளில் உந்தப்பட்டு, கண்களால் துணிகளைப் பார்க்கும் போது, துணிகளின் மீது வெறுப்பாகி, துணிகளை வாங்காமல் சென்று விடுகின்றனர். உங்கள் மனமோ மேலும் வேதனையான உணர்வலைகளைச் சுவாசிக்க நேருகிறது. இவ்வாறு அன்றைய வியாபாரத்தில் மந்தம் ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலையில் வீட்டிற்குச் சென்று விவரம் அறியாத கைக்குழந்தையிடம் கவலையைப் போக்க கொஞ்சிப் பேசினாலோ, அந்தக் குழந்தைக்கு இனம்புரியாத உடல் உபாதைகள் ஏற்பட்டுச்சிறிது நேரத்தில் அழ ஆரம்பித்து விடுகின்றது. நீங்கள் தவறு செய்யாமலே சந்தர்ப்ப வசத்தால் நீங்களும் வேதனைப்பட நேர்கின்றது.

கண்களால் பார்க்கும்போது

நீங்கள் தர்ம சிந்தனையுடன் அன்பு, பரிவு, பாசம், ஞானம், தைரியம், சாந்தமாக வாழ எண்ணி உங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து வந்தாலும், ஒருவர் மற்றொருவரைத் துன்புறுத்திக் கொண்டு இருக்கும்போது, நீங்கள் அவர்களைப்பார்க்கும் பொழுது, உங்கள் கண்களின் புலனறிவால், கோப உணர்வைக் கவர்ந்து, உடலில் உள்ள ஈர்ப்பு காந்தத்தில் இணைந்தவுடன், உடல் காற்றில் கலந்துள்ள கோப உணர்வலைகளை ஈர்ப்பதனால் உங்கள் சுவாசத்துடன் கலந்து, உயிரில் உராய் வதனால், ஆத்திர உணர்வின் எண்ணம் உங்களை அறியாமலேயே ஆத்திரத்துடன் பேசுவோ, கேட்கவோ தூண்டுகின்றது. அச் சமயம் உங்கள் உமிழ் நீரும் மாறுபட்டு நீங்கள் உட்கொண்ட ஆகாரத்துடன் கலப்பதால், குடலில் ஒருவித எரிச்சல் உருப்பெறுகின்றது. அப்பொழுது எதைச் சாப்பிட்டாலும் சுவை குன்றியே இருக்கும். அதனால் ஆகாரம் குறைத்துச் சாப்பிட்டு உடல் சோர்வடையக் காரணமாகின்றது. உணர்வு அலைகளை இரத்தம் வடித்துக் கொள்வதனால், இரவில் உறங்கும் பொழுது இரத்தம் தசைகளாக மாறும் சமயம், உடல்களில் ஒருவித எரிச்சலும் தூக்க மின்மையும் ஏற்படக் காரணமாகின்றது.

உதாரணமாக நீங்கள் வயலைப் பக்குவப் படுத்தி, நெல்லை விதைத்து, நெல்முளைத்து வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். காற்றில்

மிதந்து வந்த வேண்டாத னித்துகள் வயலில் வீழ்ந்து களையாக முளைத்து, நெல்லிற்கு இட்ட உரத்தைக் களைகள் எடுத்துக் கொண்டு, களைகள் பெருகுகின்றன. களைகளை நீக்கவில்லை என்றால் நெற்பயிர் வளர்ச்சி குன்றி, நெல்லின் தரம் குறைந்து விடுகின்றதைப் போன்று, நீங்கள் சுவாசித்த கோப குணங்களின் உணர்வலைகளின் நுண் அணுக்கள் உங்கள் இரத்தத்தில் பெருகி தசைகளாக மாறும்போது, தசைகளிலும் உடல் உறுப்புகளிலும் பெருகி, மேல்வலி, தலைவலி போன்ற உடல் உபாதைகள் ஏற்படுவதும், அதனால் உடல் சோர்ந்து, எச்செயலையும் சோர்வுடன் செய்யக்காரணமாகின்றன.

நீங்கள் உலக நிலைகளை அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் பத்திரிகைகளைப் பார்க்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பத்திரிகை வாசகத்தில் “இரவு 8.00 மணியளவில் உணவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது திடீர் என்று கொள்ளையர்கள் வீடு புகுந்து வீட்டில் இருப்பவர்கள் அனைவரையும் அடித்துப் படுகாயப் படுத்திப் போட்டுவிட்டு, வீட்டில் உள்ள பொருள்களை எல்லாம் வாரிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் என்று படிக்கும் பொழுது உங்களை அறியாது பயம் கலந்த வேதனையான உணர்வு அலைகளைச் சுவாசிப்பதனால், அவை உங்கள் இரத்தத்தில் கலந்துவிடுகின்றன. அன்று இரவு நீங்கள் அமைதியாகப் படுத்திருந்தாலும், வேறு ஏதாவது புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தாலும், எதிர்

பாராது ஜன்னல் கதவின் ஓசை 'டப்' என்று உங்கள் செவிகளில் கேட்டவுடன், உங்களை அறியாது பய உணர்வு உந்தப்பட்டு, உடல் சிலிர்த்து, பய உணர்வு அலைகளைச் சுவாசித்து, மேலும் மேலும் பய உணர்வுகள் பெருகக்காரணமாகின்றன. இதுபோன்று அடிக்கடி நேர்ந்தால், எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டாலும் மனத்தில் ஒருவித பயத்துடனே செயல்படும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

நீங்கள் வேலையின் நிமித்தம் தெருவில் நடந்து செல்கின்றீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். தெருவின் முனை அருகில் செல்லும் சமயம் ஒரு கார் திடீரென்று திரும்புகையில், உங்கள் மீது மோதும் நிலையை நீங்கள் பார்க்க! நேர்ந்தால், கண்களின் புலனறிவு பயவுணர்வலைகளைத் துரிதமாக ஈர்த்து, உங்கள் உடலில் உள்ள ஈர்ப்பு காந்தத்தில் பாய்ச்சுவதால், உங்கள் உடல் துரித நிலையில் பயவுணர்வலைகளை அதீதமாக சுவாசிப்பதால் துரிதமாக இயங்கி, உடல் நடுக்கமாகி, உங்களைக் காக்கும் எண்ணம் துரிதமாக உருப்பெற்று, விபத்திலிருந்து உங்களைக் காத்துக் கொண்டாலும், அதீதமான பயத்துடிப்புடன் வாகனத்தின் ஓட்டுநரைப் பார்க்கும்பொழுது, ஆத்திரவுணர்வுகள் உந்தப்பட்டு, ஆத்திரவுணர்வையும் அச்சமயம் நீங்கள் சுவாசிக்க நேருவதால், பயத்துடிப்புடன் ஆத்திரவுணர்வலைகள் உயிரில் உராய்வதால், புலன்களின் பொறிகள் இயக்கப்பட்டு, ஆத்திரத்துடன் பேசுவதும், அதற்குரிய செயலையும் செய்விக்கின்றன.

நீங்கள் விபத்திலிருந்து தப்பியதைப் பார்த்த வர்கள் உங்களைப் பார்த்து, 'நீங்கள் செய்த தர்மத்தால் உங்களைத் தெய்வம் காப்பாற்றியது,' என்று ஆறுதல் கூறுவார்கள். ஆனால், நீங்கள் சுவாசித்த அதீத பய ஆத்திர உணர்வலைகளின் நுண் அணுக்கள் இரத்தத்தில் கலந்து, தசைகளாக மாறுகின்றன. வயலைப் பக்குவப் படுத்தி நெல்லை விதைத்து, பயிராக முளைத்து வரும் நிலையில், எங்கோ இருந்து காற்றில் கலந்து வந்த வித்துகள், வயலில் வீழ்ந்தால், அதுவும் முளைத்து விடுகின்றன. நீங்கள் எதிர்பாராது அதீத பயவுணர்வுடன் ஆத்திர உணர்வையும், சுவாசித்தால், இரத்தத்தில் கலந்து இரத்தம் தசைகளாக மாறுவதும், தசைகளில் பயவுணர்வின் அணுத்திசுக்களும், ஆத்திரவுணர்வின் அணுத்திசுக்களாக உருப்பெற்று, அதன் இயக்கத்தால் தசைகளில் அமிலங்கள் சுரந்து, இந்த அமிலங்கள் உடலை இயக்கும் நரம்புகளை ஈர்த்து, நரம்புகள் இயக்குவதால், நரம்புகளில் உள்ள அமிலங்களின் உணர்வுகளின் சத்தை எலும்பின் ஈர்ப்பு காந்த சக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு, எலும்பினுள் ஊணாக வடித்துக் கொள்கின்றன. (இந்த ஊணைத்தான் ஊழ்வினை என்று ஞானிகள் பெயர் வைத்தார்கள்).

எடுத்துக்காட்டாக, வேப்ப மரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். வேம்பின் வித்து எத்தனை வகையான உணர்வின் சத்தில் வித்தானதோ, அது நிலத்தில் முளைத்து வரும்பொழுது அதன்

வுணர்வுகளின் சத்தில் கலந்துள்ள ஈர்ப்பு காந்த சக்தியால் நிலத்தில் உள்ள நீரையும், காற்றில் மிதந்து வரும் தன் இனமான உணர்வுகளின் சத்தை ஈர்த்துக் கொண்டு, ஈர்த்துக் கொண்ட வெப்பத்தினால் நீரில் கலந்துள்ள உணர்வின் சத்துகள் உறைந்துள்ளதால், வெப்பத்தின் இயக்கத்தினால் நீரில் உறைந்துள்ள, உணர்வுகளின் பொறிகள் இயங்கி, வேப்பமரமாக வளர்கின்றது.

அதைப் போன்று, அதீத பயகுணத்தின், உணர்வலைகளின் சத்தையும், ஆத்திர குணத்தின் உணர்வலையின் சத்தையும், எலும்புக்குள் ஊணாக வடித்து வைத்திருப்பதனால், உயிரின் இயக்கக்கால், எலும்பின் காந்த ஈர்ப்பினால், உடல் காற்றில் பரவி இருக்கும் பயகுணத்தின் உணர்வலைகளையும், ஆத்திர குணத்தின் உணர்வலைகளையும் ஈர்க்கின்றன.

வேப்பமரம் எவ்வாறு தன் உணர்வுகளின் கசப்பான சத்தை ஈர்த்து, தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு, தான் வளர்த்துத் கொண்ட கசப்பான உணர்வுகளின் சத்தின் மணத்தை வெளிப்படுத்துகையில், அதை நீங்கள் நுகர்ந்தால், அதன் கசப்பான உணர்வலைகள் உங்கள் முகத்தைச் சுளிக்கச் செய்கின்றன.

அதைப்போன்றே உங்கள் உடல் ஈர்க்கும் பயகுணத்தின் உணர்வுகளையும், ஆத்திர குணத்தின் உணர்வுகளையும் நீங்கள்

சுவாசிக்கும்பொழுது, முகம் கடுகடுப்பு அடைகின்றது.

வேம்பின் இலைகளைச் சாப்பிட்டால் கசப்பின் உணர்வுகள் குடலில் இயங்கி, குமட்டல் ஏற்படும் பொழுது வாந்தி வந்துவிடும் என்ற பயம் கலந்த எண்ணம் தோன்றுகிறது. இதைப் போன்று உங்கள் உடல் ஈர்க்கும் பயகுணத்தின் உணர்வலைகளையும், ஆத்திர குணத்தின் உணர்வலைகளையும், நீங்கள் சுவாசித்துக் கொண்டு இருப்பதனால் இரத்தம் வடித்துக் கொண்டதால் பய, ஆத்திர குணங்களின் உணர்வலைகள் இரத்தத்தில் நுண்ணுணுக்களாக வளர்ச்சி பெற்று, இரத்தக் கொதிப்பு போன்ற வியாதிகள் வளரக் காரணமாகவும், அதனால் அதிர்ச்சியான பேச்சை காதில் கேட்டால் பயமான எண்ணம் தோன்றுவதும், அச்சமயத்தில் பயத்தினால் சிந்திக்கும் திறன் இழந்து கோபப்படுவதும், ஏதாவது பொருள் கீழே வீழ்ந்ததனால் ஏற்படும் ஓசையைக் காதில் கேட்டால், உங்களை அறியாது உடல் சிலிர்ப்பதும், அதனால் பயமான எண்ணம் தோன்றுகின்றது. இதைப்போன்று எச்செயலை நீங்கள் செய்ய முற்பட்டாலும் உங்களை அறியாது அவசர ஆத்திர உணர்வுடன் செயல்படத் தூண்டுகின்றது. ஆனால், சிறிது தடைப்பட்டாலோ, கோபமான எண்ணம் உருப்பெற்று விடுகின்றது. இரத்தம் தசைகளாக, உடல் உறுப்புகளாக மாறும் பொழுது, அதில் பய ஆத்திர குணங்களின் அணுத்திசுக்களாக வளர்ச்சி பெற்று, தசைகளிலும், உடல்

உறுப்புகளிலும், தசைவாதம், குடல்வாதம், பக்கவாதம், போன்ற, உடல் உறுப்புகளில் வாத நோய்கள் வரக் காரணமாவதும் தசைகளில் உருவான அமிலங்கள், உடல் உறுப்புகளை இயக்கும் நரம்பினங்கள் ஈர்த்துக் கொள்வதும், அதனால் கீல் வாதம், மூட்டு வாதம், முடக்கு வாதம்போன்ற நோய்கள் உருப்பெறக் காரணமாகின்றன.

உதாரணமாக ஒரு செடி நல்லமுறையில் வளர்ந்து, பூ பூத்து, பிஞ்சாகி, காய் காய்த்து, பழமாகி வித்தாகினால், அந்த வித்து மறுபடி முளைத்து நல்ல செடியாக வளர்கின்றது.

எதிர்பாராது செடியில் பூச்சிகள் வீழ்ந்து பூச்சிகள் செடியின் சத்தைப் புசித்து விடுவதனால் செடியின் சத்து குறைந்து, சரியாக பூ பூக்காமலும், பூ பூத்தாலும் அப்பூவில் விளைந்த வித்து சத்தற்று இருப்பதனால், அந்த வித்து தன் இனமான செடியாக முளைக்க முடியாமல், அந்த வித்தின் சத்து, மற்ற செடியின் உரமாகச் சேர்ந்து விடுகின்றது. அதைப்போன்று நல்ல குணங்களின் உணர்வுகளைச் சுவாசித்து, உடல் உறுப்புகளில், விளைந்த உணர்வுகளின் அணுக்கள், உடலை இயக்கும் உயிரின் ஈர்ப்புக்குச் சென்று, உயிரின் அணைப்பில் உயிராத்மா இயங்கி வருவதும், உடல் முதிர்ந்து உடலைவிட்டு பிரிந்த உயிராத்மா மறு பிறவியில் மனிதனாக உருப்பெறுகின்றது.

நல்ல குணங்களின் உணர்வுடன் சுவாசித்து, உடல் நலமுடன் வாழ்ந்து வந்தாலும்

எதிர்பாராது பயகுணங்களின் உணர்வையோ, கோப குணங்களின் உணர்வையோ, வேதனையான குணங்களின் உணர்வையோ, ஆத்திரமான குணங்களின் உணர்வையோ, குரோதமான குணங்களின் உணர்வையோ, சோர்வான குணங்களின் உணர்வையோ, சஞ்சலமான குணங்களின் உணர்வையோ, சந்தர்ப்பவசத்தால் சுவாசிக்க நேர்ந்தால், நல்ல குணங்கள் பலஹீனமாகி தசைகளிலும், உடல் உறுப்புகளிலும், நோய்கள் உருப்பெற்று, அதில் விளைந்த நுண் அணுக்கள், உயிரின் ஈர்ப்பிற்குச் சென்று உயிரின் அணைப்பில் உயிராத்மாவாக இயங்குவதும் நலமான உடல் பலஹீனமாகி, உடல் நலிந்ததும், உயிராத்மாவளர்ச்சி குன்றி, உடலைவிட்டு, உயிராத்ம பிரிந்து செல்கின்றது. இவ்வாறு பிரிந்து சென்ற உயிராத்மா மறுபிறவியில் மனித உருப்பெறும் தகுதியை இழக்கின்றது.

மேற்கூறியவாது ஒவ்வொரு மனிதர்களின் உடல்களிலும் அவரவர் நிலைக்கொப்ப சுவாசித்து வளர்த்துக் கொண்ட நல்ல குணங்களின் உணர்வுகளுடன் பேசும் பொழுது, நல்ல குணங்களின் ஒலி அலைகளாக, சொல்லில் வெளிப்பட்டுக் காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் போன்றே, தீய குணங்களின் உணர்வுகளுடன் ஏசும்போதும், ஏச்சில் தீய உணர்வுகளின் ஒலியலைகளாக வெளிப்பட்டு, காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன.

உதாரணமாக, உலகில் 400 கோடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

அதில் விஞ்ஞானிகள் சிலர், அதிநுட்ப அறிவின் உணர்வுகளின் ஆற்றல்களைத் தங்களின் ஏக்க உணர்வுகளால் சதா ஏங்கி, கண்களின், காதுகளின் புலனறிவால், அதிநுட்ப உணர்வுகளின் ஆற்றல்களை ஈர்த்து, தங்களின் உடல்களில் இணைத்துக் கொண்டு, தங்களுக்குள் வளர்த்துக் கொண்ட உணர்வலைகள் பேச்சில் ஒலிஅலைகளாக வெளிப்பட்டு, காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கின்றன.

விஞ்ஞானிகள் மக்களை நலமும், வளமும் பெறச் செய்து, பேரும் புகழும் பெற்று மகிழ்ந்து வாழ்ந்து வந்தாலும், விஞ்ஞானியின் வாழ்க்கையில் சந்தர்ப்பவசத்தால், கண்களின் காதுகளின், புலனறிவுகளினால் கோப குணத்தின் உணர்வலைகளை சுவாசிக்க நேர்ந்தால், கோப குணங்களின் உணர்வலைகள் உடலில் விளைந்து, குரோத உணர்வாகப்பெருகி. (குறிப்பு: குரோத உணர்வு, என்பது சதா எதிரிகளை எண்ணச் செய்து கோப உணர்வுகளைத் தூண்டிகொண்டே யிருக்கும், ஆற்றல்கள்) அது ஆத்திர உணர்வலையாக விரியம் பெற்று, எதிரி நாட்டையோ அல்லது தன் எதிரிகளையோ அழித்துவிடும் நிலையின் எண்ணம் உருப்பெறுகின்றது. ஆனால், தான் சுவசித்த கோப உணர்வலைகள், குரோத உணர்வலைகளாக வளர்ச்சி பெறும் நிலையில், வாத நோய்கள், இரத்தக் கொதிப்பு, போன்ற நோய்கள் விரியம் அடைந்து உடலை முடங்கச் செய்வது மட்டும் அல்லாது, சிந்தனைகளையும் முடங்கச் செய்துவிடுகின்றது.

நோய்களினால் உடலில் விளைந்த நுண் அணுக்கள் உயிரின் ஈர்ப்பிற்குச் சென்று, உயிரின் அணைப்பின் உயிராத்மாவாக நிலைபெற்று, உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின், உயிராத்மா மறு பிறவியில் மனித உருப்பெறும் நிலையை இழந்து புழுவாகவோ, பூச்சியாகவோ, மிருகமாகவோ, உருப்பெறும் நிலையை அடைந்து, காற்றில் மிதந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

இவ்வாறே சாதாரண மனிதர்கள் முதல் விஞ்ஞானிகள் வரை, சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளுக்கொப்ப, சந்தர்ப்ப வசத்தால், கண்களின், காதுகளின் புலனறிவுகளினால் ஈர்க்கப்பட்ட கோபம், குரோதம், ஆத்திரம் அதீத பயம் போன்ற குணங்களின் உணர்வலைகளைச் சுவாசித்து, உடல்களில் பதிந்து உருப் பெற்ற நோய்களைத் தான் விஞ்ஞானிகளால் போக்கமுடியும்.

ஆனால், நோய்களினால் உடலில் விளைந்த நுண்ணணுக்கள் உயிரின் ஈர்ப்பிற்குச் சென்று, உயிரின் அணைப்பில் உயிராத்மாவாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளின் அணுச்சிசுக்களை மாற்ற விஞ்ஞானிகளினால் முடியாது.

விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தினால் மனித உடல்களைப் பாதுகாக்க முடியுமே தவிர, அவர்களின் உடலை இயக்கும் உயிராத்மாவை ஒளி நிலையாக மாற்றும் ஆற்றல் விஞ்ஞானிகளுக்கு இல்லை.

ஞானிகள், மகரிஷிகள் தங்கள் தபோ வலிமைகளினாலும், தியானங்களினாலும், பேரண்டத்தில்

பரவிக் கிடக்கும் பேராற்றல்களின் உணர்வலைகளின் உண்மை நிலைகளைக் கண்டறிந்து, புலன்களின் அறிவால், அந்தப் பேராற்றல்களின் உணர்வலைகளை, தங்களின் தப, தியானங்களின் பேராற்றல்களால், தங்களின் புலன்களின் அறிவால், உடல்களில் சேர்த்து வளர்த்துக் கொண்டதனால், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால், புலனறிவுகளினால் ஈர்த்த, தீய, கோப, குரோத, ஆத்திர குணங்கள் போன்ற உணர்வலைகளைச் சுவாசிக்க நேர்ந்தால், அவைகளை மாய்த்து, தங்களின் உடல்களில் பேராற்றல் மிக்க உணர்வலைகளை வளர்த்துக் கொண்டு, உயிராத்மாவை ஒளிநிலையாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், தங்கள் சொல்லாலும் செயலாலும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்த பேராற்றல்கள், ஒலியலைகளாகக் காற்றில் பரவிக் கொண்டிருப்பதும், மேலும் தங்கள் உயிராத்மாவை ஒளியாய் மாற்றிக் கொண்டு, உடலைவிட்டு விண்ணைச் சென்றடைந்து, சப்தரிஷி மண்டலங்களாகத் திகழ்ந்து கொண்டும், இயங்கிக் கொண்டும், இருக்கின்றார்கள். அதிலிருந்து வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒளி, ஒலியின் ஆற்றல் மிக்க உணர்வலைகள் பரவெளியில் பரவிக் கொண்டே இருக்கின்றன.

மேற்கூறிய நிலைகளை எம் குருநாதர் காட்சியாகவும், உணர்ச்சி பூர்வமாகவும், உணர்த்தி உபதேசித்து அருளியதை யாம் உங்களுக்கு உபதேசிக்கின்றோம்.

மெய்ஞ்ஞானிகள், மகரிஷிகள் உபதேசித்து அருளிய ஒலியான உணர்வலைகளையும், சப்தரிஷி மண்டலங்களிலிருந்து வெளிப்பட்டு, பரவெளியில் பரவி இருக்கும் ஒலி, ஒளியான ஆற்றல் மிக்க உணர்வலைகளைப் பெற, எமக்கு எம் குருநாதர் உபதேசித்து உணர்த்திய, 'சூரியனில் இருந்து வெளிப்படும் காந்த சக்தியைத் தியானத்தால் தனக்குள் பெற்று, அதன் துணைகொண்டு, ஞானிகள் மகரிஷிகள் வெளிப்படுத்திய ஆற்றல் மிக்க ஒலியலையான உணர்வலைகளையும், சப்தரிஷி மண்டலங்கள் வெளிப்படுத்தி, பரவெளியில் பரவி இருக்கும் ஒலி ஒளியான ஆற்றல்மிக்க உணர்வலைகளைப் பெறவும், எமது வாழ்க்கையில் எம்மையறியாது, எம் புலனறிவால் ஈர்க்கப்பட்டு, யாம் சுவாசித்த, தீய, கோப, குரோத, ஆத்திரமான குணங்களின் உணர்வலைகளை மாய்க்க "ஆத்மசுத்தி" செய்து கொள்ளும்வழி முறைகளை,' எமக்கு எம் குருநாதர் உபதேசித்து அருளியதை, யாம் நீங்களும் பெறவேண்டும் என்ற ஆசையினால், கீழ்க்காணும் முறையில் உபதேசித்து 'ஆத்மசுத்தி' செய்து தீய, கோப, குரோத, ஆத்திரமான உணர்வலைகளை மாய்த்து, நீங்களும் நலமும் வளமும் பெற்று உங்கள் உயிராத்மா ஒளிநிலை பெற எம்குருநாதரைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஆத்ம சுத்தி பெறும் வழி

தியானமிருப்பவர்கள் ஆத்மசுத்தி பெறக் கீழ்க்கண்டவாறு தியானிக்கவும்.

“மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று கண்களைத் திறந்து ஒரு நிமிடம் எண்ணி ஏங்கிவிட்டு, கண்களை “மூடி” மகரிஷிகளின் அருள்ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று தன் உடல் முழுவதும் பதியும்படி எண்ணி ஒரு நிமிடம் தியானிக்க வேண்டும்.

வெளியே செல்லும் போது

“ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு, “என் சொல்லும் செயலும் புனிதம் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என் பேச்சும் முச்சும் உலகமக்கள் நலம் பெற அருள்வாய்ஈஸ்வரா!” என்று எண்ணிவிட்டு வெளியில் செல்லவும்.

வேலைபார்க்கும் இடங்களில்

அலுவலகங்களில் வேலை ஆரம்பிக்கும் முன்பு “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு “என் சொல்லும் செயலும் புனிதம் பெறவேண்டும். என் பேச்சும் முச்சும் உலக மக்கள் அமைதி பெற உதவ வேண்டும், என் செயல் எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்க வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று தியானித்து விட்டு வேலையை ஆரம்பிக்கவும்.

வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு

வியாபாரம் ஆரம்பிக்கும் முன்பு “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு “என் சொல்லும் செயலும் புனிதம் பெற வேண்டும். என் பேச்சும் மூச்சும் உலக மக்கள் அமைதி பெற உதவ வேண்டும். என்னிடம் பொருள் வாங்கிச் செல்வோர் நலமும் வளமும் பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ணி வியாபாரத்திற்கு வைத்திருக்கும் பொருள் களைப் பார்க்க வேண்டும்.

பத்திரிகை படிக்கும்போது

பத்திரிகைகளைப் படிக்கும்பொழுது நம்மை அறியாமல் பல சங்கடமான உணர்வலைகள் நம்மை அடைகின்றன. ஆகவே நாம் பத்திரிகை களைப் படித்த பின் “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு, “நாளை நடப்பவை அனைத்தும் நல்லவையாக நடக்க வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ணவேண்டும்.

உறவினர்கள், நண்பர்கள் இல்லங்களுக்குச் செல்லும்போது

உறவினர்கள், நண்பர்கள் இல்லங்களுக்குச் செல்லும்போது “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு “மகரிஷிகளின் அருளால் இக்குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் நலமும் வளமும் பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ணவேண்டும்.

திருமணங்களுக்குச் செல்லும்போது

திருமணம் நிகழுமிடத்திற்குச் செல்கையில் “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு மகரிஷிகளின் அருளால் “மணமக்கள் வாழ்வில் நலமும் வளமும் பெறவேண்டும்” என்று எண்ணி அவர்களை வாழ்த்தவேண்டும்.

வயலில் விதையிடும்போது

வயலில் விதையிடும்போது “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு “இவ்விதைகள் நன்றாக விளைய வேண்டும் ஈஸ்வரா” இதை உண்பவர்கள் ஆரோக்கியமான நிலையைப் பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா! என்று எண்ணி விதையிட வேண்டும்.

வயலில் உரமிடும்போது “ஆத்மசுத்தி” செய்துகொண்டு உரமிடவேண்டும். பயிர் நன்கு வளர, வயலுக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் சூரியனைப் பார்த்துவிட்டு வயலிலுள்ள பயிர் களைப் பார்த்து “பயிர் நன்கு தழைத்து வளர வேண்டும் ஈஸ்வரா” என்ற உணர்வுடன் பயிர் களைப் பார்க்கவேண்டும்.

நோயாளிகளைச் சந்திக்கும்போது

நோயாளிகளைச் சந்திக்கும்போது “ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!” என்று எண்ணி “ஆத்ம சுத்தி” செய்துகொண்டு “நீங்கள் நலம் பெறுவீர்களாக! உங்களுக்கு எந்தக் குறையும் வாரா!” என்று கூறி அவர்கள் நலம்பெற வாழ்த்த வேண்டும்.

சங்கடமான உணர்வலைகளைப் போக்க

சந்தர்ப்ப வசத்தால் நம்மையோ அல்லது பிறரையோ யாரும் திட்டுவதைக் கேட்க நேரிடும் பொழுது, அடுத்த கணம் “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு “இனி அவர் பேசுபவை எல்லாம் நல்லவையாகப் பேச வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ண வேண்டும்.

விபத்துகளையோ எதிர்பாராத நிலைகளையோ பார்க்கும்போது

விபத்துகளையோ அல்லது எதிர்பாராத நிலைகளையோ பார்க்க நேரிட்டால், உடனே “பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நல்லது நடக்க வேண்டும் ஈஸ்வரா! என்று எண்ணிவிட்டு, ஐந்து நிமிடங்களோ, அல்லது அதற்கு உட்பட்ட நேரத்திற்குள்ளோ “ஆத்ம சுத்தி” செய்து கொள்ள வேண்டும். (இவ்வாறு செய்யவேண்டியது மிக மிக அவசியம்)

துக்கமான நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்லும்போது

துக்கம் (இறப்பு) ஏற்பட்ட வீட்டிற்குச் செல்லும்போது “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு “சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஒளியில் இறந்தவரின் ஆத்மா கலக்க வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ண வேண்டும்.

கூட்டுத் தியானம் செய்யும் முறை

கூட்டுத் தியானம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் கீழ்க் கண்ட வாசகங்களை ஒவ்வொன்றாக தியான வழி அன்பர் ஒருவர் சொல்ல மற்ற அன்பர்கள் பின் தொடர்ந்து சொல்லவேண்டும். மேலும் பாடலை ஒவ்வொரு வரியாக ஒருவர் பாட மற்ற அன்பர்கள் பின் தொடர்ந்து பாடவேண்டும்.

கூட்டுத் தியானம் செய்யும்முறை

ஒ.ம்

1. தியானத்தில் வீற்றிருக்கும் அனைத்து உயிராத்மாக்களும் மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!
2. மகரிஷிகள் உபதேசித்து உணர்த்திய அருள் வழி, எங்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க அருள்வாய் ஈஸ்வரா!

3. எங்கள் சொல்லும், செயலும் புனிதம் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!
4. நாங்கள் பார்க்கும் அனைவரும் வாழ்வில் நலமும், வளமும் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!
5. எங்கள் பேச்சும், முச்சும் நல்ல உணர்வாகப் படர வேண்டும் ஈஸ்வரா!
6. எங்கள் சொல்லும், செயலும், பேச்சும், முச்சும் உலக மக்கள் அமைதி பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!
7. ஓ...ம் என்ற நாதமாய் எங்களை இயக்கும் உயிரை, எங்களை ஆளும் ஆண்டவனாக வணங்குவோம்!
8. நற்குணங்களின் உணர்வைச் சுவாசமாக்கி நல்மனமாக நம்மை ஆளும் ஆண்டவனுக்கு ஆராதனை செய்வோம்!
9. நாம் எண்ணும் நல்லுணர்வை இறைவனாகத் துதிப்போம்!
10. நாம் எண்ணும் நல்ல குணங்களே நம்மைக் காக்கும் தெய்வமாகத் துதிப்போம்!
11. நன்மைகள் பல செய்யத் துணிவோம்!
12. நாம் பார்க்கும் அனைவரையும் மதிப்போம்!
13. உடலைக் கோவில் என மதிப்போம்!
14. அதில் வீற்றிருக்கும் உயிரைக் கடவுள் எனத் துதிப்போம்!
15. தாய், தந்தையை முதல் தெய்வமாக வணங்குவோம்!

16. தாய், தந்தை ஒளிநிலை பெற வேண்டுவோம்!
17. நல்வழி காட்டும் குருவை அடைவோம்!
18. குரு காட்டும் வழியை மதிப்போம்!
19. குரு காட்டிய நெறியைக் கடைப் பிடிப்போம்!
20. குருவின் துணையால் ஒளிநிலை பெறுவோம்!

ஓ.....ம்

ஈஸ்வரா குருதேவா!

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
 அனுதினம் தொழுவது நம்முதற் கடமையாம்!
 உமதருளால் குரு அருள் பெறுவேனே!
 குரு அருளால் உலகறிவேனே!
 மகரிஷிகள் அருள் ஒளிபெற எனக்கு
 உருக் கொடுத்த தாயே தந்தையே!
 அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
 அனுதினம் தொழுவது நம்முதற் கடமையாம்!

உடலின் உயிரை யார் என்று அறிந்தேனே!
 உடலின் உணர்வின் அலையை ஆத்மா
 என்றறிந்தேனே!
 ஆத்மாவின் உரு, கரு உடலின் செயல் என்று
 அறிந்தேனே!
 வாழ்வில் உணரும் உணர்வை நல் ஒளியின்
 உணர்வாய்ப் பெறுவேனே!
 அன்னையும், பிதாவும் முன்னறி தெய்வமாய்
 அனுதினம் தொழுவது நம்முதற் கடமையாம்!

என் குரு வழி மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி
 பெறுவேனே!
 என் உடலின் வாழ்வில் புனிதம் பெறுவேனே!
 உயிரின் ஒளியாய் நிலைபெறவே
 உணர்வைப் புனிதம் செய்வேனே!
 உயிரின் ஒளியாய் நிலை பெற்று
 விண்ணின் ஒளியை அடைவேனே!
 குருவின் துணையால் விண்ணின் ஒளியை
 அடைவேனே!

ஓ.....ம

ஈஸ்வரா குருதேவா

“தியானம்”

பிறகு கீழ்க்கண்ட வாசகங்களை ஒருவர்
 சொல்ல மற்ற அன்பர்கள் மௌனமாக, புருவ
 மத்தியில் சூரியனை நினைத்து உணர்வைச்
 செலுத்தி கண்களைத் திறந்து கொண்டு ஏங்கி
 இருக்க வேண்டும்.

“என் தாய் தந்தை தெய்வசக்தி பெற
 அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

(“ஈஸ்வரா” என்றிடும்போது உங்கள்
 உயிரை எண்ண வேண்டும்).

“எல்லா மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என்
 தாய் தந்தை பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“என் தாய் தந்தையின் அருளாகியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!

“என் குருவின் அருளாகியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!”

“நவகோள்களின் சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களின் சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஒளிக்காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“சப்தரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!”

பிறகு கண்களை மூடிச் “சூரியனின் காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று எண்ணி புருவ மத்தியில் தியானிக்க வேண்டும். இவ்வாறு பதினைந்து நிமிடங்கள் சூரியனை எண்ணித் தியானிக்கவும்.

பிறகு கண்களைத் திறந்து “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று ஏக்கமுடன் ஒரு நிமிடம் ஏங்கி இருக்கவும்.

பிறகு கண்களை மூடி “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற அருள்வாய்

ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வை உடல் முழுவதும் படர விட்டு, ஒரு நிமிடம் தியானிக்க வேண்டும். மீண்டும் கண்களைத் திறந்து “என் சொல்லும் செயலும் புனிதம் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா! என் பேச்சும் மூச்சும் உலக மக்கள் நலம் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று நினைக்க வேண்டும்.

எல்லோரும் ஒருமித்த குரலில் “ஓ...ம் ஈஸ்வரா குருதேவா!” என்று மூன்று முறை சொல்லி தியானத்தை நிறைவு செய்து கொள்க.

கூட்டுத் தியானத்தின் பலன்

மழைக் காலங்களில் சிறு துளிகளாக மழை பெய்து, பெரும் வெள்ளமாகத் திரண்டு ஓடுகின்றது. அப்பொழுது குப்பை கூளங்களையும் அசுத்தங்களையும் அடித்துச் செல்கின்றது. அதைப்போன்று அதிகம்பேர் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் இடத்தில் அமர்ந்து “மகரிஷிகள் அருள் ஒளி பெற வேண்டும்” என்ற ஒரே உணர்வின் எண்ணங்கொண்டு, அனைவரும் தியானத்தில் ஈர்ப்பதனால், கூட்டுத் தியானத்தில் அமர்ந்துள்ள அனைவருக்கும் மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி அதிக அளவில் பாய்கின்றது. அதனால், ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையில், தன்னையறியாமல் சேர்ந்திருக்கும் தீய சக்திகளும், தீய உணர்வுகளும் மாய்ந்துவிடு

கின்றன. ஆகையால் சஞ்சலம் நீங்குகிறது. மனம் அமைதியாகிறது. நல்ல எண்ணங்களின் உணர்வுகள் வலுப்பெறுகின்றன. ஆத்மாவும் ஒளிநிலை பெறும் ஆற்றலைப் பெறுகின்றது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வாரத்திலும் ஒருநாள் கூட்டுத் தியானமிருப்பது மிக மிக அவசியம். தனித்து தியானத்தில் இருந்து சஞ்சலத்தைப் போக்க முடியாதவர்கள், கூட்டுத் தியானத்தில் கலந்து கொள்வதால், சஞ்சலத்தைப் போக்கிட முடியும். மன அமைதியும் கிடைக்கும். நாம் பிறரைப் பார்க்கும் பொழுது அவர்களும் மன அமைதி பெறுகின்றனர். நாம் தொட்டுக் கொடுக்கும் பொருள்களில் நல்ல மணமிருப்பதால், வியாபாரம் நல்லவிதமாய் அமைய நம்மனமே உதவுகிறது. மன அமைதி பெறுவதால், தொழில் செய்யும்பொழுது சிந்தித்து செயலபட முடிகிறது. ஆத்மாவும் ஒளி நிலை பெறும் ஆற்றல் பெறுகின்றது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்தின் ஆற்றல் பெற்றவர். மனிதர்கள் “மாமகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற வேண்டும்” என்ற ஒரே ஏக்க உணர்வுடன் கூட்டாகத் தியானமிருப்பதால், (27 நட்சத்திரங்களின் ஒளிச் சக்தியை எப்படிச் சூரியன் எடுத்துக் கொள்கிறதோ அது போல்) ஒவ்வொருவரும் 27 நட்சத்திரங்களின் ஆற்றலைப் பெற முடியும்.

வான மண்டலத்தில் ஏற்படும் கோள்களின் மாற்றத்தினால் உண்டாகும் மாறுபடும் தீய உணர்வுகளிலிருந்தும் தம்மை நாம் காப்பாற்றிக்

கொள்ள கூட்டுத் தியானம் மிக உதவியாயிருக்கிறது.

பெளர்ணமித் தியானம் செய்யும் முறை

பெளர்ணமி அன்று இரவு 7.00 மணி முதல் 9.00 மணிக்குள், ஒரு கிண்ணத்தில் பச்சைப் பாலும், ஒரு கிண்ணத்தில் நீரும் வைத்துக் கொண்டு, பெளர்ணமி நிலாவைக் கண் திறந்து பார்க்கவேண்டும்.

அச்சமயம் நாம் தியானத்தில் சொன்ன முறைப்படி

“என் தாய் தந்தை தெய்வசக்தி பெற அருள் வாய் ஈஸ்வரா!”

“எல்லா மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் தாய் தந்தை பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“என் தாய் தந்தையின் அருளாகியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“என் குருவின் அருளாகியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!”

“நவகோள்களின் சக்தியை நான் பெற அருள் வாய் ஈஸ்வரா!”

“இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களின் சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஒளிக் காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“சப்தரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!”

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!”

என்று எண்ணிய பின்பு, ‘சூரியனின் காந்த சக்தியைப் பெற வேண்டும்.’ என்கிற உணர்வுடன் ஏங்கிவிட்டு நிலவைப் பத்து நிமிடங்கள் பார்த்துப் பிறகு கண்களை மூடி “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெறவேண்டும்” என்கிற ஏக்கத்துடன் உடலை எண்ணி ஐந்து நிமிடங்கள் தியானிக்க வேண்டும்.

தியானமிருந்து கண் விழித்தவுடன் “தியானமிருக்கும் அனைத்து உயிர் ஆத்மாக்களும் மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்று ஒரு நிமிடம் ஏங்கிச் சந்திரனைப் பார்த்து விட்டு,

“ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா!” என்று கூறி பெளர்ணமி தியானத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும்.

பௌர்ணமித் தியானம் செய்வதால் ஏற்படும் பலன்கள்

எம் குருநாதர் காட்டிய முறைப்படி பௌர்ணமி தியானமிருக்கும் அனைத்து ஆத்ம ஐக்ய அன்பர்களின் எண்ணங்களையெல்லாம், ஒன்று சேர்த்துக் குவித்து, அப்போது ஒரு இலட்சம் பேர் தியானிக்கிறோம் என்றால், அந்த ஒவ்வொருவருக்கும், அந்த ஒரு இலட்சம் பேருடைய சக்தி கிடைக்கின்றது. அச்சமயம் நமக்கு சக்தி அதீத நிலைகளில் கூடுகிறது. எம் குருநாதர் காட்டிய முறைப்படி, நீங்கள் தியானமிருக்கும்போது, யாம் அச்சமயம் தியானமிருக்கிறோம். அச்சமயம் உங்களுக்குச் சக்தி கூட, எம் குருநாதர் காட்டிய நெறிப்படி, உங்கள் உயிராத்மாவைப் பிரார்த்தித்து, அந்தச் சக்தியை நீங்கள் பெற எம்மால் உதவ முடிகிறது.

இப்போது சாதாரணமாகப் பூமியிலே பூச் செடியிருக்கின்றது. பூமியிலே இருக்கக் கூடிய காந்த அலைகளுக்குள் இருக்கும் தன் நறுமணத்தைப் படரச் செய்கின்றதோ, அதைப் போன்று, நாம் முதலில் சொன்ன முறைப்படி இந்தத் தியானத்தைச் செய்து வந்தால், இந்தக் காற்றலைகளில் கலந்துள்ள மகரிஷிகள், ஞானிகள் இந்தப் பூமியிலே வாழ்ந்த காலங்களில் எவ்வளவு சக்திகளை இங்கே படரவிட்டிருக்கின்றார்களோ இதையும், அதைப் போன்று நாம்

விண்ணை நோக்கிச் சந்திரனைத் தியானிக்கும் போது, விண்ணிலேயும் இந்த மகரிஷிகளில் இன்று துருவ நட்சத்திரமாகவும், சப்தரிஷி மண்டலமாகவும், பரவெளி மண்டலங்களிலும் இருப்பதனாலேயே' அதிலிருந்து வெளிப்படும் அந்த உயர்ந்த சக்திகள், பூமிக்கு வெளியே படர்ந்திருக்கும் அந்தச் சக்திகளை, இந்த முறைப்படி நீங்கள் தியானிக்கும்போது, அந்த மகரிஷிகளுடைய உயர்ந்த அருள் ஒளி உங்களுக்கு கிடைக்க, எம் குருநாதர் காட்டிய வழி கொண்டு உதவ முடிகின்றது.

ஆகவே, பெளர்ணமித் தியானத்திலே உங்களுக்கு இந்தச் சக்தி கூட, யாம் உதவுவதால், அந்த நேரத்தை விரயம் செய்யாது நீங்கள் தியானமிருந்து பயனடையுங்கள்.

இப்பெளர்ணமித் தியானத்தில் உங்களுக்கு “வழியறிந்து”? செயல்பட ஞானம் கிடைக்கின்றது. “மாமகரிஷிகள் அருள் ஒளி “பெறுவதால்” நமது ஆத்மாவிலும் ஒளி பெறும் அணுக்கள் வளர்கின்றன.

குடும்பத் தியானம்

குடும்ப வாழ்க்கையில் சந்தோஷமுடன் வாழ்ந்து வந்தாலும், புற வாழ்க்கையில் எதிர் பாராது வரும் இன்னல்களும், வெறுப்பு உணர்வுகளால் கோபமும் குரோத உணர்வுகள் வளர்ச்சி பெற்றுச் சஞ்சலமும், வேதனை உணர்வுடன் தொழில் செய்யும்பொழுது, சிந்திக்கும் ஆற்றல் குறைந்து, வெறுப்புடன் தொழில் செய்யும் பொழுது, பிறர் நம்மை வெறுப்புடன் பார்ப்பதும், பேசுவதும், அதனால் தொழில் செய்யும் இடங்களில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. வியாபாரங்களில் நாம் தொட்டுக் கொடுக்கும் பொருள்களில் வெறுப்பான உணர்வலைகள் படுவதால், பொருள்கள் வாங்குபவர்கள் அப்பொருளைப் பார்த்து வாங்கும்பொழுது, பொருள் மீது வெறுப்படைந்து பொருளை வாங்காமல் சென்று விடுகின்றனர். வியாபாரத்தில் மந்தம் ஏற்படும் பொழுது, வேதனை உணர்வுகள் ஆற்றல் பெறத் தொடங்கி விடுகின்றன. அதனால், இரத்த அழுத்தம் போன்ற நோய், மற்றும் பல நோய்கள் வரக் காரணமாகின்றன.

குடும்பத்தில் மனைவி மக்களுடன் தாய், தந்தையுடன், பந்த பாசமுடன் இருந்தாலும், குடும்பத்தில் எவரிடத்திலும் சிறு குறைகள், நாம் பார்க்க நேரிட்டால் நம்மை அறியாமல் வெறுப்பும், வேதனையும், கோபத்துடன் பேசும் உணர்வின் ஆற்றலைத் தூண்டிவிடுகின்றன. இதனால்,

குடும்பத்தில் வேற்றுமை உணர்வுகள் வளரத் தொடங்கிவிடுகின்றன. நல்ல குணங்களின் உணர்வின் ஆற்றல் தணிந்துவிடுகின்றது. சஞ்சலமும் வேதனையும் கொண்ட உணர்வுகள் மேலோங்கி இருப்பதால், கோவிலுக்குச் சென்று அங்கு அமைதி பெற விரும்பினாலும், அமைதி பெற முடிவதில்லை. ஞானிகள் உபதேசித்து அருளிய நல்ல உணர்வுகளைப் பெற விரும்பினாலும், பெற முடிவதில்லை. ஆகவே, நம்மை அறியாமல் நம்மை ஆட்டிப்படைக்கும், இத்தகைய தீய உணர்வுகளை மாய்த்து, ஞானிகள் உபதேசித்தருளிய, நற்குணங்களின் உணர்வின் ஆற்றலைப் பெருகச் செய்வதே குடும்பத் தியானம்.

குடும்பத் தியானத்தின் பலன்கள்

குடும்பத் தியானம் இருப்பவர்கள் மன அமைதி பெறுகின்றனர். வீட்டில் பதிந்துள்ள சஞ்சல அலைகள் மறைகின்றன. குழந்தைகள் தாய், தந்தை சொற்படி நடந்து, நன்கு படிக்கவும் உதவுகின்றன. குடும்பத்தில் அமைதி நிலவுவதால் வியாபாரம் நல்லவிதமாக நடைபெற உதவும். தொழில் செய்யுமிடங்களில், அமைதி கொண்டு தொழில் செய்ய முடியும். நல்ல பெயரும் புகழும் கிடைக்கும். உயிராத்மாவில் உள்ள அணுச்சிசுக்கள் ஒளியாக மாறும் ஆற்றல் பெறுகின்றன. ஆகவே, குடும்ப வாழ்க்கையிலேயே 'ஆத்ம ஞானம்'

பெற்றுப் 'பிறா நிலை' என்னும் ஒளிநிலையை அடையலாம். உங்களை நம்புங்கள். உங்களிடம் உள்ள ஆற்றலால் இவ்வழியைக் கடைப்பிடித்து ஒளிநிலை அடையலாம்.

கலசமும் தியானமும்

கலசத்திற்குத் தேவையான சாமான்கள்:-

அ. தேங்காய்

ஆ. சொம்பு-செம்பு, பித்தளை, எவர்சில்வர் அல்லது வெள்ளி.

இ. பச்சரிசி.

ஈ. தட்டு (செம்பு, பித்தளை, எவர்சில்வர், அல்லது வெள்ளி)

உ. மஞ்சள் கயிறு.

ஊ. மானிலை 5 (ஐந்து இலைகள்)

எ. 25 பைசா நாணயம் அல்லது ரூபாய் நாணயம்.

ஏ. எலுமிச்சம் பழம் ஒன்று.

ஐ. ஒரு முழம் பூ.

ஓ. ஒரு மஞ்சள்.

கலசம் வைக்கும் முறை:-

ஒரு பித்தளைத் தட்டில், அந்தத் தட்டுக்குத் தகுந்தாற் போல் பச்சரிசி நிரப்பி, "ஓம்" என்று எழுதிவிடவும். பிறகு, ஒரு பித்தளைச் சொம்பில்,

பாதி சொம்பிற்கு நல்ல நீர் நிரப்ப வேண்டும். அதன் பிறகு 5 மாவிலைகளை நீரில் படாதபடி வைக்கவேண்டும். அதன் மீது ஒரு முற்றிய தேங்காய் வைக்கவேண்டும். தேங்காய் வைப்பதற்கு முன், தேங்காய் மீது முழுவதும் நன்றாக மஞ்சள் தடவி, சந்தனம், குங்குமப் பொட்டு வைக்கவேண்டும். பின் தேங்காயைச் சொம்பின் மீது வைக்கும்போது, சற்குருதேவரை எண்ணி, ஒரு 25 பைசா நாணயமோ அல்லது ஒரு ரூபாய் நாணயமோ சொம்பிற்குள் போட வேண்டும். தேங்காய் நீரில் படாதவாறு வைக்கவேண்டும். பின் சொம்பின் கழுத்தில் மஞ்சள் கட்டப்பட்டுள்ள மஞ்சள் கயிற்றைக் கட்டி விடவும். பிறகு தேங்காய் து புஷ்பத்தை மாலையாகச் சாத்தவும்.

பூஜையறை இருந்தால் அவ்வறையில் கலசம் வைக்கலாம். பூஜையறை இல்லாதவர்கள் குழந்தைகளுக்கு எட்டாதவண்ணம் சிறிது உயரத்தில் சிறு பெட்டி போன்று செய்து, சுவரில் பதியவைத்து, அதில் கலசம் வைக்கலாம். அலமாரி இருந்தால் அதில் கலசம் வைக்கலாம். இவ்வாறு கலசம் வைத்தால் தோஷமோ, தீட்டோ பட்டு விடுமோ என்று பயப்படத் தேவையில்லை. குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் சிறிது நேரம் சங்கடத்தையும், வேதனைகளையும் ஒதுக்கிவிட்டு, இதிவிருந்து 'நலமும் வளமும் பெறுவோம்' என்ற உணர்வுடன் தங்கள் உயிரைப் புருவ மத்தியில் 'ஈஸ்வரா' என்று எண்ணிச் சூரியனைப் பார்க்கும்பொழுது "சூரியனின்

காந்தசக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா” என்ற உணர்வுடன் ஒரு நிமிடம் ஏங்கிவிட்டு, அடுத்த நிமிடம் “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா” என்று ஏங்கிய வண்ணம் கலசம் வைத்திருக்கும் இடம் வந்து, கலசத்தைப் பார்த்த வண்ணம் “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி இங்குப் படர வேண்டும் “ஈஸ்வரா” என்ற உணர்வுடன் ஐந்து நிமிடம் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பதனால் கலசத்தில் உள்ள நீரில் கலந்துள்ள காந்த ஆற்றல்களில், மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பதிந்துவிடுகின்றன. அதனால், கலசத்தின் முன் தியானம் இருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வுகள் தூண்டப்படுகின்றன. ஆகையால், மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியைக் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் பெற ஏதுவாகின்றது. 48 நாட்கள் கழித்துக் கலசத்தில் உள்ள நீரை நுகர்ந்து பார்த்தால் நீரில் நறுமணங்கள் வருவதைப் பார்க்கலாம். அதனோடு நீங்கள் தினமும் கலசத்தின் முன் வைக்கும் நீரும், பாலும், நீங்கள் குடித்துப் பார்த்தால், உங்கள் தியானத்தின் பலனால் நீரிலும் பாலிலும் நல்ல மணங்களும், நல்ல சுவையும் இருப்பதை உணரலாம். ஆகவே பயத்தை நீக்கிவிட்டு, “உங்கள் உணர்வின் ஆற்றலே உங்களைக் காக்கும்” என்ற உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டு தியானித்து நலமும் வளமும் பெறுங்கள்!

முறைப்படி கலசத்தை வைத்துவிட்டுக் குடும்ப சகிதம் அவரவர்கள் உயிரைப் புருவ மத்தியில்

“ஈஸ்வரா” என்று எண்ணிவிட்டுச் சூரியனைப் பார்க்கும்பொழுது, ‘சூரியனின் காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா’ என்ற உணர்வுடன் ஒரு நிழுடம் ஏங்கிவிட்டு, அடுத்த நிமிடம் ‘மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா என்ற உணர்வுடன், ஐந்து நிமிடம் கலசத்தைப் பார்த்துவிட்டுப் பின், தியானத்திற்குச் சொன்ன வாசகங்களை ஒருவர் சொல்ல, மற்றவர்கள் மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டு, கலசத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்; தியான வாசகங்களைச் சொல்லிமுடித்தவுடன் கண்களை மூடி ‘மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா’ என்ற உணர்வுடன் பத்து நிமிடம் தியானித்து விட்டுக் கண்களைத் திறந்தவுடன் ‘மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியைப் பெற வேண்டும்’ என்ற உணர்வுடன் ஒரு நிமிடம் ஏங்கி இருக்கவேண்டும். அடுத்த நிமிடம் கண்களை மூடி ‘மகரிஷிகளின், அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!’ என்ற உணர்வுடன் உடல் முழுவதும் ஒரு நிமிடம் எண்ணித் தியானிக்கவும். பின் கண்களைத் திறந்தவுடன், கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவர் நெற்றியை ஒருவர் பார்த்து ‘மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி என் கணவரின் ஜீவாத்மா பெற வேண்டும்’ என்று மனைவியும், ‘மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி என் மனைவியின் ஜீவாத்மா பெற வேண்டும்’ என்று கணவனும், எண்ணிப்பார்த்து விட்டுத் தியானத்தை நிறைவு செய்யவும்.

குழந்தைகள் 'தாய், தந்தை அருளாசி பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!' என்ற உணர்வுடன் ஏங்கிவிட்டு தியானத்தை நிறைவு செய்யவும்.

பிரசாதம் வழங்கும்போது 'குழந்தைகள் மகரிஷிகள் அருள்ஒளி பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா! என்ற உணர்வுடன் எண்ணிக் கொடுக்கவும்.

குழந்தைகள் பிரசாதம் வாங்கும்போது 'தாய், தந்தை அருளாசி பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா!' என்ற உணர்வுடன் ஏங்கிப் பாதத்தைத் தொட்டு வணங்கி விட்டுப் பிரசாதத்தை வாங்கவேண்டும்.

இவ்வாறு செய்வதால் குழந்தைகளின் தோஷம் விலகி, தாய், தந்தையுடன் பாசத்தோடு வளர உதவுகின்றன.

கணவன் மனைவி படுக்கச்

செல்லுமுன்

கணவன் மனைவி எதிர் எதிர் அமர்ந்து கொண்டு, புருவ மத்தியில் உயிரை 'ஈஸ்வரா!' என்று நினைத்துவிட்டுக் கண்களைத் திறந்த வண்ணம், சூரியனை நினைத்துச் 'சூரியனின் காந்த சக்தியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!' என்ற ஏக்க உணர்வுடன், இரண்டு நிமிடம் ஏங்கிய வண்ணம் இருந்து, அடுத்து மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!' என்ற

உணர்வுடன் இரண்டு நிமிடம் ஏங்கிவிட்டுக் கண்களை மூடி 'மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!' என்ற உணர்வுடன், உடல் முழுவதும் தியானித்துவிட்டுப் பின் கண்களைத் திறந்தவுடன், ஒருவர் நெற்றியை ஒருவர் பார்த்து 'மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை அவர் பெற வேண்டும்' என்ற உணர்வுடன் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துவிட்டுப் படுக்கச் செல்லவும். கணவன் வெளியூர் சென்றிருந்தாலும், மனைவி மேற்கூறியபடி தியானித்துவிட்டு, நினைக்கவேண்டும். கணவனும் மனைவியை இதைப் போன்றே நினைக்க வேண்டும். மனைவியின் உணர்வலைகள் கணவனைப் பாதுகாக்க உதவுகின்றன. கணவன் மனைவியை நினைக்கும் போது, கணவனின் உணர்வலைகள் மனைவியைப் பாதுகாக்க உதவுகின்றன. உதாரணமாக, நண்பர் களுக்குள் நட்பின் தன்மையால் ஒருவர் ஒருவரை நினைத்து 'நண்பன் உதவி செய்தான்' என்று எண்ணும்போது, வெகு தொலைவில் இருந்தாலும் விக்கல் ஏற்படுகிறதல்லவா! அதைப் போன்று கணவன் மனைவி இருவரும் தியானத்தில் ஆற்றல் பெற்றதனால், கணவன் வெகு தொலைவில் இருந்தாலும், மனைவி கணவனுக்கு 'மகரிஷிகள் அருள் ஒளி பெறவேண்டும்' என்று எண்ணும்பொழுது, கணவனுக்கு எந்தவிதமான சிக்கலோ, எதிர்ப்போ ஏற்பட்டாலும் மனைவியின் எண்ண உணர்வுகள், கணவனைச் சிக்கல்களிலிருந்து காப்பாற்ற உதவுகிறது. இதைப் போன்றே கணவன் மனைவியை

நினைக்கும்போது, மனைவிக்கும் பாதுகாப்பு
கிடைக்கின்றது.

குழந்தைகள் மீது கோபம் வரும் போது

குழந்தைகள் அடம்பிடித்து அழும்பொழுதோ, அல்லது குறும்புத்தனம் செய்வதைப் பார்க்கும் பொழுதோ, கோபம் வந்து, சாபம் இடுவதைப் போன்று திட்டுவதனால், குழந்தைகள் குணம் கெடுவதோடு உடல்களிலும், பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு நம்மையறியாது சாபமிட்டாலும், உங்களை அறியாது இச்சாப உணர்வுகள் கூடிகைகால் குடைச்சல், போன்ற நோய்கள் வரக்காரணமாகிறது. கோபித்த சிறிது நேரத்திலாவது, முன் கூறியபடி “ஆத்மசுத்தி” செய்து கொண்டு, ‘இனி அவர்கள் செய்வனவெல்லாம் நல்லனவாக இருக்கவேண்டும்’ என்று எண்ணவேண்டும்.

கார்ப்பமாக இருக்கும் பெண்களுக்கு

கருவுற்றிருக்கும் பெண்கள் முன் குறிப்பிட்டவாறு ‘ஆத்ம சுத்தி’ செய்து கொண்டு கண்களை மூடிக் கருவில் இருக்கும் குழந்தையை நினைத்துக் ‘குழந்தையின் உணர்வில் மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!’ என்று சிறிது நேரம் நினைக்கவேண்டும். இவ்வாறு நாளொன்று

றுக்கு மூன்று முறையாவது நினைக்கவேண்டும். இரவில் படுக்கைக்குச் செல்லுமுன், கண்டிப்பாக இம்முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்வதனால் குழந்தை ஞானக் குழந்தையாகப் பிறக்கும். எதிர் காலத்தில் சொல்வாக்கும் செல்வாக்கும் உள்ளவர்களாக ஆவார்கள்.

கைக் குழந்தைகளுக்கு

குழந்தைகளுக்குப் பால் அல்லது ஆகாரம் கொடுக்கும் பொழுது ‘ஆத்மசுத்தி’ செய்து கொண்டு ‘மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் குழந்தை பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா’ என்று எண்ணி ஆகாரம் ஊட்டவும். சரியாக ஆகாரம் சாப்பிட மறுக்கும் குழந்தைகளை ‘‘அதோ பார்! மகரிஷி!’’ என்று சொல்லி, வானத்தைப் பார்க்க வைத்துச் ‘‘சாப்பிடு, ஞானி ஆவாய்!’’ என்று சொல்லி ஆகாரம் ஊட்டவும். இவ்வாறு சொல்வதால் குழந்தைகளின் தோஷம் விலகி, நல்ல அறிவுள்ள குழந்தைகளாக வளரும்.

குழந்தைகளுக்கு தியானம் பழக்குதல்

கைக்குழந்தை முதல் ஐந்து வயதுக் குழந்தை வரையில் உள்ள குழந்தைகளை, மேற்குறிப்பிட்ட வாறு 'ஆத்மசுத்தி' செய்துகொண்டு, மடியில் அமர்த்தியவாறு, எதிரில் உள்ள கலசத்தையோ, தெய்வப் படங்களையோ, குத்துவிளக்கையோ காண்பித்து, "அதோ பார் மகரிஷி! அருள் கொடுப்பார்! ஞானம் கொடுப்பார்! பார்! பார்!!" என்று இரண்டு நிமிடங்களாவது சொல்லிச் சொல்லிப் பார்க்கச் சொல்லவும். தியானம் இருந்து வரும் தாய்மார்களுக்குச் சொல்லின் ஒலியில் ஆற்றல் இருப்பதால், திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதனால், சொல்லின் ஒலி குழந்தைகளின் உணர்வில் பதிவாகிறது. ஆகவே, தாயின் சொல்வாக்கு குழந்தைகளுக்குப் பலித்து 'வழியறிந்து செயல்படும் ஞானக் குழந்தைகளாக' வளரும். குழந்தை அழும் போதெல்லாம் இவ்வாறே காண்பித்துச் சொல்வதனால் உங்கள் சொல்லின் வாக்குப் பலிதமாகிக் குழந்தைகள் நல்லவர்களாக வளர்வார்கள்.

வீவரம் தெரிந்த குழந்தைகளுக்கு

குறும்புத்தனமோ, சொன்னபடி கேட்காமலோ மந்தமாக இருக்கும் குழந்தைகளை, நீங்கள் பார்க்கும் பொழுது அல்லது நினைக்கும்பொழுது, குழந்தைகள் மீது இருக்கும் பாசத்தால், குறும்புத்தனம், செய்யும் குழந்தைகள், வெளியில் சென்று சிறிது நேரம் தாமதமானாலும், அவன் நினைவு வரும்போது, உங்களையறியாமல், பய உணர்வுகள் தோன்றி, எங்கு விழுந்துவிட்டானோ என்ற எண்ணமோ, இன்னும் காணவில்லையே என்ற எண்ணமோ தோன்றுவதும், இவ்வாறு தோன்றிய உணர்வலைகள் குழந்தையின் உணர்வை இயக்கி, அவ்வாறே நடந்துவிடுவதும் உண்டு. குழந்தைகளுக்குப் படிக்கும் ஆர்வம் இருந்தாலும், படித்ததை நினைவில் நிறுத்தும் அணுத் தன்மை பலஹீனமாய் இருப்பதுண்டு. இத்தகைய குழந்தைகள் படித்தது நினைவில் வராததனால் ஆசிரியர் ஏகவார் என்ற பய உணர்வு தோன்றுவதும், வீட்டில் வந்து படிக்க எண்ணினால் சோர்வு அடைவதும், சில குழந்தைகள் நன்கு படிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வமிருந்தாலும், தாய் தந்தையர்கள் சங்கடத்துடன் மிரட்டிப் படிக்கச் சொல்வதனால், குழந்தைகளுக்குத் தாய் தந்தையர் மீது இனம் புரியாத வெறுப்பு ஏற்பட்டுச் சிந்தனையற்ற குழந்தைகளாகிவிடுகின்றன. வீட்டிலேயே தாய் இருப்பதால், குழந்தைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, நினைக்கும்பொழுது எல்லாம்,

வேதனை உணர்வுகள் உந்திக் கொண்டிருப்பதுடன், அதனால் கைகால் குடைச்சலாகிச் சோர்வாவதும், இதனால் மனம் அமைதியற்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இத்தகைய நிலையைச் சீர்ப்படுத்த மாலை 6.00 மணி அல்லது 7.00 மணியளவில் கலசத்தின் முன் அல்லது தெய்வப் படத்தை வைத்துப் பால், தீர்த்தம் வைத்துத் தீபம் ஏற்றி வைத்து, மேற்குறிப்பிட்டவாறு 'ஆத்மசுத்தி' செய்துகொண்டு, குழந்தைகளை அழைத்துக் கலசத்திற்கு முன் அல்லது படத்திற்கு முன் அமரச் செய்து தீபத்தையோ, கலசத்தையோ பார்க்கச் சொல்லும் போது, "மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற வேண்டும்! என்ற ஆசையோடு தீபத்தைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருங்கள். மகரிஷிகள் அருள்ஒளி கிடைக்கும்! நன்கு படிப்பு வரும்! நல்ல பிள்ளைகள் ஆவீர்கள்! நல்ல ஞாபகசக்தி வரும்!" என்று மூன்று தரம் சொல்லித் தீபத்தைப் பார்க்கும்படி செய்யுங்கள். இவ்வாறு ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்கள் தியானித்துவிட்டு "ஓம் ஈஸ்வரா!" என்று எல்லோரும் சொல்லிவிட்டுப் பால் தீர்த்தம் கொடுக்கும்பொழுது ஞானம் பெற வேண்டும் என்று எண்ணிப் பால், தீர்த்தம் கொடுக்கவும். குழந்தைகள் 'அம்மா, அப்பா அருளாகியும் ஞானமும் பெறவேண்டும்' என்று எண்ணிப் பாதம் தொட்டு வணங்கிப் பிரசாதம் வாங்கச் செய்யவும்.

இவ்வாறு செய்து பாருங்கள். உங்கள் சொல் வாக்கால் உங்கள் குழந்தைகள் எவ்வளவு நல்ல

பிள்ளைகளாக ஆகிறார்கள் என்று தெரியும். இவ்வாறு தியானமிருக்குமுன் இதைக் குழந்தைகளுக்குப் படித்துக் காட்டவும். இதைத் தினம் குழந்தைகளைப் படிக்கச் சொல்லுங்கள்.

குழந்தைகள் நலம் பெற

குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்லும் முன் அம்மா அப்பாவின் பாதங்களைத் தொட்டு 'கல்வியில் தேர்ச்சி பெற அருளாசி பெறவேண்டும்' என்று எண்ணி வணங்கிவிட்டுப் பள்ளிக்குச் செல்லப் பழக்கவேண்டும்.

பள்ளிக்குச் சென்று இருக்கையிலமர்ந்தவுடன் 'ஆத்மசுத்தி' செய்துகொள்ள வேண்டும். கையில் புத்தகத்தை எடுத்துப் படிக்குமுன் 'தாய் தந்தையர் அருளாசியால் நான் படிப்பது அனைத்தும் என் நினைவில் நிலைத்து நிற்க வேண்டும் ஈஸ்வரா!' என்று எண்ணி ஏங்கி விட்டுப் படிக்க வேண்டும். அதனால் ஞாபக சக்தி வலுப்பெற உதவும்.

வீட்டிற்கு வந்ததும் வழக்கமாய்த் தியானமிருக்குமிடத்தில் இரண்டு நிமிடம் அமர்ந்து 'ஆத்மசுத்தி' செய்துகொள்ளப் பழக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் மற்றக் குழந்தைகள் குறும்புத்தனம் செய்து கொண்டுள்ளதை, வேடிக்கையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், குறும்புத்தனமான உணர்வுகள் இந்தக் குழந்தைகளின் உடலில்

பதிவாகி, இவையும் குறும்புத்தனம் செய்யத் தொடங்கிவிடும். பள்ளியிலிருந்து வீட்டிற்கு வரும் பொழுது எதிர்ப்பாராது பயந்திருக்கலாம், அல்லது பிறர் கண் பார்வை பட்டு இருக்கலாம். இதனால் படிப்பில் மந்தம், உடல் பிணி, வர ஏதுவாகும். ஆகையால், குழந்தைகளை 'ஆத்மசுத்தி' செய்து கொள்ளப் பழக்குவது மிகவும் அவசியமாகிறது.

சமையல் செய்யும்பொழுது

சமையல் செய்யும் முன் 'ஆத்மசுத்தி' செய்து கொண்டு 'நான் செய்யும் இச்சமையல் நல்லவையாக அமையவேண்டும். இதைச் சாப்பிடுபவர்கள் நலமும், வளமும், ஞானமும் பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா' என்று எண்ணிச் சமையல் செய்வதால் நீங்கள் சமைக்கும் பொருள்கள் சுவையாக இருக்கும். இதைச் சாப்பிடுபவருக்கும் உடல் நலம் பெற உதவும்.

உணவு பரிமாறும்பொழுது

உணவு பரிமாறுவதற்கு முன் 'ஆத்மசுத்தி' செய்துகொண்டு, 'இதைச் சாப்பிடும் அனைவருக்கும் உடல் நலமாக இருக்க வேண்டும் ஈஸ்வரா' என்று எண்ணி உணவு பரிமாற வேண்டும். உங்கள் குடும்பத்தில் நீங்கள் எண்ணிய நல்ல உணர்வலைகளால் உடல்நலம் கிடைக்கும்.

உறவினர்கள், அவர்கள் கஷ்டங்களைச் சொல்லக் கேட்டபின்

உறவினர்கள் அவர்கள் கஷ்டங்களையும், நஷ்டங்களையும், வேதனையுடன் இருப்பதைக் சொல்லக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது அந்த வேதனையான உணர்வுகள், உங்கள் உணர்வுகளையும் வேதனைப்படச் செய்துவிடுகின்றன. இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, அவர்கள் சென்ற பின்னும் உங்களுக்குள் அந்த வேதனையான எண்ணம் உந்திக் கொண்டேயிருப்பதனால், வேதனையான சுவாசமே சுவாசிப்பதோடன்றி, அன்றைய நாள் முழுவதும் மன அமைதியும் கெடுகின்றது. அச்சமயம் சுவாசிக்கும் வேதனையான உணர்வலைகள் இரத்தத்தில் சிறுகச் சிறுக கலந்துவிடுகின்றன. இதனால், வேதனை தரும் அணுக்கள் உங்கள் உடலில் உருவாகத் தொடங்கி விடுகின்றன.

ஆகவே, வேதனையான பேச்சுகள் பேசினாலும் கேட்டாலும், இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், பத்து நிமிடங்களில் 'ஆத்மசுத்தி' செய்து கொண்டு "அவர்கள் வாழ்க்கையில் நலமும் வளமும் பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா" என்று எண்ண வேண்டும். இவ்வாறு எண்ணுவதால் உங்கள் இரத்தத்தில் வேதனையான உணர்வலைகள் கலக்காமல் தடுப்பதோடு, உங்கள் வாக்கால்

உறவினர்கள் நலமும், வளமும் பெற வேண்டும் என்று எண்ணியதால், அவர்களும் நலம் பெற உதவி செய்தவராகிறீர்கள்.

குல தெய்வங்களை வணங்கும் முறை

தாய் தந்தையர் உங்களை ஈன்று வளர்க்கப் பல இன்னலும், பல தொல்லைகளும் பட்டு, வளர்த்து ஆளாக்கி வாழ வழி வகுத்து வசதிகள் பல செய்து கொடுத்தும், நல்வழி நடத்தி, நல்வழிப் படுத்த பல ஆசையுடன் உங்களை வளர்த்து வந்த, தாய் தந்தையர், காலத்தால் இறந்தவர் களைத் தெய்வமாக வணங்கும் முறைகளே கடந்த கால ஞானிகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட முறைகள் ஆகும்.

தாய் தந்தையர் அணிந்திருந்த ஆடைகளையும், அவர்கள் முக்கியமாக உபயோகித்த பொருள்களையும் வைத்து, அவர்கள் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து, தாய் தந்தையர்கள் உங்களை நல்வழி நடத்த ஆசையுடன் இருந்த நல்உணர்வுகளின் எண்ணங்களைத் தெய்வமாக எண்ணி, உங்கள் குடும்பத்தார் அனைவரும் அந்தத் தெய்வக் குணங்களைக் கடைப்பிடிக்க அருள வேண்டும், என்று எண்ணித் தாய் தந்தையரின் உயிராத்மா சொர்க்கம் அடைய வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து வந்தனர். பிற

காலங்களில் அதையே குல தெய்வங்களாக மருகி வழிபடலாயினர்.

தினம் தியானமுறைப்படி தியானம் செய்து வருபவர்கள் தாய், தந்தை அருளாசி பெறுகின்றனர். எதிர்ப்பாராது ஏற்படும் வேதனை, பயவுணர்வலைகள் உடலில் சேராவண்ணம் 'ஆத்மசுத்தி' செய்துகொள்கின்றனர்.

வாரத்தில் ஒரு நாள் குடும்பத்தில் அனைவரும் சேர்ந்துகூட்டுத்தியானம் இருந்து தாய், தந்தையர் பிரசாதம் கொடுக்கும்பொழுது, தாய், தந்தையர் பார்வைபட்டு குழந்தைகளின் பீடை, பிணி நீங்க உதவுகின்றது. தியானம் இருக்கும்போதெல்லாம் சப்தரிஷி மண்டலங்களையும், மகரிஷிகளையும் எண்ணி மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெறவேண்டும் என்ற உணர்வுடன் இருப்பதால், மகரிஷிகள் அருள்ஒளி அலைகள் சிறுகச் சிறுக உடலில் சேர்ந்து, நல்ல உணர்வுகள் வலுப் பெறுகின்றன.

ஆகவே, குடும்பத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் ஆற்றல் இருப்பதால், வாரத்தில் ஒரு நாள் தியானம் இருந்து, கடைசியில் வீட்டின் தலைவனாவது அல்லது தலைவியாவது 'நம் குல தெய்வங்களான மூதாதையர்களின் உயிராத்மா சப்தரிஷி மண்டலங்களின் ஒளி அலைகளுடன் கலக்க வேண்டும் ஈஸ்வரா' என்று சொல்ல வேண்டும். மற்றவர்களும் அவ்வாறே சொல்ல வேண்டும். இவ்வாறு குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் சொல்வதனால் மூதாதையர்களின் உயிராத்மா விண்ணை அடைந்து, சப்தரிஷி மண்டலங்

களின் ஒளி அலைகளுடன் கலக்கின்றது. இதுவே, தாய், தந்தைக்கும் மூதாதையர்களுக்கும் நீங்கள் செய்யும் தலையாய கடமையாகும் என்று அறிந்து கொள்க.

கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடும் முறைகள்

எந்தக் கோயிலுக்குச் சென்றாலும் விநாயகர் கோயிலுக்கு முதலில் சென்று விநாயகரைப் பார்த்து 'ஓம் ஈஸ்வரா' என்று உயிரை நினைத்து, வாளை நோக்கிப் பார்த்து 'இவற்றையெல்லாம் அருளிய மகரிஷிகளின் அருளாசி நான் பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா' என்று ஏங்கியபின், கண்களை மூடி 'மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற வேண்டும்' என்ற உணர்வுடன் உடலை நினைத்துவிட்டுக் கண்களைத் திறந்து தீபாராதனை காட்டும்பொழுது 'வழியறிந்து செயல்படும் ஞானநிலை பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா' என்று எண்ணி ஏங்கிவிட்டு, அங்கு இருக்கும் மலரைப் பார்த்து 'மலரின் நறுமணம் நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா' என்று எண்ணி ஏங்கிவிட்டு, கணிகளைப் பார்த்து, 'இக்கணிகளின் சுவை போன்று என் சொல்லும் செயலும் சுவைபெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா' என்று எண்ணி ஏங்கிவிட்டு 'இங்கு வருபவர் அனைவரும் மகரிஷிகளின் அருளாசி பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா' என்று எண்ணி ஏங்க வேண்டும்.

மீனாட்சி அம்மன் கோயிலுக்குப் போகின்றீர் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தக் கோயிலில் ஸ்தல புராணங்களின்படி மீனாட்சி அம்மனை வழிபட்டு, வணங்கி வந்தால் சகல துன்பங்களையும் போக்கி எண்ணியதை எண்ணியவாறு சகல இன்பங்களையும் தருவாள். வேண்டிய வரம் தந்து, வேண்டிய அருள் தந்து நம்மை எல்லாம் நல்வழி நடத்திச் செல்வாள். நல்லதையே செய்வாள் என்று நல்ல உபதேசங்களைக் கரவியமாகப் படைத்து, அதன் வழியில் பாமரனும் ஆத்மஞானம் பெறவல்லதாக ஆலயங்களை அமைத்து, நற்குணங்களின் செயலை உணர்த்த உருவங்களை அமைத்து, நற்குணங்களின் மணத்தை உணர்த்த நறுமணம் உள்ள மலர்களைச் சாத்தி, சொல்லில் சுவையைக் காணக் கனிகளை வைத்து, இவை அனைத்தும் இருட்டில் மறைத்து, கற்பூரதீபம் காட்டி, இருளைப் போக்கி, அங்குப் பார்க்கும்போது புலனறிவால் நல்ல உணர்வுகளை நுகரச் செய்து, பாமரனும் ஆத்மஞானம் பெறும் வழியை மகரிஷிகளும் ஞானிகளும் சித்தர்களும் உணர்த்திச் சென்றார்கள்.

ஆகவே, தியானம் இருந்துவரும் அனைவரும் கோயிலுக்குச் செல்லும்பொழுது முதலில் விநாயகர் ஆலயத்திற்குச் சென்று முதலில் குறிப்பிட்டவாறு தியானித்துவிட்டு, அடுத்து அம்மன் ஆலயத்திற்குச் செல்லும்பொழுது கோபுர வாயில் முன் வந்தவுடன், கோபுரத்தைப் பார்த்து 'என்னில் உயர்வான எண்ணம் பெறவேண்டும்' என்று

எண்ணி, இதே உணர்வுடன், யாருடனும் பேசாமல் பிரகாரத்தைச் சுற்றி வலம் வந்து, சன்னிதிக்கு முன் அமைந்திருக்கும் கொடிக்கம்பம் அல்லது தூப ஸ்தூபி இருக்கும் இடத்தில் ஒரு நிமிடம் நின்று சன்னிதியை நேராகப் பார்க்க வேண்டும். அப் பொழுது “இந்தத் தெய்வ குணத்தை நான் பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்ற ஏக்க உணர்வுடன், உங்கள் உயிரை நினைத்து வாளை நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். வாளை நோக்கிப் பார்க்கும்பொழுது “இந்த தெய்வக் குணத்தை அருளிய மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை நான் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வுடன் ஏங்கியவாறே கண்களை மூடி “மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியை என் ஜீவாத்மா பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா” என்ற உணர்வுடன் உடல் முழுவதும் (ஒரு நிமிடம்) தியானித்து விட்டு, கண்களைத் திறந்து ஆலயத்திற்குள் செல்ல வேண்டும்.

பிரகாரம் வலம் வரும்பொழுது இந்தத் தெய்வகுணமாக என் சொல்லும் செயலும் இருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வுடன் வலம் வந்து, மூலஸ்தானம் வந்தவுடன், இதே உணர்வுடன் மூலவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்.

கற்பூர தீப ஆராதனை காண்பிக்கும் பொழுது ‘வழியறிந்து செயல்படும் இந்த ஜோதி நிலை பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா’ என்ற உணர்வுடன் பாருங்கள். அப்போது மூலவருக்கு சாத்தப்பட்டுள்ள மலர் அலங்காரம் தெரியும்.

அச்சமயம் “இந்த மலரின் நறுமணம் என்னில் பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வுடன் ஏங்குகிறார்கள். அங்கே படைத்துள்ள கனிகள் தெரியும். “இந்தக் கனியின் சுவையைப் போல் என் சொல்லும் செயலும் சுவை பெற அருள்வாய் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வுடன் ஏங்கி ஒரு நிமிடம் கண்களை மூடி “என் ஜீவாத்மா இந்தத் தெய்வநிலை பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா:” என்ற உணர்வை உடல் முழுவதும் செலுத்திவிட்டு, கண்களைத் திறந்து “இங்கு வருபவர்கள் அனைவரும் இந்தத் தெய்வநிலை பெறவேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வுடன் சொல்லிவிட்டுச் சன்னிதியிலிருந்து வெளியில் வந்தபின் ஆலயத்தில் அமைதியான இடத்தைப் பார்த்து, ஓரமாக அமர்ந்துகொண்டு, மேற்குறிப்பிட்டவாறு, ஐந்து நிமிடம் கண்களை மூடித் தியானித்துவிட்டுக் கண்களைத் திறந்து அந்த ஆலயத்திற்கு வரும் மனிதர்களின் உடல்களை ஆலயமாக எண்ணி அந்த உடல்களை, இயக்கி ஆண்டுகொண்டிருக்கும் உயிரைக் கடவுளாக எண்ணி, “இங்கு அருள்பெற வரும் ஜீவாத்மாக்கள் அனைவருக்கும் நலமும், வளமும், மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியும் பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வை ஆலயங்களில் படரச் செய்யுங்கள்.

இந்த முறைப்படி ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டுத் தியானிப்பதால் ஞானிகள் மகரிஷிகள் உபதேசித்த அருள் ஒளி அலைகள் உங்கள்

ஆத்மாவில் சேர்கின்றன. அதனால், உங்கள் ஆத்மா தெய்வநிலை பெறுகின்றது. நீங்கள் ஆலயத்தில் பத்து நிமிடம் தியானத்தில் அமர்ந்து “ஆலயத்திற்கு வரும் அனைவரும் வாழ்க்கையில் நலமும், வளமும் பெற வேண்டும் ஈஸ்வரா!” என்ற உணர்வுடன் படரச் செய்த முச்சலைகளால் நீங்கள் ஆலயத்திற்கு வரும் அனைவருக்கும் வாழ்வில் நலமும், வளமும் பெற உதவி செய்தவர்களாவீர்கள்.

வாழ்க்கையில் நல்லதையே செய்துகொண்டு எவருக்கும் தீங்கு செய்யாமல் இருந்தாலும், சந்தர்ப்பவசத்தால் எதிர்பாராது பயந்து விடுகிறோம். அச்சமயம் பய உணர்வலைகள் நம் உடலில் சேர்ந்துவிடுகின்றன. நண்பர் ஒருவர் நம்மைப் பார்க்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவருக்கு ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களையும் வேதனையுடன் சொல்கிறார். அதைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். அவர் வேதனையுடன் சொன்ன உணர்வலைகள் நம் உடலில் சேர்ந்து நம்மையும் வேதனைப் படச் செய்துவிடுகின்றன. இவ்வாறு தாம் தவறு செய்யாமலேயே, தம் வாழ்க்கையில் பல துன்பங்கள், பலவித வேதனை உணர்வலைகள் தம்மை அறியாது சூழ்ந்து கொண்டு, மன அமைதி குலைந்து, துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களின் துன்ப உணர்வுகளைப் போக்கவே, ஞானிகள் அன்று ஆலயங்களை அமைக்க உதவினார்கள்.

ஆகவே, ஆலயங்களுக்குச் சென்று துன்பங்களையும் வேதனைகளையும் சொல்லி முறையிடா

தீர்கள். உங்களை அறியாது முறையிடுவதனால், இந்தத் துன்ப உணர்வலைகள் அங்கு வரும் அனைவருக்கும் துன்பத்தைக் கொடுத்துவிடும். ஆகவே, 'ஆலயங்களுக்கு வரும் பக்தர்களின் உடலைக் கோயிலாய்' மதித்து, 'அவர்களின் உயிரைக் கடவுளாக எண்ணி' "இந்த ஆலயத் திற்கு வரும் பக்தர்கள் அனைவரும் இங்குள்ள தெய்வத்தின் ஞானங்களைப் பெற்று நலமுடனும் வளமுடன் வாழ அருள்வாய் ஈஸ்வரா!" என்று எண்ணி வேண்டிக் கொள்ளுங்கள்.

கோவிலிலிருந்து வீட்டிற்கு வந்து வீட்டு முற்றத்தில் அமர்ந்து ஐந்து நிமிடம் தியானித்து விட்டு "நம் குடும்பத்தில் அனைவரும் தெய்வக் குணம் பெறவேண்டும்! நம் வீட்டிற்கு வரும் அனைவரும் தெய்வக்குணம் பெறவேண்டும்! நம்மிடம் வியாபார நிமித்தம் வருபவர்கள் நலமும் வளமும் பெறவேண்டும்! நாம் தொழில் செய்யு மிடங்கள் செழித் தாங்க வேண்டும் ஈஸ்வரா!" என்று எண்ணிவிட்டு, கோவிலிலிருந்து கொண்டு வந்த திருநீறு, மலர்களை நீர் உள்ள சொம்பில் போட்டு, மேற்கூறிய உணர்வுடன், அந்நீரை வீட்டில் அனைத்து இடத்திலும் தெளித்து விடுங்கள். இவ்வாறு செய்வதால் வீட்டில் உள்ள தீய உணர்வலைகள் மறைந்து, நல்ல உணர் வலைகள் வீட்டில் படரும். வீடு கோயிலாகிறது. உங்கள் எண்ணம் தெய்வமாகின்றது.

மேற்கூறியபடி தியானம் இருந்து வரும் அனைவரும் குடும்ப சகிதம் தியானம் இருந்து,

மகரிஷிகளின் அருள் ஒளி பெற்று, ஆத்மசுத்தி செய்துகொண்டு, மனம் அமைதி பெற்று, எண்ணம், சொல், செயல் வலுப் பெற்று, சொல் வாக்கு, செல்வாக்கு நலம் பெற்று. உங்கள் சொல்லும் செயலும் புனிதம் பெற்று, நீங்கள் செய்யும் தொழில் நலமும் வளமும் பெற்று, உங்களிடம் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் அனைவரும் நலமும், வளமும், பெற்று, உங்கள் பேச்சும் மூச்சும் உலக மக்கள் நலம் பெற உதவட்டும்.

நீங்கள் தொழில் செய்யுமிடங்களில் உங்கள் சொல்லால், செயலால் அன்பும் பண்பும் மலரட்டும். ஆலயங்களில் உங்கள் பேச்சும் மூச்சும் ஆலயங்களுக்கு வருபவர்கள் புனிதம் பெற உதவட்டும். உங்கள் பேச்சும், மூச்சும் தெய்வ நிலை பெறட்டும்.

கணவன் மனைவி தியானத்தால் மகரிஷிகளின் அருள் ஒளியைப் பெற்று உங்கள் ஆத்மா உயிருடன் ஒன்றி ஒளியாகி பிறவா நிலையெனும் நட்சத்திரமாகி பெரும்பேறான வீட்டை அடைய எல்லாவற்றாலும் எல்லாமாய்க் கலந்துள்ள எமது குருநாதரைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

வாழ்க!

நலம் பெறுக!

வளம் பெறுக!

மகரிஷிகள் அருளொளி பெறுக!

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
12	5	அதிர்சியடைந்து	அதிர்ச்சியடைந்து
15	4	வீட்டிலிருந்து	வீட்டிலிருந்து
17	20	கட்டிச் சென்றார்	கூட்டிச் சென்றார்
19	17	விந்ததாக	விந்தாக
19	23	அணுசிகுக்கள் உள்	அணுசிகுக்கள் உன்
20	14	ஒன்றுக் கொண்டு	ஒன்றுக் கொண்டு
22	28	வீரட்டினாய்	விரட்டினாய்
31	11	நிகழ்வது	நிகழ்வது
38	7	நாழிக	நாழிகை
47	28	சர்வேஸ்ரா	சர்வேஸ்வரா
68	22	அப்பானிடம்	அப்பனிடம்
76	12	புரலுகின்றது	புரளுகின்றது
81	15	நீங்கள்	உங்கள்
93	2	கண்டுணர்ந்த	கண்டுணர்ந்து
107	10	பூமிருல்	பூமியில்
110	3	“மாலட்சுமி”	“மகாலட்சுமி”
110	17	செய்கிறேன்	செய்கிறது
113	25	உருப்பெற்று	உருப்பெற்ற
116	3	மேகங்களுக்கு	மேகங்களும்
118	21	திண்ணி	விண்ணில்
136	14	இயக்கத்தால்	இயக்கத்தால்
136	17	ஈர்க்கின்றன	ஈர்க்கின்றது
140	24	சுவசித்த	சுவாசித்த
154	28	தம்மை	நம்மை
163	16	நாள்கள்	நாட்கள்
164	4	நிழுடம்	நிமிடம்

“உயிரே கடவுள்”

“உயிரே கடவுள்” உன் உடலை ஆள்பவனும் ஆண்டவனாக இருப்பவனும் உன் உயிர்தான். உடலின் இயக்கத்தின் உணர்வில் எழும் எண்ணத்தினால் சுவாசிக்கும் உணர்வே இறையாகி, உடல் வளர, இறைவன் ஆகின்றான்.

“உயிரே கடவுள்” அவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயம் உன் உடல். அதில் அசுத்தம் சேராது காக்க வேண்டியது உன் கடமை.

மகரிஷிகள் வெளிப்படுத்தும் உணர்வின் ஒளி அலைகளை உனக்குள் சேர்த்து, உன்னையறியாது உன்னில் சேர்ந்த தீயவுணர்வுகளை மாய்த்து, உன் எண்ணம், சொல், செயல் புனிதம் பெறு. இதுவே உனக்குள் உயிராய் வீற்றிருந்து உன்னை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் ஆண்டவனுக்கு நீ செய்யும் பணியாகும். இப்பணியில் ஆண்டவனின் பணியாக நீ ஒளி நிலை பெறுவாயாக!

மாமகரிஷி ஈஸ்வரபட்டர்